

PRINT POST APPROVED PP318852/00020

SEPTEMBER - OKTOBER 2010

Misli

Thoughts

LETO - YEAR 59
ŠTEVILKA - NUMBER 5

<http://www.glasslovenije.com.au>

Sveta Mary MacKillop, sveta Marija od Križa - prosi za nas!

Misli

September - oktober 2010

VSEBINA

Sveta Mary MacKillop.....	3
Sveta brata	
Ciril in Metod Melbourne.....	5
40. obletnica Slovenskega kluba Planica Wollongong Limited.....	8
Praznovanje zlatega jubileja 50-letnice Slomškove šole v Kew.....	10
Valvasorjeva stopinja v Melbournu.....	14
Sveti Rafael Sydney.....	17
»Znova povezani«	
»Re - Connect«.....	21
Dogodki in praznovanja na Slovenskem društvu Sydney.....	31
HASA NSW	
občni zbor 2010.....	32
Iz kluba Triglav - Panthers.....	32
Iz Kraljičine dežele - QLD.....	34
Bocce Club Lipa, QLD.....	37
Izpod Triglava.....	37
Tabuji titoizma in tranzicijska pravičnost.....	40
77. svetovno prvenstvo v kolesarstvu	42
Poročilo o terenskem raziskovalnem delu med slovensko skupnostjo v Avstraliji.....	44
Sveta Družina Adelaide.....	46
Reklame.....	48
Fotografije so prispevali.....	50

Novi mozaik

sv. Mary MacKillop v cerkvi v Kew,
delo in dar mojstra Lojzeta Jeriča.

Prav gotovo se bo ta pobožni vzklik večkrat dvignil do neba od nedelje, 17. oktobra 2010, ko je **papež Benedikt XVI. na Trgu svetega Petra v Vatikanu slovesno razglasil blaženo Mary MacKillop za sveto Marijo od Križa** – to ime si je izbrala, ko je skupaj z župnikom Penole J. E. Tenison-Woodsom tam ustanovila red sester sv. Jožefa od Presvetega Srca leta 1866.

Avstralija je nedeljo, 17. oktobra 2010, praznovala slovesno. Urednik melbournskega časopisa Herald Sun je dan po kanonizaciji zapisal: »Povišanje Mary MacKillop na stopnjo svetništva je razlog za praznovanje med vsemi Avstranci. Katoličani so lahko ponosni, da je tak čudovit zgled njihove vere počaščen v Rimu. Avstranci so na splošno vsi z objemom sprejeli dejstvo, da je nekdo od njih uspešno prehodil pot do svetništva. Obhajamo dar izrednega življenja odpovedi in žrtve, ki se je dotaknil ljudi po različnih koncih sveta. Veselje je na Škotskem - v domovini njenih staršev, ponosni so v mestecu Penola v Južni Avstraliji, kjer je leta 1866 ustanovila majhno šolo.«

Praznično je bilo po vsej Avstraliji. Mary MacKillop so se poklonili vsi – od prve ministric Julie Gillard do premierjev držav in guvernerjev, politiki in umetniki, učitelji in učenci, starši in otroci, verniki, duhovniki, redovniki, redovnice. Z majhnih, skromnih začetkov, je rasla bogata žetev: V letu

njene smrti, leta 1909, je 750 njenih sester učilo in vzgajalo 12.409 otrok v 117 šolah po vsej Avstraliji. »Bog najbolj ljubi tiste, ki pomagajo slabotnim, da postanejo popolni,« je zapisala Mary. Delo Mary je spremljala molitev in živ, oseben in prijateljski odnos z Bogom, zato je ni moglo ustaviti nobeno nasprotovanje. Sestre so s konjskimi vpregami potovale na najbolj oddaljena in negostoljubna področja in povečevale svojo dejavnost. Poleg šol

so ustanovljale tudi sirotišnice, zavetišča za brezdomce, neozdravljivo bolne, bivše zapornike in prostitutke, ki so bile pripravljene začeti novo življenje.

Urednik Herald Suna sklene: **»Sveta Mary je bila vsa v prizadevanju za spremembo na boljše. Mi smo boljši narod, ker je ona njegov del.«**

Nad osem tisoč Avstralcev je bilo priča temu zgodovinskemu dogodku na Trgu sv. Petra. Tam so bili avstralski škofje s sydneyjskim nadškofom kardinalom Georgem Pellom, avstralskim zunanjim ministrom Kevinom Ruddom in veleposlanikom pri Svetem sedežu Timom Fischerjem, diplomati in delegacije Avstralije, Italije, Kanade, Španije in Poljske, saj je sveti oče poleg Mary MacKillop razglasil še pet drugih svetnikov.

Veliko avstralskih mladih je bilo ta dan v Rimu. Seveda pa je bil ta dan nepozaben za VERONICO HOPSON, sedaj staro 72 let, ki je bila po čudežu ozdravljena levkemije leta 1961 in je šele po skoraj 50 letih to povedala javnosti.

KATHLEEN EVANS, stara 67 let, je bila ozdravljena raka na pljučih in v možganih leta 1993. Obe sta čudežno ozdravitev pripisale svoji zaupni prošnji k Bogu po posredovanju Mary MacKillop. Kathleen je med obredom kanonizacije v procesiji prinesla relikvijo sv. Mary MacKillop – pramen njenih las v lepo izdelanem križu iz evkaliptusovega lesa iz Penole.

V Avstraliji so mnogokje poimenovali ulice, trge in parke po sveti Mary MacKillop. Postavili smo nove kipe, slike in mozaike s podobo naše prve avstralske svetnice, ki s svojo predanostjo in zaupno vero v Boga govori tudi nam danes, da je vse mogoče, ko se popolnoma predano in zaupno izročimo Njegovi sveti volji. **Seveda bo pa največ vredno, da nas vedno znova drami in vzpodbuja njena močna volja, delavnost, korajža, trdno zaupanje, otroška vera in zrela predanost Bogu, ki nas je poklical, da smo nekaj let lahko popotniki na tej Zemlji - kot nam je zapisala sv. Mary MacKillop.**

ZAKONSKJE JUBILEJE smo praznovali v Kew tretjo nedeljo v oktobru, 17. oktobra 2010, na nedeljo, ko smo v Avstraliji dobili prvo svetnico, sveto MARY MACKILLOP – St. Mary of the Cross – sv. Marija od Križa. Pri maši smo blagoslovili novi mozaik z njeno podobo in mozaik bl. Antona Martina Slomška – delo mojstra zlatoporočenca Lojzeta Jeriča in dar njega in njegove družine naši slovenski cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda, za kar smo jim zelo hvaležni. Sveti oče Benedikt XVI. je umetniku Lojzetu, njegovi ženi Ivanki ter njuni družini ob praznovanju zlate poroke poslal posebni blagoslov. Čestitamo! Naši letošnji zakonski jubilarntje so: 55 LET: BRUNA in NINO BURLOVIČ, IVA in PETER MANDELJ. 53 LET: AFRA in IVAN TREBŠE. 51 LET: TEREZIJA in FRANČ FEKONJA. Zlatoporočenci – 50 LET: IVANKA in LOJZE JERIČ, TILKA in VALENTIN LENKO, MARIJA in STANKO DEBELAK, PALMA in LOJZE AŠENBERGER, TONE in ANICA POKLAR, ANTONIJA in ANDREJ VUČKO, MARIJA in MATIJA MERTIK. 45 LET: MINKA in JANEZ ALBRECHT. 40 LET: MAJDA in SREČKO BROŽIČ, MAGDA in MAX PIŠOTEK. 35 LET: METKA in CHRIS McKEAN. 30 LET: JANIKA in RUSSEL RUTHERFORD. 25 LET: HELEN in PETER TRINNICK. Čestitamo vsem jubilarantom in njihovim družinam!

p. Ciril A. Božič, OFM
 Marija Anžič
 Sts. CYRIL & METHUDIUS
 SLOVENIAN MISSION
 Baraga House, 19 A'Beckett Street

PO Box 197, KEW VIC 3101
 Tel.: (03) 9853 7787
 Mobile: 0412 555 840 Fax: (03) 9853 6176
 E-mail: cirilb@bigpond.com
 DOM POČITKA - MOTHER ROMANA HOME

JE ŽE TAKO od prvih Misli dalje, da je naša revija tudi kronika dogajanj slovenskega občestva v Avstraliji in kot je to sedaj, je tudi edina, ki prinaša novice tako reko iz vse Avstralije; seveda je precej od tam, kjer je največ slovenskega življa: Melbourne, Sydney, Adelaide, Canberra, Brisbane, Gold Coast. Veseli pa smo tudi vsake drobne vesti tudi iz drugih manjših krajev širne Avstralije. Že pred časom se je oglasila Milena Cek iz severnega tropskega dela Queenslanda, kjer je tudi kar nekaj naših rojakov, še več pa seveda njihovih potomcev in bi si tudi oni kdaj zaželeli, da bi bili deležni kakšnega uradnega obiska iz Slovenije, je povedala Milena, ko je slišala za obisk ministra.

OČETOVSKI DAN smo lepo praznovali teden dni prej pri sveti maši in potem s kulturnim programom v dvorani zadnje nedelje v avgustu. Hvala učencem Slomškove šole, učiteljicam, mamicam ter cerkvenemu pevskemu zboru za pripravo lepega programa. Gospodinjam in članicam Društva sv. Eme pa hvala za pripravo dobrot za skupno mizo.

SVETE MAŠE V KEW SO: Od torka do četrтка ob 8. uri zjutraj, v petek in soboto ob 10. uri dopoldne. Ob nedeljah in praznikih ob 10. uri dopoldne, razen na drugo nedeljo v mesecu je v Kew sveta maša ob 9. uri dopoldne, ob 11.30 v Geelongu ter ob 5. uri popoldne v St. Albansu.

Na letošnjo Slomškovo nedeljo, 26. septembra 2010, smo praznovali v Kew ZLATI JUBILEJ SLOMŠKOVE ŠOLE. Med nami je bil na uradnem obisku minister za Slovence po svetu v Vladi Republike Slovenije, akademik prof. dr. Boštjan Žekš z ženo Ano in delegacijo, ki sta jo sestavljala Anja Lorenzetti – vodja kabineta ministra in Aleš Selan – višji svetovalec na Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu, odgovoren za Avstralijo. Goste iz Slovenije je spremljal dr. Zvone Žigon - odpravnik poslov Veleposlaništva RS v Canberri. O tem našem praznovanju piše posebej Draga Gelt OAM, ki je bila z ravnateljico šole Veronico Smrdel Roberts in učiteljicami duša priprav praznovanja. Po maši je bil kulturni program, ki je zaobjel 50 let delovanja naše Slomškove šole v Kew. **Ob sklepu programa nas je nagovoril gospod minister in predstavil novo knjigo *Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji*, delo Drage Gelt OAM.** Čestitke Dragi za veličastno delo, ki je kot 'pušelj' praznovanju Slomškove šole. In seveda še posebna **zahvala in čestitke ravnateljici Slomškove šole VERONICI SMRDEL ROBERTS, knjižničarki MARIJI OPPELLI OPPELLI, pevovodinji METKI McKEAN in kulturni delavki DRAGI GELT OAM za priznanja**, ki so jih prejele od Urada RS za njihovo prizadevno delo v šoli, knjižnici, zboru in na raznih področjih kulturnega in znanstvenega delovanja. Marija Oppelt je bila tisto nedeljo pri maši, toda ni mogla ostati še za program, zato ji je priznanje izročil p. Ciril v nedeljo, 17. oktobra 2010.

Na SLOVENSKI MLADINSKI KONCERT smo potovali v Sydney z enim avtobusom in avtomobilom, plesalci folklorne skupine Iskra pa so tja poleteli z letalom. Pot je bila izredno lepa, sonce na modrini neba, zemlja pa vsa zelena in cvetoča. Sydney nas je presenetil z deževnim vremenom. Melbournčani smo od 33 točk koncerta prispevali 13. Več o koncertu lahko preberete na mnogih straneh teh Misli

in si ogledate fotografije uspešnega 36. slovenskega mladinskega koncerta in dogajanj tistih dni. Prihodnje leto bo koncert pri Slovenskem društvu v Canberri, kjer so že pričeli s pripravami.

MAŠA NARODOV je bila v katedrali sv. Patrika v Melbournu v nedeljo, 10. oktobra. Ob 2.30 popoldne smo molili rožni venec med procesijo na trgu pred stolnico v prekrasnem pomladnem popoldnevu. Lurško pesem je letos pela Helen Trinnick, rožni venec pa molila Angelca Veedetz, obe v prelepi gorenjski narodni noši. Sledila je slovesna sveta maša, ki jo je daroval nadškof Melbourn dr. Denis Hart ob somaševanju izseljenskih duhovnikov.

Na obisku v Melbournu smo imeli Jožeta Dežmana z ženo Lučko - zdravnico in sinom Dominikom. Jože Dežman je bil do nedavnega direktor Muzeja novejšje zgodovine Slovenije in je še vedno predsednik Komisije Vlade Republike Slovenije za reševanje vprašanj prikritih grobišč. Bistveno ji pripomogel pri odkrivanju grobišč v rovih rudnika svete Barbare v Hudi jami nad Laškimi pa tudi drugod po Sloveniji. Zaposlili smo ga, da nam je spregovoril o Hudem zlu iz hudih jam. Predavanje s slikovno predstavitevijo (Power Point Presentation) smo imeli v sredo, 13. oktobra 2010, ob 6. uri zvečer v dvorani pod cerkvijo v Kew. Sledil je daljši zanimiv pogovor. Z Jožetom se je za radio SBS pogovarjal 17. oktobra Lenti Lenko OAM. Jože je pripravil tudi poseben članek za naše Misli (glej stran 40-41).

MAŠE IN MOLITVE ZA POKOJNE: V nedeljo, 24. oktobra, bo ob 2. uri popoldne sv. maša v dvorani društva PLANICA v Springvale; ob 3.30 popoldne pa molitve za pokojne na pokopališču Springvale.

V nedeljo, 31. oktobra, bodo molitve za pokojne na pokopališču KEILOR ob 12. uri, potem smo vabljeni na kosilo na društvo Jadran ali v St. Albans. Ob 5. uri popoldne bodo molitve za pokojne na Slovenskem društvu Melbourne na Elthamu. Med nami bo tisto nedeljo prof. dr. Drago Ocvirk z laiško misijonarko Ano Rici in bogoslovcem Gideonom s Salomonovih otokov. **V ponedeljek, 1. novembra, na praznik vseh svetih, bodo molitve po deseti maši na pokopališču v KEW - ob 11.30 dopoldne.**

Sveta maša na pokopališču KEILOR bo v soboto, 6. novembra, ob 11. uri dopoldne. To vsakoletno mašo organizirata pogrebni zavod Tobin Brothers in uprava pokopališča.

GEELONG: Zaradi obnovitvenih del je cerkev Holy Family v Bell Parku zaprta od 11. oktobra do 28. novembra 2010. Redna slovenska sveta maša bo zato v nedeljo, 14. novembra 2010, ob 11.30 dopoldne v dvorani Slovenskega društva Ivan Cankar, 100 Asher Road, Lovely Banks. Po maši bodo še molitve za pokojne.

WODONGA: Molitve za pokojne bodo na pokopališču v Wodongi na 1. adventno nedeljo, 28. novembra 2010, ob 6. uri zvečer, nato bo ob 7. uri zvečer sveta maša v cerkvi St. Augustine's, 55 High Street, Wodonga 3689.

ROMANJE V BENDIGO: Naš pevski zbor bo romal v katedralo v Bendigo v **soboto, 6. novembra**. V nedeljo, 7. novembra, bo sodeloval pri nedeljski maši ob 8.30 zjutraj. Odhod iz Kew bo v soboto, 6. novembra, ob 9. uri zjutraj. V Bendigu bodo prenočili. Povratek v Kew bo v nedeljo proti večeru.

ADVENTNO ROMANJE V TA PINU bomo imeli v soboto, 18. decembra 2010. Ob 10. uri bo v cerkvi sveta maša. Somaševanje bo vodil p. Robert Bahčič OFM iz Rima, somaševala bosta p. Boris Markež iz Kopra in p. Ciril.

ROMANJE V PENOLO, rojstni kraj reda sester svete Mary od Križa (Mary MacKillop), organiziramo za 28., 29. in 30. decembra 2010. Prijave sprejemata Lydia Bratina in Marija Anžič.

VOLITVE V NOVI PASTORALNI SVET 2011-2016 bodo na Miklavževo nedeljo, 5. decembra 2010, po maši, volitve za predstavnika St. Albansa pa v St. Albansu 12. decembra po maši. Poleg članov, ki predstavljajo pevski zbor, Slomškovo šolo, odbor staršev učencev šole, tečaj slovenskega jezika za odrasle, folklorno skupino Iskra, Igralsko skupino, Baragovo knjižnico, društvo sv. Eme, molitveno skupino, dom matere Romane, gospodarski odbor, skupino za čiščenje in urejevanje okolice cerkve in Baragovega doma – njihove predstavnike izberejo člani njihovih skupin - bomo izvolili v Kew neposredno še tri člane za Pastoralni svet ter enega predstavnika izvoli občestvo iz St. Albansa. Letos bomo zaprosili, da tudi skupina prostovoljcev, ki redno izredno lepo in prostovoljno skrbi za vzdrževanje naše kapelice v Ta Pinu, imenuje predstavnika v Pastoralni svet. Član Pastoralnega sveta mora biti seveda zgleden katoličan, ki mu je pri srcu pastoralna, socialna in kulturna skrb za naše občestvo, ki se redno zbira v naši lepi cerkvi svetih bratov Cirila in Metoda in pa seveda tudi skrb za celotno občestvo, ki ga 'pokriva' slovenski misijon iz Melbournu.

Že leta čistijo našo cerkev enkrat na mesec naši dobri prostovoljci v štirih skupinah: Franciška Šajn, Rozi Urdih, Marija in Lojze Kerec; Anica in Ivan Horvat ter Katica in Romeo Hvalica; Vida in Franjo Kravos ter Lora Vičič; Tilka in Valentin Lenko, Marija in Janez Rotar ter Marija Butkeraitis; pa še kdo občasno pomaga. Nekateri sedaj zaradi bolezni ne zmorejo več, zato smo zaprosili še za eno skupino prostovoljcev in **svojo pomoč so ponudile gospe: Mimica Iskra, Bruna Burlovič, Marica Surina, Marija Valencič in Anica Poklar. – Bog povrni vsem!**

KONZULARNE URE bodo v Perthu v petek, 5. novembra od 13. - 15. ure. V Baragovi knjižnici v Kew v petek, 26. novembra, od 3. do 6. ure zvečer ter v Geelongu v soboto, 27. novembra, od 3. do 5. ure popoldne – ob praznovanju 55. obletnice društva Ivan Cankar. Čestitke rojakom v Geelongu za to lepo obletnico!

KRST: JAIME HVALICA, rojen 19.06.2010, Heidelberg VIC. Mati Aljoša Hvalica roj. Donik, oče David Hvalica. Boter je Simon Grilj. Sv. Ciril in Metod, Kew, 19.09.2010. OWEN WOLF FERRA, rojen 14.07.2009, Frankston VIC. Mati Christine Hayley Ferra roj. Cestnik, oče Mario James Ferra. Botra sta Natasha Habjan in Daniel Soong. Sv. Ciril in Metod, Kew, 17.10.2010.

Čestitamo staršem, botrom in starim staršem!

POROKA: STANISLAV PETKOVŠEK in JOŽICA ŽELE sta se poročila med poročno mašo v naši cerkvi v Kew v soboto, 09.10.2010. Čestitamo!

ODŠLI SO:

VIKTOR NOVAK je umrl v domu starejših Iloura v Wangaratti 14.08.2010. Doma je bil iz Loškega potoka. Pokopan je bil 17.08.2010 na Lawn Cemetery v Wangaratti, Plague Lawn, F5-Nr.38. Bogoslužje in pogreb je opravil tamkajšnji župnik msgr. John White. V Sloveniji živita njegova brata Janez in Polde z družinama.

PETRINA ROZALIJA PAVLIČ rojena **VODOPIVEC** je umrla v Nursing Home v Bonbeach 17.08.2010. Rojena je bila 29.06.1926 v kraju Dornberk. V Avstralijo je prispela leta 1958. Poročila se je z Viljkom Pavličem, ki je bil rojen v Črničah (umrl leta 1997). Petrina je bila dobrotnica našega misijona; še posebej je rada pred leti obdarovala naše počitnikarje v Mt. Elizi. Pogrebno mašo sva darovala skupaj z domačim župnikom v cerkvi sv. Agate v Cranbourne 24.08.2010, pokopana je na pokopališču v Cranbourne. Sožalje sinu Viljotu ter sestri Romani Žnidarčič in bratu Davorinu v Sloveniji. Na pogreb tete so prišli nečakinja Alma Žnidarčič por. Rogelija iz Nabrežine pri Trstu ter Neva in Rajko Harej iz Dornberka.

MARTA SUŠA rojena **ROLIH** je umrla 24.08.2010 v domu ostarelih v Noble Parku. Rojena je bila 14.12.1934 v vasi Potoče pri Senožecah. Dolga leta je bila hudo bolna in mož Tone je z ljubeznijo skrbel zanjo. Nekaj dni pred smrtjo je prejela sveto maziljenje. Pogrebni obred je bil 30.08.2010 v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Noble Parku. Pokopana je na pokopališču Springvale. Sožalje možu Tonetu, sinu Milanu z družino ter sestri in bratu v Potočah.

LADISLAVA (LADKA) VOUK rojena **PAHOR** je umrla 26.08.2010 v bolnišnici v Box Hillu. Rojena je bila 20.11.1921 v vasi Rupa v Italiji, v bližini našega Mirna pri Novi Gorici. Poročila se je z Apolinom Vouk (umrl leta 1991 v Melbourne). Nekaj dni pred smrtjo je pri polni

zavesti v navzočnosti hčerke Ane Klančič, njene hčerke Tatjane in sinov Vojka in Romana prejela zakramente. Sin Roman je zelo lepo skrbel za mamo; da se je lahko popolnoma posvetil njej, je pustil delo. Rožni venec smo molili zanjo večer pred pogrebom v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Burwood East. Pogrebno mašo smo darovali v naši cerkvi v Kew 2.09.2010. Pokopana je na pokopališču Keilor. Sožalje hčerki Ani Klančič z družino in sinovoma Vojku (Vicku) in Romanu.

ROBERT EDWARD TAVČAR je umrl za rakom 11.09.2010. Rojen je bil 26.12.1959 v Trstu. V Avstralijo je prišel s starši leta 1961. Zapušča mamo Almo - doma iz Kopra, očeta Jožeta - doma iz Dutovelj na Krasu, sina Elliota in hčerko Jesicco ter sorodnike v Dutovljah. Bolan je bil tri mesece. - Hvala Dragici Gomizel za sporočilo.

ŠTEFICA MAGLICA roj. **DUKOVIČ** je umrla v bolnišnici v Box Hillu 19.09.2010. Rojena je bila 05.05.1928 v Zagrebu. Njena mama Ana Flajnik je bila Slovenka. V Avstralijo je prišla oktobra 1950. Njen sin Fr. Velimir (Vel) Maglica je župnik v župniji Wantirna v Melbourne, kjer ima tudi nekaj slovenskih faranov, še posebej naj omenim Toneta in Marijo Brne. Pokojna mama je bila zvesta naročnica in bralka naših Misli. Gospodu Velimirju in njegovim 4 sestram iskreno sožalje.

KATARINA SONYA NOVAKOVIČ je tragično umrla 25.09.2010. Rojena je bila 08.04.1963 v Melbourne. Pogrebni obred je bil v cerkvi St. Philip's v Blackburn North 7.10.2010, ki sva ga vodila domači župnik Fr. Arnold in p. Ciril, pokopana je na pokopališču Springvale. Obred je tam vodil srbski pravoslavni duhovnik iz Greensborougha. Sonjina pokojna mama Marija je bila Slovenka, pokojni oče Vitomir pa Srb. Oba sta umrla leta 2009, njuna hčerka Helen pa tragično pred 7 leti na Havajih.

IVAN URŠIČ je umrl 30.09.2010 v Melbourne. Rojen je bil 01.08.1927 v Dutovljah na Krasu. Leta 1942 se je pridružil partizanom, leta 1944 so ga zajeli Nemci in ga poslali v koncentracijsko taborišče v Dachau. Po prihodu v Slovenijo leta 1945 je moral odslužiti vojaški rok. V Avstralijo je prispel leta 1949. Ivan se ni nikoli poročil, ima pa v Melbourne še brata Mirkota z družino. Mirkov sin David je imel slovo pri pogrebnem bogoslužju, ki ga je vodil za pokojnega Ivana njegov prijatelj, upokojeni melbournski pomožni škof dr. Hilton Deakin v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v Moonee Ponds 07.10.2010. – *Hvala Dragici Gomizel za sporočilo.*

CELESTIN BABICH je umrl 08.10.2010 v Royal Park Hospital v Melbourne za možganskim rakom. Rojen je bil 10.04.1943 v vasi Smokvica pri Kopru v družini 12-ih otrok – dva sinova in devet hčerk. V Avstralijo je prispel leta 1963. Pogrebno mašo in prej rožni venec smo imeli v cerkvi St. Leo the Great v Altoni North 13.10.2010. Pokopan je na pokopališču Altona Memorial Park. Sožalje sinu Davidu, sestri Karmeli Brne in sestri Justini v Melbourne, sestri Emiliji, bratu Albertu ter sestrama

Mariji in Pavli, ki sta iz domovine prišle na obisk k bolnemu bratu in bili na pogrebu.

TEREZIJA FERENCZ rojena BAŠA je umrla 09.10.2010 v Hobartu na Tasmaniji. Rojena je bila 04.04.1928 v vasi Benedikt v Slovenskih goricah. Bila je velika dobrotnica naše Baragove knjižnice in misijonov. Dokler so ji služile oči, je zelo veliko brala. Verjetno ni človeka, ki bi si sposodil toliko knjig iz naše knjižnice, kot je bila to Rezika. Pogrebno mašo sta darovala v župnijski cerkvi v severnem predmestju Hobarta domači župnik ter hrvaški duhovnik g. Berislav Hunski, ki jo je v času boleznih velikokrat obiskal in ji prinesel sveto obhajilo.

BARBARA DOMINKO roj. MARIČ je umrla v Palative Care bolnišnice Sunshine v St. Albansu 13.10.2010. Rojena je bila 01.11.1919 v Odrancih v Prekmurju. V Avstralijo je prišla leta 1963 z možem Jožetom in sinom Lojzetom, kjer jih je sprejel sin Jože, ki je bil tu že od leta 1960. Tu so ostali pet let, potem so se vsi trije vrnili v Gomilice. Lojze se je poročil leta 1969 z Anko Sobočan iz Gomilic. Leta 1973 so mama Barbara, ata Jože, sin Lojze z ženo Anko in hčerko Tatjano staro leto in pol za stalno prišli v Avstralijo. Oče Jože je umrl

leta 1997, mesec dni po smrti p. Bazilija. Pokopan je na pokopališču Keilor. Mama je pomagala pri otrocih. Lansko leto so ji v decembru odkrili tumor v črevesju, toda po kemoterapiji je kazalo vse v redu; zadnjih 7 tednov je preživela v bolnišnici. Molitev zanjo smo imeli v kapeli pogrebnega zavoda Tobin Brothers v St. Albansu v ponedeljek, 18. oktobra, naslednji dan pa sva z župnikom Fr. Johnom O'Reillyjem darovala pogrebno mašo v cerkvi Sacred Heart v St. Albansu, kamor je tako rada prihajala k slovenskim mašam. Tam smo se je spomnili še v nedeljo, 10. oktobra in nato še takoj po maši skupaj z njo molili v bolnišnici, kjer je prejela sv. obhajilo, prej pa že sv. maziljenje. Sožalje sinovoma Jožetu z ženo Katarino s sinovi Joem, Robertom in Helmutom z družinami ter sinu Lojzetu z ženo Anko ter hčerkama Tatjano in Renato in njunima družinama. Družina Lojzeta in Anke je vsa leta tako lepo skrbela za mamo, kakor prej že tudi za očeta.

Hvala domačim in sorodnikom, ki pravočasno obvestite duhovnika, da naši bolni in ostareli rojaki lahko spravljeni z bližnjim in z Bogom zapustijo ta svet. To je velika milost zanje in za nas, ki ostajamo! Hvala.

40. OBLETNICA SLOVENSKEGA KLUBA "PLANICA" WOLLONGONG

V nedeljo, 3. oktobra 2010, smo svečano proslavili 40 let našega obstoja. Naš klub je bil ustanovljen 19. januarja 1970 v kleparski delavnici našega pokojnega rojaka Slavka Vaupotiča. Mirno lahko rečemo, da smo tokrat obhajali tudi 55 let, ko so se Slovenci prvokrat organizirali in ustanovili prvi slovenski klub "Danica" v Wollongongu, kateri je obstajal okrog 15 let.

Do svojega zemljišča in društvenih prostorov smo se dokopali leta 1983, ko smo v mesecu maju dobili ključke. Na našem zemljišču imamo prikupno slovensko cerkvico, ki lahko sprejme 120 vernikov, dvorano za 130 ljudi in štiri sobno stanovanjsko hišo, zemljišče pa meri 2440 kvadratnih metrov in se nahaja samo tri kilometre od centra Wollongonga. Wollongong pomeni po domorodsko "med hribi in morjem".

Srebrni jubilej naše slovenske cerkve "Vseh svetnikov" smo praznovali že v letu 2008.

Na naši proslavi smo prav tako obhajali 15. obletnico našega slovenskega radia "Slovenski glas iz Wollongonga" na VOX - FM 106,9 megahertza. Program je na sporedu ob nedeljah od 10. do 11. ure. Uredniki programa pa so: Tereza in Vinko Kropich ter Marica in Karlo Kerčmar. Drugo leto meseca novembra pa bo naša cerkev stara sto let in že mislimo, kaj bi naj naredili takrat.

V nedeljo, 3. oktobra, so ob treh popoldan darovali sveto mašo pater Ciril Božič, pater Darko Žnidaršič in

pater Valerijan Jenko. Cerkvica se je tokrat napolnila in je bilo res lepo za videti. Naš cerkveni pevski zbor pod vodstvom Barice Brodnik in naš organist Andrej Žičkar pa so poskrbeli, da je bilo res svečano. Pater Ciril je že na samem začetku pozdravil in nagovoril naše častne goste in vse navzoče. Po sveti maši smo se vsi skupaj zbrali v dvorani, kjer nas je že čakala res zelo dobra večerja, za kar so poskrbele naše kuharice in kuharji pod vodstvom Eme Mailov. Ko smo se okrepcali in vse skupaj zalili s kozarčkom rujnega vinčka, smo nekaj časa namenili za našo proslavo. Najprej smo kar vsi skupaj zapeli slovensko in avstralsko himno, nato je predsednik Ivan Rudolf pozdravil častne goste in vse ostale ter se jim zahvalil za prisotnost.

Med častnimi gosti so bili: Minister za Slovence v zamejstvu in po svetu profesor dr. Boštjan Žekš in soproga Ana, vodja kabineta pri ministru – magister Anja Lorenzetti, višji svetovalec na uradu za Slovence v zamejstvu in po svetu gospod Aleš Selan, odpravnik poslov veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri dr. Zvone Žigon, častni generalni konzul RS Alfred Brežnik in soproga Jeni, član Sveta za Slovence po svetu pri Vladi RS Florjan Auser, predsednik Slovenskega društva Sydney Štefan Šernek in soproga Ana, predsednik Panters - Triglav Club Peter Kropce, predsednica Slovenskega kluba "Tivoli" Newcastle Marija Grosman in soproga Emil, predsednik

Slovenskega kluba Canberra Franc Čulek in spremljevalka Marija Sečko, predsednica HASA NSW Martha Magajna in soprog Lojze, urednica slovenskega radia na SBS Tanja Smrdel. Med gosti je bil tudi Lenti Lenko z radia SBS Melbourne s soprogo Rachel.

Potem je sledil kratek kulturni program, v katerem so sodelovali: Naš cerkveni pevski zbor, Barica Brodnik in Andrej Žičkar, Marica Kerčmar in harmonikaš Simon Koštrica iz Canberre. Po programu sta nas nagovorila častni generalni konzul gospod Alfred Brežnik in minister za Slovence v zamejstvu in po svetu dr. Boštjan Žekš. Predsednik Ivan Rudolf se je ob tej priložnosti zahvalil Ministrstvu za Slovence v zamejstvu in po svetu in dr. Boštjanu Žekšu za finančno pomoč, ki smo je bili deležni v zadnjih nekaj letih za vzdrževanje slovenskega radijskega programa, arhivske dejavnosti in poslovanja društva. Nato je minister dr. Boštjan Žekš podaril priznanja in zahvale Vlade Republike Slovenije: **Priznanje in zahvalo prejme Slovensko avstralski klub "Planica" Wollongong** ob 40-letnici delovanja za štiri desetletja požrtvovalnega dela za ohranjanje slovenske dediščine, jezika in kulture.

Priznanje in zahvalo prejme Ivan Rudolf ob 40-letnici delovanja Slovensko avstralskega kluba "Planica" Wollongong za njegovo dolgoletno predsedovanje in vsestransko požrtvovalno delo za ohranjanje slovenskih tradicij in običajev.

Priznanje in zahvalo prejme Slovenska radijska oddaja radio 2VOX FM, Wollongong ob 15-letnici delovanja za zasluge pri ohranjanju slovenskega jezika in pesmi ter za povezovanje slovenskih izseljencev v Wollongongu in regiji Illawarra z matično domovino. Vsa priznanja je podpisal minister dr. Boštjan Žekš. Predsednik kluba "Planica" Ivan Rudolf je podaril ministru in slovenski delegaciji tri knjige "V zavetju vseh svetnikov". Knjigo je napisala Margaret Hatežič ob 25. obletnici naše cerkve Vseh svetnikov v Wollongongu. Knjigo smo podarili tudi našemu začasnemu odpravniku poslov dr. Zvonetu Žigonu. Nato smo povabili ministrovo ženo Ano, da nam je prerezala torto. Torto nam je naredila Ivanka Jaušovec v obliki smučarske skakalnice "Planica". Za njen trud in lepo zamisel smo ji iz srca hvaležni – hvala, Ivanka!

Potem smo se sprostili in zaplesali ob zvokih "Fantov treh mest" kar tja do 9. ure zvečer. Gostje so se poslovili od nas, mi pa jim zaželeli srečno pot nazaj domov čez lužo. Istočasno bi se radi prav pristrčno zahvalili našim muzikantom, da so nam podarili glasbo – oziroma, da so igrali zastonj. Iskrena zahvala patru Cirilu, patru Darku in patru Valerijanu za vse, kar ste storili za naše duše v teh štiridesetih letih in prepričani smo, da gremo naprej do 50. obletnice. Za naše uspešno 40-letno delovanje gre zahvala tudi vsem bivšim in sedanjim članom, odbornikom in funkcionarjem, ki so nas podpirali in delali z nami ves ta čas. Bog Vam sem poplačaj! **Ivan Rudolf, predsednik**

PRAZNOVANJE ZLATEGA JUBILEJA 50-LETNICE SLOMŠKOVE ŠOLE V KEW

V nedeljo, 26. septembra 2010, smo v Slovenskem verskem in kulturnem središču v Kew praznovali velik praznik. Bila je Slomškova nedelja in pri sv. maši je bil poudarek na bl. Slomšku in Mary MacKillop in pozdravu gostom iz Slovenije: ministru akademiku prof. dr. Boštjanu Žekšu in ženi Ani; dr. Zvonetu Žigonu – začasnemu odpravniku poslov Veleposlaništva RS v Canberri, Anji Lorenzetti – vodji kabineta g. ministra, Alešu Selanu – višjemu svetovalcu na Uradu RS za Slovence v zamejstvu in po svetu.

V slovesno okrašeni dvorani – zlati, rumeni in beli baloni na stropu in stenah, organizirala jih je Renata Miklavc, čudovitim cvetjem na odru in po mizah ter ikebano – soncem, vse delo Marije Anžič in skrbnostjo Anice Smrdel, velikim plakatom iz življenja Slomškove šole – pripravila Draga, so se začeli zbirati nekdanji učitelji in učenci Slomškove šole, pa tudi učitelji drugih slovenskih šol in srednjih šol v Viktoriji. Posebni gosti iz Slovenije in predsedniki slovenskih društev v Melbournu in Geelongu, mnogi prijatelji in znanci so do zadnjega kotička napolnili dvorano. Nad odrom je visel napis *Slomškova šola – 50 let*.

Ob strani odra je bilo platno, kjer so gledalci videli PowerPoint predstavitev – pripravila Draga - glavne letnice, imena učiteljev in mnogo fotografij učencev in učiteljev iz vseh 50-ih let.

Kako čas hitro beži! Saj so otroci pravkar hodili v šolo, sedaj so pa mamice, očetji in stari starši!

Melissa Fistrič in dr. Paul Paddle sta zapela slovensko in avstralsko himno.

Vezno besedilo – delo Drage – smo slišali v slovenskem in angleškem jeziku (Veronica Smrdel – Roberts in Frances Johnson - Urbas: najprej pozdrav vsem gostom, predsednikom društev, medijcem, učiteljem, učencem in prijateljem, nato Slomškove besede in njegov nagovor iz leta 1834:

O binkoštih leta 1834 je blaženi Anton Martin Slomšek govoril koroškim Slovencem:

»Materin jezik je najdražja dota, ki smo jo dobili od svojih staršev. Skrbno smo ga dolžni ohraniti, olepšati in svojim mlajšim zapustiti. Človeški jezik je talent, ki nam ga je izročil Gospod nebes in zemlje. Kdor svoj materin jezik pozabi, malopridno zakoplje svoj talent.

Ne bodi vas sram, da ste Slovenci; to naj bo naša čast!«

Slomšek je nadaljeval: »Do svoje poslednje ure hočem najrajši v slovenskem jeziku hvaliti Boga, najrajši v slovenskem jeziku učiti svoje ljube brate in sestre Slovence. Kot hvaležen sin svoje ljube matere želim, naj bi bila slovenska moja poslednja beseda, prav kakor je bila slovenska moja prva.«

Slomškove misli, besedilo in pesmi so prepletale celotni kulturni program, pri katerem so sodelovali letošnji in nekateri nekdanji učenci Slomškove šole.

Slomšek je med prvimi uvedel v prvi razred nedeljske slovenske šole branje, računanje na pamet in petje. V drugem razredu je začel s pisanjem. Ko je končal pisanje, je uvedel učence še v pravopis ter zaključil zimski tečaj. V poletnem tečaju je nadaljeval in priključil nekaj knjigovodstva, spoznavanje sveta, spoznavanje narave in dodal nauke o človeški družbi in državi.

Naslov programa je bil ***Blaže ino Nežica v nedeljski šoli*** – po naslovu Slomškove knjige ***Blaže in Nežica***, ki je bila namenjena bolj učiteljem kot otrokom.

Prvič je izšla leta 1842 v bohoričici, v gajici pa leta 1857. Originalni naslov **BLASHE INO NESHIZA V NEDELJSKI SHOLI**.

Uzhitelam ino uzhenzam sa pokushno spisal Anton Slomshek, vosenishki fajmoshter. V Zeli 1842.

V knjigi uči: »Prepovedano je nesposobne pesmi peti, nesramno govoriti, ponoči okoli laziti, voglariti, vasovati, juckati (ukati). Vsi šolarji in šolarice so si kakor bratje in sestre. Lepo je pisati, papir po kurje razmazati pa ni lepo. Vaša beseda naj bo zmeraj resnična. Lažniva usta dušo umorijo.«

V Slomškovi šoli se sedaj tudi uči ne samo abeceda, branje in petje, ampak tudi malo za razvedrilo. Otroci tako radi nastopajo; radi imajo šport in tako radi se veselijo in sprostitjo v svoji družbi.

Kljub temu, da je Slomšek napisal, da ples ni primeren za otroke, si v zadnjih letih ne moremo predstavljati slovenskega kulturnega programa brez folklornih in modernih plesov. Tudi ples je del nas, del slovenskega pouka.

Za zaveso je zazvonil šolski zvonec in takoj so otroci Slomškove šole začeli z modernim plesom **Maček Muri: Nogometna tekma**, oblečeni kot mucki (Klemen Šuštar, Marcus in Daniel Bogovič) in odigrali tekmo kar na odru, mucke (Natalie Bratina, Amelia Miklavec, Stephanie Paolucci in Christine Pase) pa so navijale. Pripravila jih je Marie Pase.

Kot je Slomšek v svoji knjigi svetoval, kako in kaj učiti v slovenskih nedeljskih šolah, tako smo v Slomškovi šoli v Kew sledili njegovim smernicam. V šoli je vedno polno veselja, smeha, igranja, prijetnega učenja z besedami, ki so otrokom lažje razumljive. V Slomškovi šoli imajo otroci tudi izlete v naravo, da jo spoznajo in jo spoštujejo. Otroci se v šoli naučijo molitvic, lepega vedenja in spoštovanja staršev, prijateljev in dela. Slomškovo pesmico **Svetlo sonce** so otroci (Evie in Sabrina Johnson, Christina in Olivia Pase, Daniel Bogovič, ???) prikazali kar v spalnih srajčicah in pižamah z igračkami. Pripravila jih je Frances Johnson – Urbas.

Pater Ciril je povedal nekaj besed o Slomšku in Slomškovi šoli v Kew, o začetkih, o prvem učitelju Jožetu Kapušinu in delu učiteljev v naslednjih letih. Povezovalka Veronica Smrdel – Roberts; z njo je bila tudi Frances Johnson – Urbas; je vključila v program nekaj učiteljev in učencev v dvorani in povedali so svoje doživljanje prejšnjih let Slomškove šole: Viki Mrak, Lucija Srnec in Anita Fistrič.

Pa so že vsi otroci letošnje Slomškove šole pod vodstvom Julie Kure - Bogovič bili na odru in zaplesali belokranjski ples **Lepo Anko** in **Mi se imamo radi** v gorenjskih narodnih nošah.

Blaže - Marcus Bogovič in Nežica – Christina Pase sta šla z zvoncem preko odra, zbrisala številko 2010 na tabli in pozvonila v desetletje 2000 – 1991.

Slomšek je v svoji knjigi usmerjal mlade in otroke v molitev, v razmišljanje o življenju, opogumljal in svetoval, da spoznamo Slovenijo in njene lepote, ki kot zvon na gori vabi ljudi, da se združijo pri maši, da so srečni, da se razumejo med seboj in radi delajo, da si pomagajo drug drugemu, da sprejmejo medse vse ljudi, naj bodo revni ali premožni, posebno še tiste, ki nimajo doma, da se jim ponudi kos kruha in ljubeznivo besedo - da odpremo vrata.

Dr Paul Paddle je prebral članek iz Slomškove čitanke **Tri najžlahtnejše dišave**.

Mladina se je vedno z veseljem zbirala pri plesnih vajah, sodelovala pri zbiranju denarja za *Dom matere Romane* – mladina je živela Slomškov nauk: pomagati, sodelovati, biti vesel in ponosen Slovenec, z odprtim srcem, smehom in pripravljenostjo vedno pomagati.

Slovenski plesi so del Slomškove šole že skoraj od vsega začetka. Otroci in mladina so plesali narodne plesse v narodnih nošah različnih pokrajin, največ slovesne plesse, katere so v Sloveniji plesali ob praznikih. Slovenci pa so se radi veselili tudi ob delu in po končani žetvi in košnji, so radi zaplesali, kot smo videli v naslednji točki, ko je folklorna skupina *Iskra* (Melissa Fistrič, Amanda Hervatin, Jessica in Shannon Trinnick, Andrej Thompson, Martin in Stephan Tegelj) zaplesala **Bloške plesse**.

Blaže in Nežica sta spet zvonila z zvoncem, zbrisala naslednjo številko na tabli in pozvonila v desetletje 1990 do 1981.

Vračali smo se v preteklost.

Slomšek je napisal, kar mu je povedala babica: »Takrat, ko je bila moja babica še majhna, v naši vasi ni bilo prave šole. Le vaški krojač, ki je bil dvanajst let pri vojakih in je veliko sveta obhodil, je poučeval vaške otroke v branju, pisanju in računstvu. Sam ni kaj prida znal, pa tudi otrok ni veliko naučil. Imel je dolgo palico, ki je segala od mize pa prav v zadnjo klopo. Kdor ni pazil,

ga je učitelj s palico lopnil. Plačevati pa so ga morali otroci sami. Moja babica mu je nesla vsak mesec po en goldinar, 12 jajc, en kilogram krompirja, moke, zabele in še druge stvari. Naučila pa se ni veliko. Danes komaj bere prav velike črke, pisati pa ne zna. Le podpiše se prav nerodno, več pa ne. V tako šolo jaz ne bi rad hodil.«

Morda je prav zato Slomšek sestavil berilca in pripravil navodila učiteljem, kaj in kako učiti v slovenski šoli?! Slomšek je vedno poudarjal pomembnost znanja, učenja in pridnosti, vztrajanja in skrbi za vse, kar je lepega v življenju.

Dr. Paul Paddle je zapel Slomškovo pesem **Gorski zvon**.

Pa smo se povrnili še dlje v preteklost. Blaže in Nežica sta pozvonila in zbrisala številko 1985 s table.

Slomšek je skrbel v knjigi tudi za telesno zdravje, kako se hraniti, kako se paziti in kako živeti, da bosta telo in duša zdrava. V preprosti pesmici o pomenu vode, je otrokom približal pomembnost zdrave pijače, odraslim pa dal nauk, kako učiti mladino. »Zdravo telo – najboljšo blago.

Ne izogibaj se dela, ampak z veseljem poslušaj; ne toliko za časni, kakor za večni dobiček. Železo rja sne, truplo pa lenoba.

Varovati se je močne pijače in vsega, kar preveč v glavo gre.

Duša vidi skozi oči, sliši skozi ušesa, okusi po jeziku, ovoha po nosu, občuti po vseh udih.

Duša naša pa nauke poslušaj, premišljuje, kar sliši, in tega živinče ne more.«

Kako bogata je preteklost Slomškove šole!

Blaže in Nežica sta zbrisala že številko 1974 s table.

Yelka Kutin je ob igranju pesmi prebrala Slomškovo pesem **Najboljše vince**, lepo pesem, ki vzpodbuja k zdravemu pitju vode.

Pa so Slomškove besede spet učile: »Učite se iz modre božje narave tudi te tolažljive resnice, da bi za nas ljudi ne bilo dobro, ako bi imeli samo jasne in vesele dneve. Tudi oblačni dnevi, nadloge in težave morajo včasih na nas priti, da ostanemo dobri in pobožni ljudje.«

»O, ljubi, lepi in pošteni slovenski materinski jezik!

Tebe hočem kot najdražji spomin na svoje ljubeče starše hvaležno spoštovati in ohraniti. Slovenec sem, Slovenec sem, tako je mati djala, ko me je dete pestovala!«

Metka McKean, Janika Rutherford in Helen Trinnick so

zapele pesem **Eno rož'co ljubim** in Slomškovo **Veselja dom**.

Otroci so v letih tudi v igrinah prikazali nauke o dobroti, kako pomagati ljudem, živalim, biti dober do vseh in spoštovati naravo. Dokazali pa so tudi svoje sposobnosti, saj sta igrica ali pesem v slovenskem jeziku, za otroke, rojene v Avstraliji, zelo zahtevni in težki. Z učenjem so dokazali, kako globoka je njihova ljubezen do slovenskega jezika in prenesli sporočilo dobrote in pravičnosti vsem prisotnim.

Mnogi otroci, sedaj že odrasli, celo že stari starši, so še vedno aktivni v slovenski skupnosti, pri kulturnih programih in športnih tekmovanjih.

Čas mineva, modrejši in bolj modri smo, a pesem nas še vedno razveseljuje in nam lepša dni, nas družijo in nas uči.

Magda Pišotek – Pleško, ena od prvih učenk Slomškove šole v Kew je prebrala odlomek iz Slomškove čitanke **Prva skrb**, kjer je Slomšek poudaril pomembnost vzgoje in šole.

Slomškova **Zlata pravila za življenje** so sledila: Hočeš po svetu srečno hoditi, bodi skromen in dober vsem.

Ljubi prijatelje, prenašaj sovražnike in jim odpuščaj.

Stori dobrega, kolikor moreš, in vse te bo rado imelo.

Naj te zadene hudo ali dobro, vse si lahko obrneš v srečo,

ako se v nesreči ponižaš, v sreči pa ne povišaš

in hvališ Boga za vse, kar ti je dal.

Kulturni program smo sklenili s Slomškovo pesmijo, ki nas je svečano združila v ljubezni, sreči ter ponosu, da smo Slovenci.

Amelia Miklavec je bila mlado dekle, **Predica**, v narodni noši, ki je med igranjem in petjem »predla« in povlekla trakove v barvah slovenske zastave med ljudi v dvorani: »Bela barva slovenske zastave, barva čistosti in spoštovanja do slovenskega jezika, se razliva med vas. Plava barva slovenske zastave, barva modrosti in zvestobe, se razliva med vas.

Rdeča barva slovenske zastave, barva ljubezni do Slovenije, slovenskega jezika in medsebojne ljubezni se razliva med vas.«

Povezovalki sta zaključili s Slomškovimi besedami:

Sveta vera bodi vam luč,
materin jezik bodi vam ključ
do zveličavne narodne omike!

Naj se luč Slomškove ljubezni do slovenskega jezika razlije med nami.

**Sandra Krnel - Hervatin,
Magda Pišotek - Pleško,
Stan Penca, Margaret Williams - Vekar,
Metka McKean, Janika Rutherford.**

Pater Ciril je predstavil goste in minister, akademik prof. dr. Boštjan Žekš, je nagovoril vse v dvorani, čestital ob zlatem jubileju Slomškove šole vsem učiteljem in učencem ter voditeljem slovenskega misijona, slovenskim frančiškanom. Slomškovi šoli je ob jubileju izročil priznanje Urada Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, pa tudi ravnateljici Slomškove šole, Veroniki Smrdel – Roberts.

Priznanje je izročil tudi Dragi Gelt OAM ob izdaji knjige *Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji* in za dolgoletno kulturno in vzgojiteljsko delo v Melbournu, Mariji Oppelt Opelli za dolgoletno delo v Baragovi knjižnici ter Metki McKean za vodstvo cerkvenega pevskega zbora.

Prvi učenci Slomškove šole: Magda Pišotek - Pleško, Sandra Krnel - Hervatin, Stan Penca in Margaret Williams - Vekar so knjigo *Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji* prinesli na oder, povezano z modrim trakom in prof. dr. Boštjan Žekš jo je nato predstavil, poudaril pomembnost tega dela in čestital avtorici Dragi. Gospod minister je knjigo dobil tudi kot darilo.

Po končanem kulturnem programu in predstavitvi knjige je bilo obilno kosilo, katerega so pripravile gospe Društva sv. Eme s pomočniki. Hvala Vam!

Mesarija *Dunav* je poklonila čevapčiče v vrednosti \$600 za to priložnost – zelo smo hvaležni.

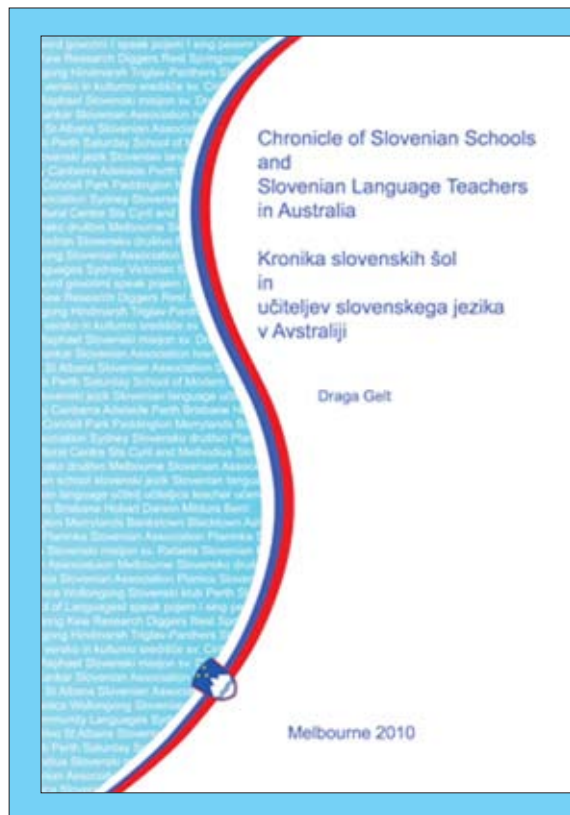
Marie Pase je organizirala tudi posebna spominska pesera z napisi *Slovenian Slomšek School Melbourne 50 years: 1960 - 2010*, katera so letošnji učenci in učitelji Slomškove šole prejeli kot darila, ostali pa so jih lahko kupili za \$5.00.

Kot vedno, je Simon Grilj skrbel za luči in ozvočenje, da je predstava na odru potekala urejeno, moderno in profesionalno. Hvala, Simon.

Hvala vsem za sodelovanje pri kulturnem programu, pripravi dvorane in pri vseh drugih pripravah ter za video (Alex Bratina) in fotografiranje (Marija Anžič, AnaMarija Cek, Drago Zec).

Hvala tudi vsem gospem, ki ste darovale svoje dobrote, da smo ob kavici in čaju uživali potico in jabolčni zavitek (Angelca Povh, Majda Brožič, Iva Jerič). Hvala!

Draga Gelt OAM

KNJIGA *Kronika slovenskih šol in učiteljev slovenskega jezika v Avstraliji* vsebuje 710 strani, 1000 barvnih fotografij iz šolskega in kulturnega življenja v slovenskih šolah širom Avstralije. Vključenih je 40 slovenskih šol in tečajev slovenskega jezika.

Kronika je pripravljena po letnicah in vsako leto se začne s Slomškovim pregovorom, sliko šole, seznamom učiteljev in seznamom učencem, kar je bilo mogoče najti.

Zanimivo branje in veliko lepih spominov v sliki in besedi.

Slovenski klub v Canberri se je prvi odločil, da bo za vse svoje učitelje kupil knjige in jih podaril v učiteljem v zahvalo za dolgoletno prostovoljno poučevanje slovenskega jezika. Tudi Slovensko društvo Melbourne je sledilo njihovi poti. Zelo plemenito!

Morda bo še katero društvo izrazilo spoštovanje do učiteljev, ki so vsa leta zastoj poučevali otroke in odrasle.

DVD knjige – pdf datoteka je pripravljena, da jo lahko gledate in berete na računalniku.

Na internetu pa lahko pdf datoteko kupite in jo »download« in potem shranite na vašem računalniku na naslovu:

<http://www.lulu.com/product/ebook/chronicle-of-slovenian-schools/12993079>

Valvasorjeva stopinja v Melbournu

Državna knjižnica Viktorije je 27. septembra 2010 sprejela faksimilno zbirko *Iconotheca Valvasoriana*, darilo Republike Slovenije.

Pobuda za ta imenitni slovenski kulturni dogodek sega v september 2009, ko je Melbourne na bralni turneji obiskalo pet slovenskih pisateljev. Na bralni turneji so predstavili dvojezično otroško zbirko slikanic Spominčice. Institut for Slovenian Studies of Victoria (ISSV) je bralne dogodke organiziral v septembru za slovensko javnost v dvorani slovenskega verskega in kulturnega središča v Kew in za širšo avstralsko javnost v State Library of Victoria (SLV).

Med pisatelji je bil tudi direktor Javne agencije za knjigo, na katerega je naše prizadevanje za slovensko kulturo in med-kulturni dialog med Slovenijo in Avstralijo napravil velik vtis. Vprašal nas je, kako bi želeli, da Slovenija podpre naša prizadevanja za večjo prisotnost Slovenije in utrjevanja narodne zavesti med potomci slovenskih izseljencev. Omenil je možnost razstave slovenskih grafikov, ki predstavljajo velik dosežek slovenske kulture. Kak teden po vrnitvi v Slovenijo je prispela v kratkem E-pošta s predlogom, da Javna agencija za knjigo Republike Slovenije v imenu države podari Državni knjižnici Viktorije *Iconotheco Valvasoriano*.

O tej zbirki nisem še dosti vedela, zato sem na spletu izbrskala osnovne podatke. Šlo se je za faksimilno izdajo Valvasorjeve zbirke 7.752 grafik velikih evropskih mojstrov grafične umetnosti 15., 16. in 17. stoletja. Na sestanku s projektno skupino smo prišli do zaključka, da je to izredno primerno darilo, ki predstavlja našo tradicijo in kulturo, ki bo obogatilo avstralsko knjižnico, služilo študiju evropske civilizacije, obenem bo pa tudi v samozavest in ponos Slovincem v Melbournu.

State Library of Victoria je ena od najstarejših kulturnih ustanov Avstralije, ki na novo obnovljena med drugim hrani tudi največjo digitalno zbirko Avstralije. V Melbournu, ki slovi kot kulturni center Avstralije, živi največja slovenska skupnost Avstralije, zato je

bilo primerno, da pride ta zaklad slovenske kulture ter izreden tiskovni dosežek države Slovenije v eno od najbolj prominentnih viktorijskih ustanov, v State Library of Victoria.

V Ljubljani so potem sledili pogovori na najvišji ravni o tem, kako obdarovanje izvesti. Moj predlog je bil, da zbirko knjižnici slovesno podeli dr. Boštjan Žekš, minister za Slovence po svetu, ob priložnosti njegovega načrtovanega obiska Avstralije, ki jo je Urad za Slovence pozdravil in podprl.

V naslednjih mesecih je sledilo še nekaj zapletov, saj je pri Uradu za Slovence prevladalo mnenje, da bi morala zbirka v National Library of Australia, vendar je na koncu direktor Javne agencije za knjigo Republike Slovenije kot donator zbirke jasno izrazil svojo preferenco za State Library of Victoria in o tem obvestil Urad za Slovence po svetu.

Medtem smo začeli s pripravami na projekt. Za nas *Iconotheca Valvasoriana* ni predstavljala enkratnega dogodka, temveč priložnost za dolgoročno zastavljeno celostno predstavitev Valvasorja in njegovega

dela angleško govorečim javnostim in izhodišče za nadaljevanje medkulturnega sodelovanja med državama. V ta namen smo na enem mestu zbrali in uredili Valvasorjevo biografijo, bibliografijo in dogodke, povezane z Valvasorjevim delom. Na scribd.com smo objavili digitalizirano knjižnico Janeza Vajkarda Valvasorja in intenzivno zbirali materiale za multimedijko predstavitev, ki bo v State Library of

Victoria na ogled do 8. novembra 2010. Pri načrtovanju smo imeli odlične sodelavce v ustanovah, ki se ukvarjajo z Valvasorjem. V prvi vrsti Javna agencija za knjigo Republike Slovenije, potem Zavod Dežela Kranjska in Javni zavod Bogenšperk ter Fundacija Janeza Vajkarda Valvasorja. Spletno stran in multimedijko predstavitev je izdelal dolgoletni partner ISSV, Zavod Neuropolis.

Obdaritev State Library of Victoria Pomemben kulturni dogodek za Slovence

Obdarovalna slovesnost Iconotheca Valvasoriana v State Library of Victoria je potekala v ponedeljek, 27. septembra 2010, ob 18. uri zvečer v sobani Stawell galerije.

Darilo je podelil dr. Boštjan Žekš, minister za Slovence po svetu. Sprejel ga je za zvezno državo Viktorijo Peter Batchelor, minister za kulturo. Slovesnost je vodil John Cain,

predsednik Sveta državne knjižnice in nekdanji izredno cenjeni premier zvezne države Viktorije.

Zbirka je pomemben prispevek knjižnici in sicer zbirkam redkih publikacij in jo bodo v kratkem času dali na razpolago za študij in raziskavo. Državna knjižnica Viktorije je ena od najstarejših kulturnih ustanov v Avstraliji in največja referenčna javna knjižnica Viktorije. Poleg tega se odlikuje po tem, da je prva javna izposojevalna knjižnica v Avstraliji in v tem tudi med prvimi na svetu. Dosegljivost je še vedno vodilno načelo knjižnice. Danes je SLV moderna referenčna knjižnica, z največjo digitalno zbirko v Avstraliji. V State Library of Victoria so dr. Žekša in njegovo

delegacijo sprejeli Shane Carmody - Director of Collections and Access, Giovanna d'Abaco - Events Manager in Aleksandra Čeferin – predsednica ISSV. Po ogledu knjižnice in intervjuju dr. Žekša se je pričela slovesnost v Rdeči rotundi Stawell galerije. Povabljen je bil reprezentativen del melbournske javnosti - diplomati, člani slovenske in

gostje iz širše avstralske skupnosti, ki imajo povezave s slovensko skupnostjo in kulturo. Od kakšnih 80 gostov je bilo več kot polovica Slovencev.

John Cain je pozdravil goste in napovedal petje avstralske in slovenske himne. Čudovito sta jih v prekrasnem akustičnem prostoru zapeli Melissa in Leah Fistrič, v veliko odobravanje prisotnih.

John Cain je spregovoril nekaj besed v svoji vlogi kot predsednik Sveta knjižnice. Izrazil je hvaležnost in zadovoljstvo nad tem, da bo ta izredna zbirka zdaj hranjena v SLV. Omenil je, da je posebno dragocena, ker vsebuje dela do zdaj neznanih grafičnih umetnin in bo tako lahko služila kot vir raziskav in študija. Prav

tako je govoril o energiji in moči slovenske skupnosti in o njenem prispevku k življenju Viktorije. Sledil mu je dr. Boštjan Žekš. Zahvalil se je Viktorijskemu inštitutu za slovenistiko, da je uresničil projekt podaritve Iconothece Valvasoriane v Melbournu. Predstavil je Janeza Vajkarda Valvasorja kot enega najuglednejših učenjakov svojega časa v Evropi in poudaril pomen knjige v slovenski kulturi: "Slovenci so preživeli s pomočjo knjig in šolstva. Knjige so bile od začetka najpomembnejše orožje. Slovenci smo imeli prevod svetega pisma 400 let, preden smo imeli svojo državo", je povedal dr. Žekš. Omenil je, da je bila Ljubljana izbrana za Svetovno prestolnico knjige v letu 2010-2011. "Knjige so dosegljive vsakomur. Tiskana beseda je bogastvo, ki ti ga nihče ne more odvzeti." Rekel je še, da se je Slovenija odločila za podelitev Valvasorjeve zbirke knjižnicam sveta, tako da bližje spoznajo zaklade slovenske kulture, kot je ohranjena v knjigah.

Dr. Žekš je podaril ministru Petru Batchelorju, ki je bil naslednji govornik, posebno darilo v spomin na podelitev zbirke - Katalog Iconothece Valvasorianae. Peter Batchelor je govoril o Valvasorjevi zbirki ne samo kot o pomembnem prispevku avstralski kulturi, ampak tudi kot pomemben kulturni prispevek v odnosu med obema državama, ki bo pomagal povzdigniti status Melbournu kot UNESCO mesta literature. Menil je tudi, da je State Library of Victoria najbolj primeren dom za to zbirko. "Iconotheca Valvasorianae se bo pridružila drugim izrednim kulturnim darovom in pomembno dopolnila gradivo v naših zbirkah. Velika čast in privilegij je, da imamo te knjige in omogočimo, da bodo dostopne čim večjemu številu Avstralcev." Zadnja je spregovorila Aleksandra Čeferin,

predsednica ISSV. Govorila je o pomenu Valvasorja v slovenskem in evropskem kontekstu - kot vsestranskega učenjaka izrednih talentov in dosežkov in kot predhodnika razsvetljenstva. "Slovenci so bili eden od prvih 12 narodov, ki so prevedli celotno sveto pismo v svoj jezik za časa protestantizma v slovenskih deželah 16. stoletja, kar je označilo prebujenje slovenske identitete.

Valvasorjevo enciklopedično delo v 17. stoletju je bila osnova za prebujanje slovenske identitete v 18. stoletju. Valvasorjevo veliko in enkratno delo ni samo zgodovina Kranjske, temveč zgodovina osrednje Evrope."

"Valvasor je zapustil dve veliki dediščini," je rekla Aleksandra Čeferin: "Slava vojvodine Kranjske, eden največjih zakladov slovenske kulturne dediščine in Valvasorjeva osebna zbirka evropske grafične umetnosti od 15. do 17. stoletja. S faksimilno izdajo Iconothece Valvasorianae je Slovenija zagotovila, da je ta neprimerljiva zapuščina postavljena v doseg mednarodne javnosti kot zaklad skupnega evropskega kulturnega prostora."

Po nagovorih so se gostje zbrali okrog razstavljenih zbirke. Posamezne knjige so ležale odprte na posebnih blazinah. Na razpolago so bili knjižničarji, ki so pojasnjevali, listali in kazali posebne grafike in zemljevide v knjigah. Na eni strani se je odvijala digitalna predstavitev J.W.F. Valvasor, Magnum Opus of Slovenian Polymath, na drugem koncu računalnik s spletnim mestom Valvasor.org.

To je bil slovesen večer, napolnjen z živahnimi pogovori in pregledovanji zbirke z iskrenim zanimanjem.

Splošno mnenje med prisotnimi je bilo, da je bil nepozaben večer, ki je zaznamoval izreden dar Slovenije. Pater Ciril Božič, voditelj Slovenskega katoliškega misijona v Melbournu je menil, da je bil to pomemben in čudovit kulturni dogodek za slovensko skupnost in za njene vezi s Slovenijo ter evropsko dediščino in seveda izredna priložnost za še močnejšo slovensko vez z Avstralijo. Jožica Paddle-Ledinek je pripomnila, da je bil ta čudovit večer izjemna promocija Slovenije in njene kulture. Univerzitetna profesorica Slobodanka Vladiv Glover iz Monash univerze je bila navdušena nad zbirko, v kateri vidi izjemen vir za akademsko raziskovanje.

Aleksandra Čeferin

p. Darko Žnidaršič OFM
 p. Valerijan Jenko OFM, OAM
ST. RAPHAEL SLOVENIAN MISSION
 313 Merrylands Road, PO Box 280
 MERRYLANDS NSW 2160
 Tel.: (02) 9637 7147 in (02) 9682 5478
 Mobile: 0409 074 760; 0419 236 783
 Fax: (02) 9682 7692
 E-mail: darko@pacific.net.au
 valerian@pacific.net.au

»ZNOVA POVEZANI« - »RE-CONNECT« - OSTANIMO TO NAPREJ!

Geslo letošnjega že 36. slovenskega – mladinskega koncerta »Znova povezani« - »Re-connect« (2.10.2010 pri nas v Sydneyu - Merrylands), je kot nalašč za nas vse, da se – mladi in mladi po srcu - bolje povežemo danes med seboj, zavemo svoje pripadnosti našemu narodu, vernemu občestvu, koreninam in sadovom in »da se ne bojimo tudi drugim znancem in prijateljem v Avstraliji pokazati na to, kar je naše – slovensko« (p. Darko v pogovoru z Lentijem Lenkom na radiu SBS, 26.9.2010). Koncert je privabil lepo število naših mladih, ki so sodelovali na naših prejšnjih koncertih, udeležencev, sodelavcev in prijateljev. Naš pripravljani odbor »Reconnect Team« je pripravil zelo pester program, poleg koncerta še razne druge prireditve, za kar se vsem, tudi tistim, ki ste kakorkoli sodelovali, najlepše zahvaljujemo.

»Naša naloga sedaj je, da bo naša naveza zdaj (z)držala, da naš 're-connect' ne bo postal 'disconnect'« (p. Valerijan v homiliji pri nedeljski sv. maši, 3.10.2010). Za to smo odgovorni posamič in skupaj, danes in naprej. Zato uporabljajmo svoje talente in vsa sredstva, dosežke, ki jih imamo ali smo jih ustvarili, in predvsem bodimo veseli drug drugega. »Na eni strani se pozna utrujenost, negotovost, kljub temu pa je

med vami še veliko dobre volje in ob mladih, tudi ob najmlajših nastopajočih, ki so tukaj, se za prihodnost slovenske skupnosti in potomcev tukaj ni bati,« je v nagovoru dejal dr. Boštjan Žekš, minister Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu.

»Sv. Frančišek je bil nadvse vesel, ko je dobil brate, ki so se mu pridružili za življenje po evangeliju. Ljubil je naravo in v njej gledal odsev Božje lepote in dobrote, ki nam jo je Bog dal, naj jo čuvamo, uživamo in odgovorno ohranjamo v prid nam vsem in našim zanamcem. Tako bodimo tudi mi veseli drug drugega, utrjujmo vezi, ki so se morda zrahljale in nadaljujmo naše dejavnosti. Popravimo skupaj Cerkev, kot je Gospod naročil Frančišku.« (p. Valerijan v homiliji pri nedeljski sv. maši, 3.10.2010).

»V jubilejnem letu – 40-letnici naše cerkve in misijona sv. Rafaela, je Re-connect **naša zaveza, ki nas zavezuje.** Frančišek je prehodil dolge poti od Assisija do Rima, na jug v Greccio ali na sever na La Verno. Še daljša je bila pot, da je od kamnov, ki jih je zbiral za cerkev sv. Damijana, prišel do živih kamnov – soljudi. Vendar 'oddaljenosti ne določa daljava', kot pomenljivo pravi pisatelj Malega princa Antoine de Saint Exupery« (p. Darko v homiliji pri nedeljski sv. maši, 3.10.2010).

OČETOVSKI DAN smo praznovali prvo nedeljo v septembru. Naši otroci so nastopili ob koncu sv. maše in voščili našim očetom, k sodelovanju smo povabili tudi naše letošnje birmance. Pesmi in program je pripravila Zlatka Pondelak, kakor je poskrbela za letošnji materinski dan v maju. Bog povrni našim mladim prijateljem in staršem, ki ste pomagali, našim očetom pa iskrena voščila! To nedeljo sta nas obiskala **prof. dr. Drago Karl Ocvirk**, apostolski misijonar na Salomonovih otokih, in laiška misijonarka **Ana Rici**, absolventka teologije, doma z Vrhovcev pri Ljubljani v župniji Vič. Oba sta bila pri nas v Merrylandsu prve dni septembra. Gospod Drago nam je po sv. maši na očetovski dan spet predstavil svoje delo na Salomonih, kjer letos že četrtič predava

bogoslovcem. - Kosilo je pripravila 2. delovna skupina, peciva smo imeli veliko, Tončka Stariha pa je celo naredila nekaj lectovih src že s simbolom – logom našega 36. slovenskega mladinskega koncerta. (Ogledalca seveda niso manjkala, tako kot se za lectovo srce spodobi. Nič zato, če so majhna.)
Bog povrni vsem ta pridnim!

ROMANJE v Marian Valley na praznovanje 1. obletnice kapelice Marije Pomagaj je lepo uspelo. Na štiridnevno romanje (od 10. do 13.9.2010) z malim avtobusom nas je šlo kar šestnajst nadebudnih Sydneyčanov. Poglejmo, kdo vse smo bili: p. Darko Žnidaršič, Ivo in Teja Bavčar, Pavla Fabian, Marija Gomboc, Ema Jaksetič, Marija Kinkela, Jože in Viktor Košorok, Mojca Kovač, Anton in Angela Šircelj, Anton in Gizela Špiclin, Franc Vertel, Ivanka Žele. Vreme je bilo lepo, kot naročeno, družčina pa tudi. Vozil nas je šofer Žika, doma iz Bosne; v Avstraliji živi deset let. - V Coffs Harbourju smo po dolgem iskanju našli okrepečevalnico Blue Baloon in natakarka, ki je naše gore list – Slovenec Darko Burgar, ki je rojen v Melbournu. Mnoge med nami je to spodbudilo, da smo se še nazaj grede ustavili tam, vendar je Darko takrat delal v drugi izmeni. Lačni vseeno nismo bili, le malo smo se še iskali, ker so šli nekateri drugam, pa smo se kmalu našli in po nekaj urah prišli srečno domov. – Iz Canberre sta se nam pridružila Marija in Slavko Godec, ki sta potovala z letalom, iz Melbournu pa p. Ciril A. Božič, Marija Anžič, Lojze in Ivanka Jerič ter Angelca in Jože Veedet. Sobotno romanje podrobno opisuje Mirko Cuderman v svojem članku. Pred sv. mašo, ki jo je vodil dr. Drago K. Ocvirk, so sodelavci v svetišču poskušali spraviti ven kačo, ki se je zavlekla na stopnico pod ambon, vendar

se je kača skrila pod elektronske orgle v prezbiteriju in čakala, da bo »nevarnost mimo«. Gospod Drago je pomenljivo začel pridigo z besedami psalma, da »celo vrabec najde dom in lastovka gnezdo za svoje mladiče pri tvojem oltarju, moj Kralj in moj Bog vsemogočni«, kača pa ga, izgleda, ne najde, čeprav nič manj ne slavi svojega Stvarnika. V nadaljevanju nas je spodbudil, da kakor Marija in Jezus še bolj izpolnjujemo Očetovo voljo, ki se vedno ne sklada z našo voljo, vendar Gospod z njo pokaže na našo pravo pot – romanje skozi življenje. Po sv. maši smo šli v procesiji k naši kapelici, molili rožni venec in pri kapelici Marije Pomagaj zapeli litanije Matere Božje. Hvala domačim rojakom na Zlati Obali, ki ste nas res postregli oba dneva, v soboto in v nedeljo! Misijonarja g. Drago in Ana sta se popoldne že poslovila od nas, prav tako ekipa iz Melbournu, saj ima p. Ciril nedeljsko bogoslužje na drugo nedeljo v mesecu na treh krajih. Angelca in Jože iz Melbournu sta ostala z nami še v nedeljo. Sydneyčani pa smo obiskali nekateri v nedeljo popoldne Surfers Paradise in okolico, drugi pa se odpočili ali pa obiskali svoje znance.

Nedeljsko sv. mašo, ki jo je daroval p. Darko, smo obhajali na Klubu Lipa, kjer smo obhajali tudi očetovski dan. Evangelij pri sv. maši je kot nalašč za nas, da se znova spomnimo, kako je nebeški Oče prvi, ki odpušča, in po njegovem zgledu očetje in matere prvi, ki odpuščajo in učijo odpuščanja. Zbralo se nas je kakih 60. BBQ in domače dobrote, še bolj pa domače družčina in prijetno vzdušje, pesem in veselje, vse je pripomoglo k temu, da smo utrdili naše vezi, spletili še nova poznanstva – nekateri naši rojaki ste bili v Queenslandu prvič - in upamo, da bomo povezani naprej. Ker imamo Božjo službo

Pri sv. maši na Zlati obali, v nedeljo, 12.9.2010.

na Zlati Obali ob sobotah popoldne, kadar je oznanjena, je res dobrodošlo, da imamo sedaj tudi nedeljo po našem romanju, Bog daj, da bi postala to lepa tradicija. Seme smo posadili v zemljo, sedaj pa smo mi na vrsti. Ko smo prišli domov, nas je naslednji dan pošteno ohladila nevihta, da se je marsikomu od romarjev kar stožilo po lepih dneh, ki smo jih preživel tam gor. Članica našega občestva pa nas je kmalu spomnila na naše romanje v Penrose Park. »Kdaj gremo tja?« Tudi to smo že določili. Na Fatimski dan v oktobru smo poromali še tja.

V nedeljo po našem romanju v Penrose Park bo sveti oče razglasil blaženo Mary MacKillop za prvo avstralsko svetnico (17.10.2010). V Melbournu – v Kew bodo ta Gospodov dan že blagoslovili mozaično podobo nove svetnice našega umetnika Lojzeta Jeriča. Na romanju sem gospoda Lojzeta prosil, naj naredi mozaično sliko še za našo cerkev sv. Rafaela. Malo pozneje bo, bo pa zato še en razlog za kakšno slavje, saj jih imamo vedno radi in teh bo pri nas še dovolj. Prvo slavje pri Sv. Rafaelu bo **že naslednjo, misijonsko nedeljo, 24.10.**, ko nas bo obiskal **naš novi škof v Parramatti msgr. dr. Anthony Fisher OP**, ki bo vodil družinsko sv. mašo in podelil zakrament sv. birme šestim mladim kristjanom. Štiriindvajseti oktober je bil nekoč godovni dan našega zavetnika sv. Rafaela.

NAPOVEDNI KOLEDAR - MERRYLANDS

Ponedeljek, 1.11.: PRAZNIK VSEH SVETIH: Sv. maši bosta ob 9.30 dopoldne in ob 7.00 zvečer. Ker je praznik **zapovedan**, se potrudimo, da se udeležimo sv. maše. Naslednji dan, 2.11., je spomin vernih rajnih – »vernih duš«. Sv. maše bodo: dve zjutraj ob 7.00, večerna pa ob 7.00 zvečer. Vsak duhovnik lahko opravi ta dan tri sv. maše: eno po namenu darovalca, ki daruje za sv. mašo, ali po svojem namenu, drugo po namenu svetega očeta in tretjo za vse verne rajne. To dovoljenje je dal duhovnikom papež Benedikt XV. leta 1915 z namenom, da bi se še posebej spomnili tistih, ki umirajo na bojiščih, nagle in nepredvidene smrti (med prvo svetovno vojno) in ta navada je ostala do danes.

NA PRVO NEDELJO V NOVEMBRU, 7.11., se bomo zbrali k sv. maši ob 10.00 dopoldne v kapeli Kristusovega vstajenja v novem mavzoleju v Rookwoodu, kjer smo obhajali bogoslužje že prejšnja leta. Pri sv. maši bo pel mešani zbor. Po sv. maši se bomo zbrali k blagoslovu grobov in molili za naše pokojne rojake. – Pri Sv. Rafaelu bo nedeljska sv. maša v soboto, 6.11., v nedeljo pa ne bo sv. maše.

V PINEGROVE-u se bomo zbrali k molitvam v soboto, 13.11., ob 11.00 dopoldne. Zberemo se v paviljonu – uti nasproti pisarne čez cesto. Ker zna biti sonce že zelo močno na Božji njivi, vzemimo s seboj primerna pokrivala.

MIKLAVŽ nas bo obiskal na prvo nedeljo v decembru, 5.12., po sv. maši. Že sedaj mislimo na ta dan, na darila in prireditve. Vsako leto je na Miklavževo tudi sklep šolskega in katehetskega leta. Ker letos nimamo otroškega razreda Slomškove šole, upamo na naslednje leto, da bomo lahko začeli znova.

FIGTREE – WOLLONGONG

Slovenski klub Planica Wollongong praznuje letos 40-letnico ustanovitve. Na rožnovensko – Frančiškovo nedeljo, 3.10., ob 3.00 popoldne je slovesno sv. mašo daroval p. Ciril iz Melbournea. Po sv. maši smo se zbrali k večerji in slavnostni akademiji v dvorani.

Sv. maše so v naslednjih mesecih kot običajno, vsako 2. in 4. nedeljo v mesecu: 10. in 24.10. ter 14. in 28.11., vse ob 5.00 popoldne. – V nedeljo, 14.11., je naše žegnanje in zahvalna nedelja. Dva tedna po žegnanju pa je že 1. adventna nedelja, ko začnemo novo cerkveno leto.

CANBERRA – GARRAN

Sv. maša je vsako 3. nedeljo v mesecu: 17.10., 21.11. in 19.12., ob 6.00 zvečer v cerkvi sv. Petra in Pavla v Garranu. Prav tako bo sv. maša na Božič, 25.12., ob 6.00 zvečer.

Na tretjo nedeljo v novembru (21.11.) praznujemo praznik Kristusa Kralja. Ta dan se bomo zbrali eno uro pred sv. mašo na pokopališču Woden – ob 5.00 popoldne in molili za naše rajne. Naslednji dan ob 10.00 dopoldne pa bomo molili za rajne na pokopališču Gungahlin.

NEWCASTLE – HAMILTON

Sv. maša je vsako 5. nedeljo v mesecu ob 6.00 zvečer v katedrali Srca Jezusovega. Zbrali se bomo spet v nedeljo, 31.10., Takrat je večerna sv. maša obenem praznična – vigilija pred vsemi svetimi, ker je zapovedan praznik.

Božična sv. maša bo na nedeljo sv. Družine, 26.12., prav tako ob 6.00 zvečer.

ZLATA OBALA IN PLANINKA, QLD

Po dogovoru s predsednikoma in rojaki se bomo zbrali k bogoslužju v soboto, 16.10., in v nedeljo, 17.10. Na Zlati Obali se dobimo v soboto, 16.10., kjer bo sv. maša ob 4.00 popoldne na Klubu Lipa v Ashmore-u, v nedeljo, 17.10., pa k sv. maši ob 10.30 na Planinki – Cornubii, kjer bomo obenem praznovali 55-letnico Slovenskega kluba. Po sv. maši bomo šli v procesiji k naši kapelici Marije Pomagaj in molili za rajne.

POROKA

ANTHONY SKAPETIS, sin Exarhosa in Barbare Skapetis, in **SONJA CESAR**, hči Marijana in Stefanie, r. Oleksyn. Priči sta bili Kurt Powter in Melissa Rose. Poročni obred je opravil in sv. mašo daroval g. Edvard Sedevčič, somaševal je p. Valerijan. Sydney, katedrala Matere Božje – St. Mary's Cathedral, 18.9.2010.

ZAKONSKI JUBILANTI V SYDNEYU

Na našo žegnanjsko – Rafaelovo nedeljo, 26.9.2010, je devet naših parov praznovalo zakonske jubileje: 65 letnico poroke: VINKO in MARIJA OVIJAČ; 50 letnico – zlato poroko: IVO in TEJA BAVČAR, FRANC in FRANCKA MRAMOR ter IVAN in HEDVIKA KOŠAK; 45 letnico poroke: CIRIL in FRANCKA JAMŠEK, MARJAN in MARGARET HATEŽIČ; 25 letnico – srebrno poroko: HENRY in MIRJAM STARIHA; 15 letnico poroke: FRANK in JUDITA SKUBLA. – Vsem tem in še drugim jubilatom iskreno čestitamo!

(* Na sliki je 8 parov, Marijan in Margaret Hatežič sta se opravičila zaradi bolezni).

SLOVESNE ZAOBLJUBE

BR. JACK MARY MARDEŠIČ, 30, bogoslovec minorit (Franciscan Conventual – OFM Conv), je izrekel **slovesne zaobljube** v župnijski cerkvi Rožnovenske Matere Božje v Kellyvillu na praznik vtisnjenja Kristusovih ran sv. Frančišku, 17.9.2010. Brat Jack je sin hrvaških staršev Šimuna in Nede in je bil krščen v naši cerkvi sv. Rafaela v Merrylandsu (krstil ga je naš p. Janez Tretjak). Sedaj študira bogoslovje v Rimu. – Slovesnosti so se udeležili p. Darko, ki je somaševal, in nekateri naši rojaki. Hrvaške patre je zastopal p. Marijan Glamočak iz St. John's Parka.

NAŠI POKOJNI

ELEONORA WHITE, rojena CIGOJ, je umrla na praznik Marijinega vnebovzvetja, 15.8.2010, zjutraj v St. Luke's Centre, Vesley Gardens, Belrose, NSW. Rojena je bila 29.2.1924 v Ljubljani v Šiški. »Pripovedovala mi je, da je poznala mojo mamo, ko so se srečevali na živilskem trgu v Šiški. Moja mama ji je povedala, da sem šel v samostan in da se pripravljam na duhovniški stan,« pravi p. Valerijan. Eleonora se je leta 1964 v Sydneyu poročila s Cyrilom Herbertom Whiteom, ki je bil po rodu Anglež, rojen v Queenslandu. Rada je prihajala k našemu Sv. Rafaelu in sodelovala, dokler je mogla. Znana je bila po tem, da je prirejala razne dobrodelne akcije in prireditve za pomoč potrebnim, zbirala denarna sredstva, celo za novo pediatrično kliniko v Ljubljani. Eleonora zapušča hčerko Margot iz svojega prvega zakona (Eleonorin prvi mož je padel v

vojni), vnuke Adama, Dominique, Seana in Roberta ter pravnuke Jordana, Amelio, Brianno, Gilliana, Gilliana, Edwarda, Luka in Elise. Mož Cyril je umrl leta 2007. Zadnji dve leti je bivala v domu počitka. V bolnišnici ji je krajevni duhovnik podelil zakramente. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v ponedeljek, 23.8.2010, pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu, nato smo jo pospremili na našo Božjo njivo v Rookwoodu.

ALBINA KONRAD, rojena TEHOVNIK, je umrla v bolnišnici v Bowralu 18.8.2010. Zadnja dva meseca je preživela pri hčerki Sylvii v Mittagongu, ki je zanjo zares lepo skrbela. Luč sveta je zagledala 20.10.1924 v vasi Ladja, župnija Sora pri Medvodah. Poročena je bila z Johannom – Hansom Konradom, ki je bil Avstrijec in dolga leta naš mežnar v cerkvi vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu. Albina je bila ves čas dejavna članica našega vernega občestva in slovenskega Kluba Planica v Wollongongu. Rada je prihajala k našim sv. mašam, sedela je na klopi pri vratih in nas, ko smo prihajali k Božji službi v Figtree, vedno prijazno sprejela, z nasmeškom, kot mama, ki nas pričaka na domačem pragu. Prodajala je verski tisk, koledarje in pratike ob koncu vsakega leta, v postnem času pa butarice za cvetno nedeljo, ki jih je izdelovala sama, izkupiček zanje smo vsako leto namenili našim misijonarjem. Rada je imela svoje najdražje, jih obiskovala, dokler je mogla, v Sloveniji je bila povezana s sestrami karmeličankami, redno je prebirala slovenski verski tisk (Družino, Misli, Rafaela, Prijatelja...) in spremljala dogodke v naši Sloveniji. Zadnje poldrugo leto je bolehal, vendar je kljub bolni

ostala vedra in hvaležna. Patra sva ji Jezusa prinesla domov ob najinih obiskih. - Albina zapuška sinova Johna in Edvarda in hčerko Sylvio in njihove družine, brata Franca, ki živi v Daptu, in sestro Johano Bratoš, ki živi v Mittagongu. Mož Hans je umrl pred petimi leti. Pogrebno sv. mašo smo obhajali v Figtreeju v torek, 24.8.2010, ob veliki udeležbi ljudstva. Pokopana je na pokopališču Kanahooka – Lakeside.

JUSTINA TOMAŽIČ, rojena TOMŠIČ, je umrla 22.8.2010 v Bupa Nursing Home v Greenacru, NSW. Rojena je bila 5.10.1924 v Trnju pri Pivki staršema Ludviku in Mariji. V Avstralijo je prišla leta 1951 in se poročila s Francem Tomažičem. Zapuška sina Edvarda z ženo Maryanne, vnukinji Cassandro in Elaine ter nečaka Borisa in Adrijana Tomšiča, svakinjo Dorico – Dorothy Kobal, v Sloveniji pa sestro Franco. Bolehala je nekaj let in je dolgo časa živela v domu počitka. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu. Pokopana je na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu, kjer že 15 let počiva mož Franc.

ANA OGRIZEK, rojena BELE je umrla v bolnišnici St. Joseph's Hospital v Auburnu, NSW. Rojena je bila v vasi Selce pri Pivki v župniji Slavina kot najmlajša od štirih otrok. V viharjih povojnih časih je tudi Ana zapustila domovino. Leta 1954 se je v Trstu poročila z Venčeslavom Ogrizkom. Konec istega leta sta odpotovala v Santiago, Čile, odkoder sta 1.9.1956 pripotovala v Avstralijo. Družina je živela v Leichardtu in nato v Greystanesu. Ana je delala v tekstilni tovarni, doma pa skrbela za družino in dom, zlasti je rada delala na vrtu. Zapuška sina Johna z ženo Elide, vnuka – dvojčka Ano in Matthewa, ki sta ji bila v veliko veselje, brata Stanka in družino v Earlwoodu, svakinjo Anico Bitežnik in družino v Sydneyu, ter brata Matija in sestro Zoro z družinama. Mož Venčeslav je že pokojni. – Pogrebno sv. mašo smo obhajali pri Sv. Rafaelu v Merrylandsu v torek, 28.9.2010. Sin John je mami spregovoril v slovo. Ana in Venčeslav skupaj počivata na slovenskem delu pokopališča v Rookwoodu.

p. Darko in p. Valerijan

»ZNOVA POVEZANI« - »RE-CONNECT«

36. Slovenski - mladinski koncert

v Sydneyu - Merrylandsu, 02. oktobra 2010

Ob letu osorej, ko smo si obljubili v Geelongu: »Na svidenje v Sydneyu!« in po štirih letih, ko smo si v našem Sydneyu obljubili »prijateljstvo za vedno« (geslo koncerta 2006: »Prijatelji za vedno« – »Friends for ever«) - in vemo, kako je tisto slednje rado na preizkušnji ali celo na prepihu, - smo prvi vikend v oktobru prišli skupaj v Sydney na 36. koncert s še bolj pomenljivim geslom: **»Znova povezani« - »Re-connect«.** Geslo koncerta je toliko bolj pomenljivo zato, da se srečamo – nekateri po dolgem času, saj se marsikateri ne vidimo leta in leta, še bolj pomenljivo pa je, ker je to naša zaveza, tudi ob 40-letnici naše cerkve in misijona v Merrylandsu, da ne bi ostali nekje daleč, ampak radi obnavljali to zavezo in podarili talente skupnosti in veliki slovenski družini, kot je na koncertu in v nedeljo pri skupni sv. maši izpostavil v pozdravnem govoru predstojnik misijona p. Darko Žnidaršič.

Naš pripravljalni odbor – Reconnect Team – se je večkrat sestel, pridno načrtoval in srečno izpeljal poleg koncerta še druge prireditve. Tako smo v petek, 1.10. zvečer pripravili večer kratkih filmov na Slovenskem društvu Sydney, mladi pa so se lahko zabavali v disku v lovski sobi v prostorih društva. Isti večer so se na Slovenskem društvu srečali predstavniki slovenskih organizacij v Avstraliji z ministrom dr. Boštjanom Žekšem in delegacijo iz Slovenije, naše kuharice in kuharji na društvu pa so poskrbeli za okusno večerjo.

Soboto, dan koncerta, smo imeli prav živahno. V šotoru poleg naše dvorane v Merrylandsu smo pripravili sejem – Artisan Fare, na sejmu pa kotiček za kavo in pecivo – Coffee Corner, razstavo nakita, slik, izdelkov domače obrti, ročnih del, prodajali rabljene slovenske in angleške knjige, tekmovanje za najboljšo potico – Potica Bake Competition in fotografsko razstavo Moja Slovenija – My Slovenia, za opoldansko okrepčilo pa BBQ. Nastopajoči so se na odru v dvorani pripravljali za popoldanski nastop.

Minister dr. Boštjan Žekš in naši gostje iz Slovenije so si ogledali cerkev sv. Rafaela in prostore arhiva HASA NSW, kjer smo imeli sestanek, nato so obiskali Klub Panthers Triglav, kjer je bilo pripravljeno kosilo. – Škoda le, da je tisto soboto in nedeljo ponagajalo vreme, v soboto popoldne med koncertom je bila huda nevihta, toda veselega razpoloženja nam pod dobro streho v dvorani ni manjkalo.

Koncert smo letos začeli že ob 3.00 popoldne. - **Napovedovalca** sta bila sveže poročena (januarja letos) **NATALIE BRCAR – MORONY** in njen mož **MICHAEL MORONY**. Pozdravni nagovor sta prebrala: Natalie v slovenščini, Michael v angleščini, predstavila sta častne goste, posamezne nastopajoče pa sta predstavila v angleščini, da je šlo tekoče. Pozdravno besedilo je v slovenščino prevedel p. Darko.

Med častnimi gosti našega 36. koncerta so bili: iz

Slovenije minister Urada Vlade Republike Slovenije dr. BOŠTJAN ŽEKŠ in njegova žena ANA, svetovalca na uradu gdč. ANJA LORENZETTI in ALEŠ SELAN, z veleposlaništva Republike Slovenije v Canberri začasni odpravnik poslov – Charge d' Affairs dr. ZVONE ŽIGON, častni generalni konzul Republike Slovenije g. ALFRED BREŽNIK AM in njegova žena JENI, predsednik Slovenskega društva Sydney ŠTEFAN ŠERNEK in njegova žena ANA, predsednik Kluba Panthers – Triglav PETER KROPE z ženo Ivico, predsednik Slovenskega kluba Planica Wollongong IVAN RUDOLF in njegova žena MARINKA, predsednik Avstralsko-slovenskega društva Canberra FRANC ČULEK, predsednica Slovenskega društva Tivoli Newcastle MARIJA GROSMAN in njen mož EMIL, predstavnik Slovencev iz Avstralije v Svetu Vlade Republike Slovenije za Slovence po svetu FLORJAN AUSER, voditelj Slovenian Media House, predsednica arhivske organizacije HASA NSW Martha Magajna in mož Lojze, nekdanji častni konzul za Novo Zelandijo g. DUŠAN LAJOVIC; opravičili sta se TANJA PLIBERŠEK in SAŠA LAJOVIC.

Avstralsko in slovensko himno so letos zapeli **Jožica, Jože in Simon Koštrica** iz Canberre, ki so povabili vse navzoče, da smo zapeli himni skupaj.

Po uvodnem pozdravu p. Darka nas je nagovoril minister Urada vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu **dr. Boštjan Žekš**.

P. Darko je še sporočil pozdrave p. Janeza Tretjaka iz Adelaide in duhovnika rojaka g. Edvarda Sedeveciča, ki sta se opravičila in sporočila vse dobre želje zbranim rojakom.

1. Prvi so na letošnjem koncertu nastopili Melbournčani **ANNA TEGELJ, HELENA TRINNICK** in harmonikar **LENTI LENKO OAM**, ki so zapeli slovensko narodno *Gor čez jezero* in angleško pesem *Let Me Be There*.

2. Za njimi so prišli na oder **otroci SLOMŠKOVE ŠOLE IZ MELBOURNA - Kew**, ki je teden dni prej praznovala svojega Abrahama – 50-letnico delovanja. **Skupina Metuljčki**, ki je nastopila že lani s pesmicama v Geelongu, je na odru naše dvorane zaplesala in zapela pesmi *Lepa Anka kolo vodi* in *Mi se imamo radi*. V skupini pejejo in plešejo: **NATHALIE BRATINA, MARCUS** in **DANIEL BOGOVIČ, EVIE** in **SABRINA JOHNSON, CHRISTINA** in **OLIVIA PASE, AMELIA MIKLAVEC** in **KLEMEN KOREN - ŠUŠTAR**.

3. **BARICA BRODNIK**, pevovodja iz Wollongonga, in njena hči **MOJCA – MARIA BARIČ** sta v duetu zapeli *Očetovo arijo iz opere Traviata*. Mojca je spremljala na pianinu.

4. **AMELIA MIKLAVEC** iz Melbourn je lepo zaigrala na pianinu *Minuet v C molu*.

5. **MATTHEW BRATINA** iz Melbourn, ministrant pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew, je prav tako stari znanec na

naših koncertih. Rad poje, pleše in igra na odru. Letos je zapel pesem *Close Every Door (from Joseph & the Amazing Technicolour Dreamcoat)*. Na pianinu ga je spremljala **KATARINA VRISK**.

6. **MARCUS BOGOVIČ** iz Melbourn je star 9 let, ministrant pri Sv. Cirilu in Metodu v Kew in učenec Slomškove šole in igra klasično kitaro. Zaigral je pesmi *When the Saints Come Marching In, Aura Lee* in *I've Got a Feeling - Medley*.

7. **JOŽICA** in **JOŽE KOŠTRICA, MARIJA** in **TINA SEČKO** in **MARIJA VALENCI** prihajajo iz Canberre in okolice. Marija Sečko živi v Queanbeyanu, NSW, Marija Valenci pa živi v Potato Point, NSW, in je pevovodkinja našega cerkvenega pevskega zbora v Canberri – Garranu pri Sv. Petru in Pavlu. Zapeli so pesmi *Ko v jutro zarano gor vstanem* in *Sinoči sem na vasi bil*. Na harmoniko jih je spremljal **SIMON KOŠTRICA**.

8. **FANIKA KNAP, MARIČKA JUDNIČ** in **VLASTA BURSUL** iz Kraljičine dežele, iz skupnosti rojakov na Zlati Obali so uprizorile skeč *Sv. Anton, ki je zaščitnik vseh devic, ženic in deklic, ki jim pomaga, da dobijo moža*. Da ne bomo preveč ugibali, kateri sv. Anton, naj takoj povem, da je bil Anton Padovanski, zaigrala ga je Marička, oblečena v habit, le cingulum (beli pas) je bil zavezan drugače, kot ga imamo patri. Fanika je bila deklica, ki išče svojega bodočega moža, Vlasta pa pijančka in vsem trem smo se res pošteno nasmejali.

9. **CHRISTINA PASE** iz Melbourn je na violino zaigrala skladbo *Ringin Bell*.

10. **BARICA BRODNIK** in **ANDREJ ŽIČKAR** iz Wollongonga sta zapela pesmi *Oh, Mary, Dearest Mother in Aleluja, moj Gospod*. Prva pesem je angleški prevod pesmi **Vseh podob Marija** Andrejevega strica Franka Bresnika, ki živi v Coomi. Zadnjo kitico te pesmi sta zapela v slovenščini. Andrew je organist v naši cerkvi vseh svetih v Figtreeju – Wollongongu, vesten mežnar, skrbi za tehniko, elektroniko in ozvočenje v tamkajšnji in dvorani, obenem je tajnik Slovenskega kluba Planica in zborovodja cerkvenega pevskega zbora v svoji domači župniji Corrimal.

11. **REBECCA KEEN**, študentka iz Sydneya, je priznana solo pevka, ki nas je na prireditvah v Sydneyu, v naši cerkvi pri bogoslužju in na naših koncertih že navduševala s svojim zvonkim glasom. Z mami Perino pojeta zboru Južna zvezda, ki nastopa vsako četrto nedeljo pri družinskih sv. mašah pri našem Sv. Rafaelu. Rebecca nam je zapela *Ave Maria*.

12. **NATHALIE BRATINA** iz Melbourn na naših koncertih redno poskrbi tudi za plesno točko. Tokrat nam je zaplesala Tap Dance *Don't Stop Til You Get Enough*.

13. **DEKLETA Z JUGA – GIRLS FROM THE SOUTH** iz Melbourn so nam zaplesale *Contemporary Dance – The Nutbush*. Nastopile so: **JULIE KURE – BOGOVIČ, LIDIJA BRATINA, DRAGA GELT OAM, FRANCES**

JOHNSON – URBAS, RENATA MIKLAVEC, MARIE PASE, ANICA TEGELJ in POLONA KORERN. Domiseln muzikal, v katerem uporabljajo kuharski pribor, je marsikomu prebudil tek in še v odmoru so nekateri rojaki spraševali, kje neki so kakšne dobrote, potice ali vsaj pecivo, če so ga kaj spekle.

14. DANICA PETRIČ iz Sydneya je dejavna članica občestva pri Sv. Rafaelu, članica pastoralnega sveta, voditeljica molitvene skupine Srca Jezusovega in tudi pesnica. Na koncertu je prebrala svoji pesmi *Iskanje* in *Varuh našega večera*.

15. ČAROBNE FLAVTE: V kvartetu flavt so nastopile dekleta iz Sydneya **LAUREN in KATE STARIHA, VERONIKA KONDA in OLIVIA KOBAL.** Zaigrale so pesem *My Grandfather's Clock*. Vse štiri so že prejšnja leta nastopale na naših koncertih in rade sodelujejo pri naših bogoslužjih in drugih prireditvah, ki jih imamo v Merrylandsu. Lauren, Kate in Veronika so tudi naše pridne ministrantke pri Sv. Rafaelu.

16. SKUPINA ZARJA iz Sydneya je bila pred leti močan mladinski pevski zbor v Sydneyu – Merrylandsu. Letos so se počasi, pa vztrajno spet dobile nekatere članice skupaj in zapele pesem pred leti popularne glasbene skupine Hazard *So najlepše pesmi že napisane*. Pesem bo kmalu izpolnila tretje desetletje, pa je še vedno zelo priljubljena. Nastopile so: **JUDITA BAVČAR – SKUBLA, KATHERINE BOLTON, ERIKA FRANKIN, DOROTHY KOBAL, SONIA KOLAR, OLGA KONDA, HELENA PALUMBO, SYLVIA RADULOVIČ, TANJA RESNIK, IRENA STARIHA, MIRIAM STARIHA in GAIL TWRDY – SMITHSON.** Skupino vodita Miriam Stariha in Irena Stariha.

Drugi del koncerta je odprl p. **CIRIL A. BOŽIČ OFM** iz Melbournea – Kew, ki je zgodovinsko orisal naše slovenske – mladinske koncerte. Za njim nas je pozdravil in nagovoril častni generalni konzul g. **ALFRED BREŽNIK AM.**

17. KATARINA VRISK iz Melbournea je zaigrala na pianinu znano skladbo Miroslava Vilharja *Zagorski zvonovi*. Katarina je učiteljica glasbe in organistka v Kew.

18. Katarini se je pridružil njen sin **THOMAS SCOTT.** Skupaj sta zaigrala in zapela *Jingle Bells*.

19. NICHOLAS KOBAL in BORIS KOBAL, oba iz Sydneya, sta zaigrala *Trumpet Connection*: Nicholas je igral trobento, Boris na pianino.

20. KARA STARIHA, študentka iz Sydneya, je zaigrala na ksilofonu *Flight of the Bumble Bee*. Prava mojstrica na tem glasbilu, ki ga tukaj v Avstraliji ne slišimo prav pogosto, je požela navdušen aplavz občinstva.

21. DEKLIŠKI ZBOR JUŽNE ZVEZDE iz Sydneya: **CARMEN FUDERANAN – AUSTIN, REBECCA KEEN, PERINA KEEN, DANICA GRŽELJ in DANICA ŠAJN** so nam zapele pesmi iz filma *Moje pesmi, moje sanje – The Sounds of Music*. Za domiseln, enkraten nastop so si oblekle v tedanjo nošo žena in deklet, kakor so jo nosile takrat v Avstriji, kjer se dogaja zgodba družine Trapp in jih vidimo v znani filmski uspešnici. Oblačila so si izposodile v naši igralski sobi Igralske družine Merrylands, za sobo in opremo skrbi Mihelca Šušteršič.

23. ANICA KONDA in TONČKA STARIHA iz Sydneya sta nas znova nasmejali do solz s svojim skečem *Pol–pol* (beri 50:50). Nekaj resničnih doživljajev ali nepozabnih »ocvirkov«, nekaj drugih fraz, ki jih uporabljamo že v tukajšnjem novem »narečju« slovensko in angleško in nekaj dogodivščin ali dovtipov in nastal je enkraten prizor, ob katerem se bomo še radi nasmejali, ko si ga bomo pogledali na DVD ali obujali spomine. Aplavz je več kot odmeval.

24. Za njimi je **FOLKLORNA SKUPINA ISKRA** iz Melbournea - Kew, ki jo vodi Melissa Fistrič, zaplesala *Bloški delavni ples*. Plesali so: **MELISSA FISTRICH, SHANNON TRINNICK, JESSICA TRINNICK, KARA FERGEUS, ANDREJ THOMPSON, ŠTEFAN TEGELJ.**

25. SIMON KOŠTRICA iz Canberre bo kmalu star 14 let in že peto leto igra harmoniko, nastopa na naših koncertih in na drugih prireditvah. Simon je zaigral venček slovenskih valčkov in polk *Z melodijami po Sloveniji*. Letos januarja je dosegel bronasto priznanje v mednarodnem tekmovanju harmonikarjev pri Jožovcu – Avseniku v Begunjah na Gorenjskem, junija je tudi zaigral na paradi Lionsov v Sydneyu. Oba s sestro Matejo sta ministranta pri naših slovenskih sv. mašah pri Sv. Petru in Pavlu v Canberri. Mateja, odlična pevka, se je za letošnji naš koncert opravičila, ker je bila na počitnicah v Sloveniji.

26. MELISSA FISTRICH se je predstavila tudi kot pevka. Zapela je pesem *Time After Time*.

28. MITCHELL BLEESING iz Greystanesa NSW, je zaigral na kitaro skladbo *Damn It (Blink 182)*. Mitchell je star 14 let in obiskuje St. Paul's College v župniji Greystanes. Oba z bratom Lukom sta ministranta pri našem Sv. Rafaelu

v Merrylandsu, odlična plavalca že z nekaj priznanji, in rada priskočita na pomoč. Na naših koncertih ju poznamo kot recitatorja pesmi in molitev, Mitchell in stara mama Tončka Stariha sta na nekaj koncertih nastopila skupaj v znanem muzikalu Jack the Peg.

29. LENTI LENKO OAM, tudi »pravkar poročen« - »just married« kakor napovedovalca Natalie in Michael, je na koncert pripeljal svojo ženo **RACHEL LENKO**, ki je hči italijanskih staršev, rojena pa že tukaj v Avstraliji. Zaigrala in zapela sta pesem ansambla Lojzeta Slaka *V dolini tihi je vasica mala*.

30. P. DARKO ŽNIDARŠIČ, predstojnik in voditelj misijona v Sydneyu, in **MARIJA VALENCI**, pevovodja v Canberri, sta nam zapela kolednico *Pesem od Marije Svečenske*. Pesem oba združuje posebno v Canberri, ko pripravljamo program petja pri naših slovenskih nedeljskih in prazničnih sv. mašah in pri tamkajšnjih rojakih, ko se obiščemo.

31. DANIEL PONDELAK ml. in NOAH SKUBLA sta osnovnošolca, učenca Slomškove šole v Sydneyu, Noah je tudi ministrant pri Sv. Rafaelu in letošnji birmanec. Letos otroški razred Slomškove šole v Sydneyu počiva, ker je bilo premalo kandidatov. Oba pa rada nastopata na naših prireditvah, ki jih imamo pri Sv. Rafaelu za materinski, očetovski dan, za Miklavža, ki bo kmalu med nami, in letos za naš koncert. Daniel in Noah sta recitirala pesem Ivana Zupana: *Lepa si, slovenska pesem*.

32. HENRY'S BAND – smo poimenovali skupino Sydneyčanov, v kateri so poleg voditelja **HENRYJA STARIHA** nastopili še **MITCHELL BLEESING**, **ROBERT FISHER**, **REBECCA KEEN**, **DAMIJAN NEMEŠ**, **ROBERT PEČOVNIK**, **IRENA STARIHA**, **MARK STARIHA** in **MIRIAM STARIHA**.

33. Team RECONNECT iz Sydneya – pripravljalni odbor našega letošnjega koncerta, je zapel in zaigral pesem **25**, ki jo izvaja Društvo mrtvih pesnikov. Škoda je, da je avtor besedila pesimistično razpoložen, ko obžaluje mladost, ki rada prehitro mine, hkrati pa se boji starosti in smrti. Vemo pa, da si moramo v vsakdanjem življenju vedno prizadevati za optimizem in dobro voljo. Za našo zagnano ekipo Reconnect lahko rečemo, da ostaja navdušena in želimo jim, da to ostanejo, prav tako drug drugemu, zdaj in vedno!

Pater VALERIJAN, dolgoletni voditelj – »patriarh« našega sydneyskega občestva in njegov naslednik, sedanji predstojnik **p. DARKO**, sta ob koncu koncerta podelila priznanja vsem nastopajočim. **Minister dr. BOŠTJAN ŽEKŠ** pa je podelil priznanji Urada Republike Slovenije gospe **MARIJI OVIJAČ**, dolgoletni cerkveni pevki in zvesti članici našega občestva, za njeno življenjsko delo, ter **MARIJI GROSAN** iz Newcastlea, predsednici

Slovenskega društva Tivoli Newcastle in tajnici arhivske organizacije HASA NSW v Merrylandsu, za dolgoletno požrtvovalno delo med rojaki in pri zbiranju arhivskega gradiva.

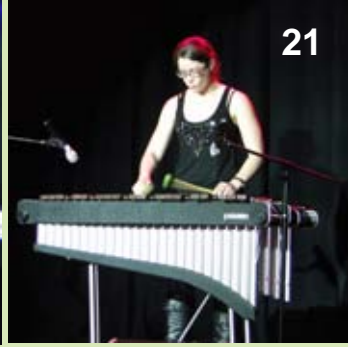
P. VALERIJAN in **p. DARKO** sta nato izžrebala dobitke na srečolovu ob koncu koncerta.

KONCERT SMO SKLENILI s pesmijo glasbene skupine Pepel in kri Dan ljubezni, ki po 35 letih, odkar je bila zmagovalka Slovenske popevke 1975 na RTV Ljubljana (sedaj RTV Slovenija), še vedno ostaja zimzelena pesem vseh naših generacij in lepo soppada z našim jubilejem: Leta 1975 je bil prvi naš mladinski koncert v Melbournu. Za naslednji naš 37. slovenski - mladinski koncert pa smo si zaželeli »na svidenje v Canberri« - kraju srečevanja, kakor pomeni ime avstralskega glavnega mesta, ki bo kmalu obeležilo svoje stoletje.

V nedeljo smo lahko poslušali slovensko radijsko oddajo na radiu SBS v živo s prizorišča v našem Merrylandsu. V naši cerkvi sv. Rafaela smo ob 9.30 dopoldne obhajali skupno sv. mašo. Predstavniki slovenskih skupnosti iz različnih krajev, ki so bili navzoči, so v vstopni procesiji prinesli sveče z grafiko naše cerkve in logom koncerta, izdelanim posebej za bogoslužno slavje. Program za bogoslužje so pripravili Miriam Stariha in patri Darko (glavni mašnik), Valerijan in Ciril. Vsi trije smo kratko spregovorili o sv. Frančišku, p. Ciril je v refleksiji - zahvali po obhajilu osvetlil pomen našega velikega dogodka Re-connect, ki pomeni zavezo za nas. Nekaj rojakov je prišlo v narodnih nošah in praznično smo obhajali skupno z ministranti – domači in gostje – so dobili v dar svečo, s podobo sv. Frančiška in nalepko z grafiko naše cerkve, logom Re-connect in napisom Merrylands – Sv. Rafael, 40 let. – Po kosilu v naši dvorani smo navdušeni spremljali tekmovalje Harmonica Face Off, v katerem sta se pomerila harmonikarja Lenti Lenko OAM iz Melbournu in Simon Koštrica iz Canberre. Program so povezovale Tanja Smrdel z radia SBS, Irena in Miriam Stariha, Lenti pa je dodobra skrbel za »začimbo«, ki ne sme manjkati: humor, namreč. Kdor je manjkal, mu je lahko žal!

4

5

6

15

18

28

31

23

12

Znova Povezani
(re)Connect

20

25

Znova Povezani (re)Connect 36th Annual Slovenian Concert
October 1-3 2010 St Raphael's Catholic Church Merrylands Sydney NSW

30

26

25

8

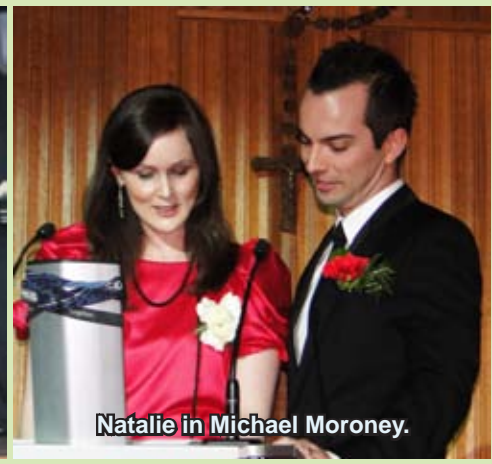
3

9

14

Natalie in Michael Moroney.

32

ZAHVALE

Iskrena hvala naši ekipi - **Reconnect Team Comitee**, ki je opravila res veliko delo: koordinatorka koncerta in vsega dogajanja je bila Irena Stariha, pomagali smo ji: Judita Bavčar – Skubla, Klara Brcar, Natalie Brcar Morony, Rebecca Keen, Dorothy, John in Nicholas Kobal, Olga Konda, Michael Morony, Henry in Miriam Stariha, Jenny Stariha, Mark Stariha, Robert in Sylvia Šuber, p. Valerijan Jenko OAM in p. Darko Žnidaršič. Vsi se najlepše zahvaljujemo še drugim, ki ste nam pomagali ter članom 1. in 2. delovne skupine, ki ste poskrbeli za kuhinjo in postrežbo v soboto, 2., in v nedeljo, 3. oktobra.

Avtorici veznega besedila: Irena Stariha in Natalie Brcar – Morony. Slovenski prevod veznega besedila p. Darko Žnidaršič OFM. Oderski vodja: Daniel Šuber, pomagali so mu Boris Kobal, Mark Stariha, Miriam Stariha in Judita Bavčar - Skubla. Logo koncerta, logo za nedeljsko bogoslužje v cerkvi, oblikovanje programskih zvezkov, priznanj, vstopnic: Natalie Brcar – Morony. Plakate in transparente (banners) je izdelal Florjan Auser, Slovenian Media House.

Video in DVD: Vinko Bezič. Luči, priprava dvorane: Henry Stariha, Matthew Košorok, Alojz in Richard Slatinšek. Prodaja srečk: Klara Brcar, Tilka Lenko, Angelca Veedetz, Lojzka Kuhar, Jože Matkovič, Stojan Brne, Stanko Penca, Marija Grosman ter še nekateri

člani slovenskih društev v NSW, ACT, Viktoriji in Južni Avstraliji.

Zahvaljujemo se Uradu Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu za finančno pomoč ter vsem donatorjem in sponzorjem, znanim in neznanim darovalcem. Imena sponzorjev so objavljena v programski knjižnici, prav tako so bila objavljena na posebnem plakatu v veži dvorane ter prebrana med koncertom.

Hvala vsem muzikantom, pevcem in tonskemu mojstru Danielu Šuberju, ki je skrbel za glasbo – DJ and Lighting Supply za veselo in domače razpoloženje po našem koncertu. Zaigrali so muzikantje Lenti Lenko OAM, Rudi Črnec, Henry in Mark Stariha, Simon Koštrica, Robert Pečovnik. Peli smo: Rudi Črnec, Lenti Lenko, p. Darko Žnidaršič, Miriam Stariha, Olga Konda, Mark in Irena Stariha in drugi.

In še naprej se spodbujajmo k sodelovanju in pripravljenosti. »Dokler imamo čas, delajmo dobro« (Gal 6,9).

p. Darko Žnidaršič

Odmev s koncerta

»**Znova povezani!**« Kako lepo geslo 36. slovenskega koncerta in festivala, ki smo ga gostili v Sydneyu od 1. do 3. oktobra 2010.

Bila sem zelo vznemirjena že nekaj tednov pred prireditvami in sem poklicala Anico Smrdel v Melbourne, če pride. Tako rada bi jo spet videla in objela. Žal zaradi slabega zdravja Anica ni mogla priti, sem pa srečala Barico iz Wollongonga, Marijo Valenci iz Canberre in Mari Sever, s katero sva še kot mladenki peli na koro pri Sv. Rafaelu. Čeprav Mari živi v Sydneyu, se nisva videli 20 let. Da, znova povezani stari prijatelji, ki živimo širom Avstralije. Pogrešala sem patra Janeza iz Adelaide in Mirjam Klemen iz Queenslanda.

Festival smo začeli v petek zvečer na Slovenskem društvu Sydney, kjer smo se srečali z ministrom dr. Boštjanom Žekšem in delegacijo Urada Vlade Republike Slovenije za Slovence v zamejstvu in po svetu, mladi pa so imeli disko. V soboto zjutraj smo si na cerkvenem dvorišču v Merrylandsu lahko ogledali razstavo slik, gobelinov in raznih ročnih del. Ob 3.00 popoldne pa smo začeli koncert. Bil je dobro organiziran, ena točka od vseh triintridesetih je bila lepša od druge, nekatere so bile ganljive, pri drugih smo se nasmejali do solz. Plesa, petja, glasbe, recitacij in skečev ni manjkalo.

Po koncertu smo, kot bi trenil, postavili mize za večerjo in na odru je že pel Elvis. Že drugič smo šli bolj pozno spat in v nedeljo zjutraj sem bila zgodaj pokonci, saj sta Tanja in Lenti oddajala slovensko oddajo na radiu SBS v živo s cerkvenega dvorišča pri Sv. Rafaelu. Ker sem pred 28 leti tudi jaz delala na Radiu 2EA, ki je predhodnik današnjega SBS, me je zanimalo, kako mladi z moderno tehniko danes vodijo program na

radiu. Zdelo se mi je zelo zanimivo in sem bila vesela, ko sem videla, kako danes v živo snemajo na terenu. Vreme nam je žal ponagajalo vse tri dni festivala, a naj rečem po zgledu sv. Frančiška: brat dež me ni prav nič jezil.

Če sem prav slišala, bo naslednji, 37. koncert drugo leto v Canberri. Če Bog da, se ga bom z veseljem udeležila! Hvala vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri letošnji prireditvi.

Vsem Slovencem širom Avstralije pristrčne pozdrave iz Sydneya!
Danica Petrič

REFLECTIONS OF RECONNECT 2010

Irena Stariha

Who would have thought Reconnecting could be so much fun?!!! I don't know about anyone else, but I had a blast!!!!

Now that the event is over, my mind is buzzing with reflection – what made this weekend so rewarding; what personal growth has occurred; have any long term gains be made? Here is a short (ish) summary of what my mind has come up with in answer to my questions...

Why was the weekend so rewarding? That's easy – the involvement, participation, enjoyment of so many wonderful and diverse people; the Reconnect team, the performers, sponsors, fair exhibitors, the audience, our children, the gratitude of our older community members in seeing our centre full of life. It was hard work, yet nothing in comparison to the tireless work our parent's generation has (and continues to) put into keeping some connection open to our heritage. Without hardship, gain is minimal – and so the rewards of our weekend of celebration have been even more precious! THANK YOU to everyone for making this as rewarding as it was!

What personal growth has occurred through involvement in this experience? Well, in this regard I can only speak for myself, however I sincerely hope my reflection of this can lead to others finding a stronger reconnection to our common heritage. Throughout the preparation for this weekend, there were (of course) controversies. Some so insignificant that I can now no longer even remember them... but for me personally one stands out like a shining beacon. Our team chose a song (25) to be our final song for the concert. To us it expressed exactly where we find ourselves in life – wondering where our youth has gone. There was some offense taken to some of the lyrics ('sranje', and 's protezo grizel tenstan krompir' – 'shit, and eating mashed potatoes with false teeth'). The easy path would have been to drop the song, but in an Oscar worthy performance as Drama Queen, I made a major issue of this. Why? I had an epiphany! For all of these years

we "mladina" have blamed the 'oldies' for not allowing change! It is culturally inappropriate/unacceptable for the youth to question the generation with more life experience. But now we are also a generation with much life experience! We have the right – in fact the obligation to stand up for our rights and instigate change!! WE ARE AS MUCH TO BLAME FOR OUR COMMUNITY DIEING AWAY AS THE PREVIOUS GENERATION! Instead of complaining and walking away – we need to make change!

I signed off in an email to my team through this 'battle of the song', with "we need to stop sitting on the fence, 'cause my bum hurts!" Our community has traditionally dealt with difference of opinion by dividing. How many clubs were built to accommodate a reasonably small community which could not agree – with time, that has proven to be a major contributor to our coming demise. It's time we grow up and come to the plate – it's time to have the revolution, the fight that has to be had – rather than dividing we need to battle it out and find common ground! Who's willing to join the Australian Slovenian army? I'm sure it will be worth the effort!! As you know, we did perform the song without changing a word – but we compromised by making it the second to last song – in the end we were all happy!

What long term gains will be achieved? This question leads directly from my last reflection – if we do instigate a revolution, and make change, then we will hold onto a forum for connection – a place where our children will continue to have a link. It seems that with the geographical distances, diversity of interest/needs of our generation and assimilation to our wonderful Australian home, this connection may not be through regular attendance of our cultural centres. We need to find a way of using technology which reaches many within our own homes to share our knowledge, friendships and talents. Here we have a wonderful solution presented by HASA (Historical Archives for Slovenian Australians)! They have very kindly offered their resources and skills as the independent protector of the contact details (email addresses) of all Australian Slovenian's or those connected in some way to us. With a central data base, information would be disseminated in a quick and efficient way, connecting and reconnecting us all. If an event/exhibition/occurrence was transpiring in our proximity, we could share this information easily between us – giving people choices for a broad way of reconnecting. I urge you to send you details to the wonderful HASA President Martha Magajna.

Telephone: (02) 9760 1173

E-mail: hasansw@bigpond.com

**THANK YOU AGAIN TO EVERYONE
FOR THEIR INVOLVEMENT LARGE OR SMALL!**

Dogodki in praznovanja na Slovenskem društvu Sydney

Poroča predsednik Štefan Šernek

Na Slovenskem društvu Sydney so praznovali: V nedeljo, 25.07.2010, smo imeli plesno zabavo ob zvokih ansambla Alpski odmevi. Greta Platovnjak je ta dan s svojimi prijatelji praznovala svoj 70. rojstni dan. Marija Ovijach je praznovala 85. rojstni dan v nedeljo, 22.08.2010. Zbrana je bila vsa njena družina in prijatelji. Zakonca Simčič sta praznovala zlato poroko s svojo družino in prijatelji. To nedeljo smo imeli zabavo in ples. Igral je ansambel The Masters. Odbor SDS vsem slavljencem čestita in nazdravlja še na mnoga zdrava leta!

Primorski piknik pri SDS v nedeljo, 08.10.2010: Tokrat so nam skuhale primorske specialitete naše Primorke. Organizatorice in kuharice so bile Mira Smrdel, Vera Kocjančič, Marta Tomšič, pomagale so Rebeka, Monika in Ljuba. Se lepo zahvaljujemo za odlično primorsko hrano. Tudi tokrat smo imeli plesno zabavo. Igral je ansambel Tirolian Echo. Imeli smo se zelo lepo in vsi so pohvalili kuharice. Čestitamo našim Primorkam!

Balinarji Slovenskega društva Sydney so balinali za Očetovski pokal zadnjo nedeljo v avgustu. Slovensko društvo je sponzoriralo pokale za očetovski dan balinarski sekciji (3 steklenice dobrega viskija in steklenico najboljšega vina). Prvo nagrado je prejel Veselko Vlas, drugo Slavko Prinčič, tretjo Jože Markočič in četrto nagrado je prejel Jože Kariš. Vsem zmagovalcem čestitamo!

Praznovanje očetovskega dneva pri SDS v nedeljo, 5.9.2010.

Čestitke vsem očetom, dedkom in pradedkom za njihov praznik. Vsi očetje so bili obdarjeni ob vhodu v društvo s kozarčkom viskija ali pelinkovca. Z veseljem ga jim je podarila gospa Ana Šernek, naša odbornica in delavka pri SDS. Po kosilu smo začeli s plesom. Igral je ansambel Alpski odmevi. Po plesu smo imeli kratek program ob očetovskem dnevu.

Predsednik Štefan Šernek je pozdravil v imenu društva: »Dragi očetje, stari očetje in tudi pradedki: Želimo vam za vaš praznik obilo zdravja, sreče in veselja, da bi preživeli še mnoga leta med svojimi najdražjimi. To so želje od vseh nas, posebno pa še od odbora in predsednika SDS Štefana Šerneka. Srčno sprejeti v našem društvu!« Nato je sledil program. Recitirali so: Danica Petrič – Malo sonce (Štefka Bohar); Perina Keen – Sonce, vse najboljše (Janez Medvedek); Zora Johnson – Tebi, oče (Janez Medvedek); Trio: Štefan, Zora in Štefan ml. so ob harmoniki zapeli Oj ta Francelj ter Deželica sonca in grozdja. Predsednik se je zahvalil vsem nastopajočim in ostalim. Nadaljeval se je ples do 6. ure zvečer. Dvorana je bila skoraj polna. Hvala vsem!

Sestanek z ministrom in delegacijo, častnim generalnim konzulom RS Alfredom Brežnikom ter predstavnik slovenskih organizacij je bil v našem društvu v petek, 01.10.2010. Po sestanku je bila večerja in predvajanje filma o priseljevanju Slovencev v Avstralijo. Film je pripravil Florjan Auser. Bilo je tudi veliko mladih, ki so imeli po večerji zabavo na verandi SDS. Pridružili so se nam tudi rojaki iz Melbourn, ki so se pripeljali z avtobusom na slovenski mladinski koncert v Merrylands.

HASA NSW - občni zbor 2010

Arhivska organizacija HASA NSW je imela redni občni zbor v soboto, 21. avgusta 2010, v prostorih verskega in kulturnega središča Merrylands.

Poleg članov odbora HASA NSW so bili navzoči tudi zastopniki vseh slovenskih organizacij v NSW, ki so soustanovitelji HASA NSW in organizacijo tudi materialno podpirajo, poleg Urada za Slovence po svetu Republike Slovenije in ZRC SAZU. Navzoči sta bili tudi patron arhivov g. Alfred Brežnik in direktor Slovenia Media House Florjan Auser, ki nudi arhivarjem strokovno pomoč pri arhiviranju zgodovinskega gradiva. Odbor HASA NSW za leto 2010-11 sestavljajo: MARTHA MAGAJNA -predsednica, p. DARKO ŽNIDARŠIČ – podpredsednik, MARIA GROSMAN – tajnica, CILKA PRINČIČ - pomočnica tajnice, MIHELCA ŠUŠTERŠIČ – blagajničarka, ZORA JOHNSON - pomočnica blagajničarke, TANIA SMRDEL - članica odbora, PERINA KEEN - članica odbora.

Delovni program HASA NSW arhivov za naslednje leto obsega nadaljevanje osnovnega programa zbiranja zgodovinskega gradiva slovenskih organizacij v NSW in tudi posameznih članov slovenske skupnosti. Kot poseben projekt preteklega leta smo začeli urejati zgodovino slovenskih igralskih

družin v NSW v preteklih petdesetih letih in v sodelovanju s Slovenia Media House uredili zbrane podatke za DVD prikaz te zgodovine.

V okviru kulturnih in znanstvenih krogov Republike Slovenije se pripravljajo načrti za modernizacijo arhivskega dela v obliki poenotega shranjevanja gradiva v računalnikih. V ta namen bo treba pripraviti enotne računalniške programe za vse arhivske organizacije in tudi HASA NSW bo začela vpeljevati in uporabljati te računalniške programe, ko bodo dokončno sprejeti in potrjeni, kar bo omogočilo boljše strokovno sodelovanje med arhivskimi organizacijami doma in po svetu.

V ta namen z veseljem pozdravljamo v HASA NSW vključitev mlajših sodelavcev, kot so Tanja Smrdel, Perina Keen in drugi, katerih širše poznavanje računalništva bo pripomoglo k uspešnejši digitalizaciji našega zgodovinskega gradiva.

Iz kluba Triglav - Panthers

Piše Martha Magajna

SLOVENIAN OF THE YEAR AWARDS 2010

**SLOVENSKA PROSTOVOLJNA
DELAVKA LETA 2009:
CILKA PRINČIČ.**

Priznanje za prostovoljno delavko leta 2009 za področje Newcastla je prejela Cilka Prinčič.

Cilka, po rodu doma iz Jesenic v Sloveniji, je leta 1962 poročila "na proxy" Richarda Prinčiča in oktobra 1962 prispela v Avstralijo z ladjo "Roma". Ustvarila sta si dom v Mayfieldu, v predmestju Newcastla in vzredila tri otroke, ki so vsi dosegli univerzitetno izobrazbo in imajo

**Cilka Prinčič
in g. Eddie Sedevčič.**

sedaj svoje družine. Cilka in njen mož sta se vključila v slovensko skupnost v Newcastlu že kmalu po prihodu, Richard kot odbornik Avstralsko –Slovenskega društva Tivoli, Cilka kot zvesta pomočnica in po njegovi smrti leta 1999 je prevzela njegovo delo v odboru, kjer je še sedaj podpredsednica, nekaj časa pa je bila tudi predsednica. Cilka je vedno opravila več, kot svoj delež dela, pa naj je bilo to v okviru "Tivolija" v Newcastlu ali kot odbornica in sodelavca Arhivske organizacije HASA NSW v Sydneyu, še posebno pri organiziranju "Zlatih srečanj priseljencev" v Merrylandsu, pa tudi pri

drugih posebnih dogodkih v slovenski skupnosti. Zelo veliko pa je pomagala tudi v širši skupnosti v Newcastlu z obiskovanjem bolnih in pomoči potrebnih.

SLOVENSKI PROSTOVOLJNI DELAVEC LETA 2009 ZA SLOVENSKO DRUŠTVO SYDNEY: ROBERT FISHER.

Priznanje za prostovoljnega delavca leta 2009 za Slovensko društvo Sydney je prejel Robert Fisher. Robert izhaja iz druge generacije avstralskih Slovencev in njegova starša Ludvik in Sonja Fisher sta znana po svoji delavnosti v okviru verskega središča Merrylands. Robert je od starosti osem let dalje služil kot ministrant v cerkvi in hkrati je obiskoval tudi Slomškovo šolo. V starosti 12 let se je vključil v folklorno skupino Slovenskega društva Sydney in z njimi dolga leta nastopal na rednih kulturnih prireditvah, koncertih in društvenih proslavah. Medtem, ko je odraščal, se je vključil tudi v Igralsko družino Merrylands, kjer je začel z vlogami pastirčka in z leti odrasel v karakterne in vodilne vloge mladega ljubimca, osrednjega v vsakem odrskem delu ter z Igralsko družino nastopal v Sydneyu, Melbournu in drugih večjih krajih Avstralije. V olimpijskem letu 2000 je poskrbel za tehnično pomoč pri Slovenski hiši in v slovenskih klubih v Sydneyu za glasbene skupine in nastope. Kot član glasbene skupine "Big Bang Theory" in hkrati kot član folklorne skupine je tudi nastopal na več mladinskih koncertih. Januarja 1999 se je pridružil odboru Slovenskega društva Sydney, najprej kot tajnik / licencee, kasneje pa eno leto kot predsednik / licencee. Hkrati s tem je končal študij, diplomiral in se zaposlil pri Cowden Insurance Brokers kot "Broker Manager". Robert je prispeval več kot svoj delež v slovenski cerkvi, slovenskih organizacijah in pri ohranjanju slovenske glasbe, kulture in slovenske dediščine. V današnjih časih nimamo veliko mladih ljudi, ki so pripravljene vložiti svoj čas in trud v ohranitev dediščine svojih staršev,

Robert Fisher z ženo Diano.

zato taki redki mladi ljudje, kot je Robert Fisher, zaslužijo vso pohvalo in priznanje.

NAŠI IZLETI: V avgustu Oceanworld v Manlyju, v septembru Floriada v Canberri

V mesecu avgustu smo obiskali obmorsko mesto Manly. Jutranji promet nas je precej zadržal na poti tako, da smo bili veseli jutranjega okrepljenja na obali z lepim razgledom na morje. Po okreplilu smo se napotili v Oceanworld, kjer smo si ogledali pisano zbirko morskih prebivalcev v velikem akvariju. Uslužbenka akvarija nas je popeljala

po podvodnih tunelih in nam razložila lastnosti in posebnosti posameznih majhnih in velikih prebivalcev globin. Z višin smo si ogledali še prelepo panoramo sydneyskega zaliva in mesta in že je bil čas za kosilo v hotelu Novotel, kjer so nam v restavraciji Zali postregli z nadvse elegantnim in okusnim "buffet" kosilom, nakar smo na koncu obiskali še razstavo slik in keramike v umetnostni galeriji.

Vsako leto koncem meseca septembra in v začetku oktobra se razcvetijo milijoni cvetov v našem glavnem mestu Canberra in množice ljudi si pridejo ogledat skrbno gojeno lepoto narave v vseh barvah mavrice. Tudi popotniki iz našega kluba Triglav Panthers so se podali na pot z avtobusom, čeprav so mnogi že večkrat videli »Floriado«, vendar lepote se nihče ne naveliča. Podali smo se na pot precej zgodaj, saj je do Canberre dolga pot in prvi pogled na lepoto nasadov tulipanov smo videli že ob jutranjem odmoru v mestecu Mittagong, kjer se vedno ustavimo za kavo in pecivo. Mihelca Šušteršič je pripeljala s seboj sestro Anico Stare, ki je na obisku iz Slovenije. Ani je bila včasih tudi avstralska Slovenka, vendar se je z družino že davno vrnila v staro domovino, sedaj pa vsi člani družine delijo življenje med obema domovinama.

Cvetni nasadi na obali jezera v Canberri so se začeli

Med cvetočimi nasadi Floriade.

z razstavnimi paviljoni in množicami obiskovalcev. Ogledali smo si tudi razstavne prostore z gledališkimi kostumi in umetniško urejene darilne košarice cvetja Interflora, poskusili vino v paviljonu vinograda Lindemans in se med cvetnimi nasadi srečali z rojaki, ki živijo v Canberri. Težko se je bilo odločiti, kateri del cvetnih nasadov je bil najlepši.

Po kosilu v bližnjem klubu smo obiskali Narodno umetnostno galerijo, kjer smo si ogledali zaklade umetnosti skozi vsa zgodovinska obdobja Avstralije. Da bi si lahko vse natančno ogledali, bi seveda rabili kotalke, tako veliki in obširni so razstavnimi prostori. In že smo bili pripravljene na pot domov.

IZ KRALJICINE DEŽELE - QUEENSLAND

Poroča Mirko Cuderman

Tudi letos smo Slovenci sodelovali pri že tradicionalni slovesnosti **MULTICULTURAL MASS** 29. avgusta v brisbanski katedrali sv. Štefana z branjem prošnje, ki jo je v slovenščini prebrala Jana Čeh. Jana nas je tudi v narodni noši zastopala skupaj z Jožetom Gjerekom pri vstopni slovesnosti svete maše. Vsak sodelujoči par narodne skupine je prinesel k oltarju gorečo svečo v spomin novo naznanjene avstralske svetnice Mary MacKillop. Po maši je bila parada narodnih noš, kjer je napovedovalec med glasbo predstavil vsak par oz. narodno nošo v njeni sestavi oz. obleki. Slovensko skupnost sta predstavila v govorški narodni noši Jana Čeh in Jože Gjerek.

V MARIJINI DOLINI v Queenslandu, smo bili soboto, 11. septembra 2010, priče veselega in nepozabnega dogodka. V tem lepem romarskem kraju, ki je spremenjen v obširen park, se nahaja v lepi zeleni naravi med evkaliptusi, cvetočimi grmiči in drevesi tudi naša slovenska kapelica Marije Pomagaj. Že prvi vtis, ki ga dobi obiskovalec v Marijini dolini, kjer je posejanih veliko lepih kapelic različnih narodnosti, naredi pri romarju prijetno in praznično razpoloženje. Romarsko dolino Marian Valley upravljajo redovniki pavlinci (Pauline Fathers) in se nahaja 80 km zahodno od Gold Coasta (Surfers Paradise) in 100 km južno od Brisbana. Letos, na prvo obletnico blagoslovitve te lepe kapelice, se nas je zopet zbralo lepo število rojakov iz bližnjih in daljnih krajev Avstralije: Sydneya, Melbourn, Canberre in seveda Brisbana in Gold Coasta, kakor tudi s Salomonovih otokov: misijonska učiteljica Ana Rici iz Ljubljane in g. profesor dr. Drago Ocvirk, ki je lani blagoslovil kapelico Marije Pomagaj. Z gospodom Ocvirkom so somaševali še pater Ciril Božič, pater Darko Žnidaršič in predstojnik svetišča Fr. Columba, ki nam je v začetku izrekel lepo dobrodošlico. Dejal je, naj se zavedamo, da kadar obiščemo Marijino dolino, smo na obisku pri svoji nebeški Materi Mariji, zato naj se počutimo tako kot doma pri svoji mami - res domače pri mami. Pohvalil je tudi našo kapelico kot eno najlepših v tem kraju. Gospod Drago, ki sedaj pou-

čuje na Salomonovih otokih, nam je v svojem nagovoru naročil, naj nam bo kapelica kot spomenik v spomin in tudi v opomin, da nam vera res nekaj pomeni v vsakdanjem življenju. Še poseben poudarek slovesnosti pri kapelici pa je bilo krasno petje lavretanskih litanij, kjer je bilo videti marsikatero oko orošeno. V odpeve nas je s svojim žametnim glasom uvajal pater Darko. Tudi Fr. Columba, ki je gvardijan - predstojnik tega svetišča, nam je dejal, da imamo Slovenci res edinstvene in čudovito lepe pete litanije Materi Božji v čast. Ta dan je bil res dan, ki ga je naredil Gospod. Pater Ciril je odlično vodil celotno slovesnost. Pater Ciril je v hvaležnost Bogu in Materi Božji vtikal hvaležnost graditeljem, dobrotnikom, romarjem, predstavil nam je mladega arhitekta kapelice Jožeta ml. (Joe) Gjereka in njegovo družino, se spomnil

Sydneya, Melbourn, Canberre in seveda Brisbana in Gold Coasta, kakor tudi s Salomonovih otokov: misijonska učiteljica Ana Rici iz Ljubljane in g. profesor dr. Drago Ocvirk, ki je lani blagoslovil kapelico Marije Pomagaj. Z gospodom Ocvirkom so somaševali še pater Ciril Božič, pater Darko Žnidaršič in predstojnik svetišča Fr. Columba, ki nam je v začetku izrekel lepo dobrodošlico. Dejal je, naj se zavedamo, da kadar obiščemo Marijino dolino, smo na obisku pri svoji nebeški Materi Mariji, zato naj se počutimo tako kot doma pri svoji mami - res domače pri mami. Pohvalil je tudi našo kapelico kot eno najlepših v tem kraju. Gospod Drago, ki sedaj pou-

žrtev 11. septembra 2001 v ZDA, voščil slavljencem, ki so v tistih dneh praznovali življenjske jubileje: Albin Vah z Gold Coasta za 80 let, Jožetu Veedetz iz Melbourn za 70 let, pa tudi meni, ki sem prav tisti dan dopolnil 70 let. Mojster mozaika Marije Pomagaj Lojze Jerič in njegova žena Ivanka iz Melbourn sta letos obhajala zlato poroko, prav na takšno slavje pa se koncem leta pripravljata Teja in Ivo Bavčar iz Sydneya. Vsem smo radostno voščili in zaploskali. Krasno lepo vreme, lepo narodno petje - za marsikoga angelsko petje, veseli ljudje, zbrani okrog naše Marije Pomagaj in odlično kosilo, ki sta ga za vse udeležence pripravila Jože in Marta Gjerek s sodelavci in sodelavkami, so bile posebne značilnosti tega dneva. Jože Gjerek, glavni organizator in odgovorni graditelj kapelice, se je vsem zahvalil za darove in pomoč pri tem uspešnem delu, kakor tudi za udeležbo oddaljenim obiskovalcem, saj so nekateri naredili več kot 2000 km dolgo pot. Marsikdo je rad pripomnil, da je naša kapelica med številnimi drugimi kapelicami najlepša. Božji blagoslov je bil vidno nad nami, zato je med navzočimi prevladovalo iskreno veselje in hvaležnost Bogu za tako lep dan. Po končani slovesnosti je sledilo dolgo poslavljanje. Vsakdo je dostikrat ponovil, da je bil res lep, vesel in nepozaben dan. Nekateri so morali na letališče, druge je čakal avtobus. Ob lanski slovesnosti blagoslovitve smo za spomin vsem navzočim naredili lepo zloženko, ki v kratki razlagi prikaže kapelico, njen nastanek, njene dobrotnike, dnevni spored in predstavitev v angleščini, posebej sestavljeno Marijino pesem in molitev, ki nas opominja, da je Mati Božja tista, ki nas vodi k Bogu. Naj še dodam, da imamo v kapelici debelo spominsko knjigo, ki so jo obiskovalci v enem letu napolnili s prošnjami v različnih jezikih in pisavah. Nad 800 podpisov in prošenj je vpisanih. Če vzamemo v obzir dejstvo, da se le redki podpišejo, potem lahko sklepamo, da je obiskovalcev veliko več, da nas naša brezjsanska Marija Pomagaj lepo in dostojno predstavlja tukajšnjemu svetu, kjer smo še vedno malo poznani. Pred kapelico je tudi tabla z

napisom v angleščini, ki razloži, kje so Brezje, njihov nastanek in obisk papeža Janeza Pavla II. v Sloveniji.

ALBINA VAH – 80 LET:

V soboto, 18. septembra 2010, pa smo napolnili dvorano društva Planinke prijateljki in sorodniki Albine Vah, kjer smo imeli priložnost izreči Albinu hvala za vse njeno delo in dobroto. Tam ji je hvaležna družina

pripravila veselo in lepo praznovanje Albinine 80 letnice. Albina ima lepo in številno 30 člansko družino otrok, vnučkov in pravnučkov. Cela družina je tesno povezana med seboj, kar je res lepo videti v sedanjem svetu. Albina je še ponosno dodala, da sta še dva člana na poti. Tudi številni prijatelji so se odzvali vabilu, da skupno praznujemo njen visoki jubilej. Velik del njenega življenja je Albina posvetila delu za slovensko skupnost pri društvu Planinka in na radiu 4 EB, predvsem v društvenem odboru, v kuhinji in pri sprejemu številnih gostov iz Slovenije.

POKOJNI:

Dodati moram tudi žalostno novico, da nas je zapustila **PAVLA MARINOVIČ, rojena MUROVEC**. Rojena je bila 17. junija 1918 v Idriji. V Trstu je delala v bolnišnici kot bolničarka. Tam se je tudi leta 1951 poročila s sedaj že tudi pokojnim Georgem Marinovičem. V Avstralijo - najprej v Melbourne - sta prišla z ladjo Toscano leta 1954. Po upokojitvi Georga sta se leta 1986 preselila v Queensland na Bribie Island. V Melbournu sta posvojila štiritletnega sina Viljema in triletno sestrico Katico. George in Pavla sta bila vedno tesno povezana s slovensko skupnostjo. Tudi v domu ostarelih je bila vedno vesela obiska duhovnika. Pavla je umrla 12. avgusta 2010 v mestecu Caboolture. Pogrebno sveto mašo je daroval tukajšnji župnik Fr. Wrex v cerkvi sv. Terezije na Bribie Islandu. Po obredu je bila upepeljena in počiva skupno z Georgem na pokopališču Bribie Island Memorial Park, kjer je tudi pokojni arhitekt Robert Cveto Mejač. Naj ji bo Bog dober plačnik.

MARJAN KAVČIČ je umrl 20. avgusta 2010 v Brisbanu. Rojen je bil 24. novembra 1933 v Lipi na Krasu. Pogreb je opravil Fr. James O'Donoghue. Več o njem bo poročala Marica Podobnik.

Na Gold Coastu je 17. septembra 2010 umrl **TONE TROSIČ**, po rodu iz Dalmacije. Rojen je bil 24. aprila 1925. V Avstralijo je prišel leta 1954. Bil je zelo povezan s slovensko skupnostjo. Zapušča tri hčere in enega sina ter vdovo Priscillo. Po pogrebni sveti maši 22. septembra v cerkvi Srca Jezusovega v Surfers Paradise je bil pokojni Tone upepeljen. Hvaležen sem njegovi bivši ženi Mariji Trošič, s katero je bil poročen leta 1956 v Melbournu, za posredovane podatke o pokojnem. Naj počiva v miru!

OBISK MINISTRA: Dodal bi še nekaj besed o obisku ministra dr. Boštjan Žekša z njegovim spremstvom in g. Zvoneta Žigona v torek 28. septembra 2010. Srečanje je potekalo v lepem in domačem vzdušju. Goste na letališču sta sprejela v narodnih nošah predsednik Vladimir Langeršek in njegova žena Milena. Minister dr. Boštjan Žekš z ženo Ano, vodja kabineta ministra Anja Lorenzetti in višji svetovalec Aleš Selan so najprej obiskali rojaka v Graduate School, profesorja Zlatka Skrbiša, ki je dekan fakultete na University of Queensland. Dr. Zvone Žigon je odšel na društvo Planinka, kjer je imel konzularne ure. Ob 6. uri zvečer smo imeli skupni prijateljski sestanek, kateremu je sledila večerja s potico in krofi. Tam je bila gostom tudi predstavljena preko brošure naša kapelica Marije Pomagaj v Marijini dolini. Joe Podobnik in Olga Crevey sta jim nudila prevoz. Naslednji dan je goste, kakor tudi predstavnike naše skupnosti povabila na enourno srečanje tukajšnja guvernerka Ms Penelope Wensley AO. Od tam je bil ogled turistične točke Mt. Cootha, od koder

sta jih Ivan in Pavlica Prgomet ter Joe Podobnik peljali na domenjeno srečanje na društvo Lipa, kjer so jih pričakovali že tamkajšnji rojaki.

Upam, da bo še čas, da v par besedah dodam **priznanje vsem nastopajočim in organizatorjem sydneyškega mladinskega koncerta**, katerega sva se z Anico udeležila na povabilo Jožeta Košoroka. Iz društva Lipa so našo Kraljičino deželo uspešno zastopale Fanika Knap, Marička Judnič in Vlasta Borcul. Vsi nastopajoči zaslužijo pohvalo. Posebno pa mi je ostala v spominu Tončka Stariha. Vesel sem bil, da je bila tam navzoča tudi slovenska delegacija in g. Zvone Žigon, saj je tradicionalni mladinski koncert, katerega vodijo slovenski verski centri, dobra predstavitev življenja tukajšnje avstralske slovenske skupnosti. Že samo geslo letošnjega koncerta: *Znova povezani* ima vsestranski pomen. Tam smo imeli priliko srečanja z rojaki, ki se nismo videli že nad 40 let, posebno lepo je bilo srečanje z Jožetom Košorokom in Francem in Štefko Hudina iz Canberre. Naslednji dan pa še dodatno presenečenje v Penrose Parku: srečanje z mladima Slovenkama - Marijo in Frances Zore iz Sydneya, kakor tudi patrom Cirilom in gosti iz Slovenije: Jožetom Dežmanom, z njegovo soprogo Lučko in sinom Dominikom. Res lepo je biti povezan v slovenski družbi.

Lep pozdrav bralcem MISLI - Mirko Cuderman

ZAHVALA JOŽETU IN MARTI GJEREK, njuni družini ter vsem njunim sodelavcem za zopet tako lepo dobrodošlico in gostoljuben sprejem na praznovanju 1. obletnice blagoslovitve kapelice Marije Pomagaj, za katero tako lepo skrbite.

ZAHVALO pa preko Misli pošiljata tudi **JOŽE IN MARTA GJEREK** vsem romarjem in dobrotnikom kapelice v Marian Valley. Seveda je še vedno dobrodošel vsak dar, saj kapelico in okolico z vrtom še kar naprej lepšajo, kar seveda prinaša tudi stroške. **Hvala za vsak dar!**

BOCCE CLUB LIPA, GOLD COAST, QLD

Poroča Vlasta Borcul

Tudi iz naše skupnosti z Zlate Obale bi vam rada predstavila nekaj zadnjih novic: V avgustu smo imeli v cerkvi Sacred Heart **ALL NATIONS MASS AND CELEBRATIONS**. Kot vsako leto smo tudi letos Slovenci tam predstavili našo staro domovino Slovenijo. Pri maši smo sodelovali oblečeni v slovensko narodno nošo in nosili slovensko zastavo. Gospa Jana Čeh je v slovenščini prebrala berilo in se predstavila, od kod prihaja. Po maši smo v dvorani predstavili lepo okrašeno stojnico, kjer smo prodajali in predstavili našo domačo hrano. Prilagam Vam slike od tam. Čas je hitro minil ob nastopu in plesu na odru.

Že je tukaj september, ki je bil za nas kar naporen mesec. V soboto, 11. septembra 2010, se je kar veliko število rojakov zbralo v Marian Valley, kjer smo praznovali prvo obletnico slovenske kapelice. (Mirko Cuderman je to lepo napisal in povedal tudi za radio Ognjišče).

V nedeljo, 12. septembra, pa smo zopet na klubu LIPA imeli mesečni piknik. Ob 10.30 dopoldne nam je pater Darko iz Sydneya daroval sveto mašo, kjer smo se tudi spomnili vseh rajnih in živih očetov, saj smo

ta dan praznovali očetovski dan. Zbralo se je dosti naših rojakov. Po maši smo hitro pripravili mize in BBQ smo že pekli, tako da smo ob 12.30 lahko že postregli s kosilom. Med nami so bili tudi gostje iz Sydneya, Canberre in tudi nekaj iz Melbournea. Tudi zavrteli in zapeli smo ob veseli frajtonerci. Dan je bil kar prekratek, obiskovalci so se začeli poslavljati, saj jih je avtobus že čakal, ker so imeli naslednji dan pred sabo dolgo pot. Obljubili so, da še pridejo nazaj v Queensland.

OBISK MINISTRA: V sredo, 29. septembra 2010, smo na klubu Lipa sprejeli obisk iz Slovenije: ministra za Slovence v zamejstvu in po svetu akademika dr. Boštjana Žekša z delegacijo. V klub Lipa so prišli ob 2.30 popoldne, v. d. predsednika Jože Gjerek jih je pozdravil in zaželel dobrodošlico v imenu kluba Lipa in vseh prisotnih, saj se je zbralo kar precej Slovencev. Tudi dr. Boštjan Žekš je pozdravil vse navzoče in se jim lepo zahvalil za sprejem. Postregli smo z dobrim kosilom, napravili nekaj slik in kar hitro so se morali posloviti, saj so imeli popoldan letalo za Canberro. Bil je lepo; upam, da so odnesli lepe vtise od nas.

IZPOD TRIGLAVA

Piše Tone Gorjup

ANDREJ MAJCNEN NA POTI K OLTARJU.

Na Rakovniku v Ljubljani se je 24. septembra začel škofijski postopek za beatifikacijo salezijanskega misijonarja Andreja Majcna, ki je deloval na Kitajskem, v Hong Kongu, Vietnamu in Tajvanu. Ta dan se je na ustanovni seji zbrala komisija, ki vodi omenjen postopek. V Sloveniji ji predseduje vicepostulator Tone Ciglar. Dva dni zatem je bila v cerkvi Marije Pomočnice slovesna maša ob tem dogodku, ki jo je ob somaševanju škofov iz salezijanske skupnosti daroval beograjski nadškof Stanislav Hočevar. O božjem služabniku Andreju Majcnu je med drugim spregovoril vietnamski škof, ki je pokojnega sobrata predstavil kot vietnamskega Don Boska. Njegovo življenje pa smo v Mislih predstavili že lani.

PREKOP ŠKOFA GNIDOVCA.

Za škofom Slomškom in Lojzetom Grozdetom bomo Slovenci verjetno kmalu dobili še enega škofa, ki bo razglašen za blaženega. To je Janez Frančišek Gnidovec, misijonski škof v Makedoniji in na Kosovu, ki je med drugim blagoslovil Mati Terezijo, ko se je iz rodnega Skopja odpravila na pot v misijone. Zaradi hude bolezni se je vrnil v Ljubljano in tam leta 1939 umrl. Pokopali so ga na ljubljanskih Žalah, kjer počivajo lazaristi, saj je izšel iz njihove skupnosti. Škofijski postopek za njegovo beatifikacijo se je začel 1977 in končal leta 1984. Papež Benedikt XVI. je 27. marca

letos odobril objavo o njegovih herojskih krepostih, kar pomeni, da se postopek bliža koncu. Zato so 29. septembra njegove posmrtno ostanke iz Žal prenesli v cerkev Srca Jezusovega na Taboru v Ljubljani in jih med slovesnim bogoslužjem položili v grobnico.

ZLATA MAŠA KARDINALA RODETA.

Prvo nedeljo v septembru, 5.9.2010, je v cerkvi sv. Mohorja in Fortunata v Grobljah pri Domžalah potekala slovesnost zlate maše kardinala Franca Rodeta. Prefekt kongregacije za redovnike je mašo ob 50. obletnici duhovništva daroval že v začetku julija v Vatikanu, na angelsko nedeljo pa jo je želel ponoviti še v domači cerkvi, saj pred pol stoletja ni tam mogel imeti nove maše. Rojaki so mu na večer pred slovesnostjo pripravili prsrčen sprejem v Kulturnem domu v Grobljah. Pri maši je pridigal urednik Družine Franci Petrič, ki je na začetku omenil, da je to zahvalna maša za 50 let duhovništva in da je ob jubileju papež Benedikt XVI. v pismu slavljencu zapisal, v čem je ta zahvala: „za velike darove, za vsestransko razgledanost, zdrav nazor ter zvestobo cerkvenemu učiteljstvu“. Zatem je orisal kardinalovo življenjsko pot, ki ga je vodila iz rodne Rodice, preko Koroške v Argentino, do duhovniškega poklica, škofovske službe in prefekta Kongregacije za redovnike ter kardinalskega naslova. Na tej poti so ga spremljale vera, Kalvarija, ki jo je Rodetova družina

doživljala po koncu vojne ter krščanska vzgoja. Ob koncu se je Franci Petrič ustavil še pri kardinalovem prispevku h krepitvi slovenske krščanske in narodne zavesti: „V naš besednjak ste vrnili besede samozavest, pokončnost, pogum, čast ... Vi ste našli in izbrali besede pri Trubarju, ki so zdaj na kovancu kot naše narodno vodilo: Stati inu obstati. Za to konkretizacijo idealov se Bogu in Vam zahvaljujemo ob Vašem jubileju.“ Kardinal Franc Rode je imel naslednjo soboto ponovitev zlate maše še v ljubljanski stolnici, od koder je sedem let vodil to nadškofijo. Pridigal mu je nadškof Franc Kramberger, tudi sam zlatomašnik.

POPLAVE V SLOVENIJI.

Za tretji konec tedna v septembru so vremenoslovci napovedali veliko količino padavin in opozorili, da bi voda marsikje utegnila prestopiti bregove rečnih strug. To, kar smo običajno lahko opazovali na televizijskih zaslonih iz drugih delov Evrope in sveta, se je tokrat zgodilo v Sloveniji. Najprej je poplavlila reka Vipava, zatem Ljubljana, Savinja, pa Sava in nazadnje Krka. Napolnili so jih številni hudourniški pritoki, zatem pa še nepredvidljive kraške reke, ki so poskrbele za to, da so nekatere vasi teden dni plavale v vodi. V poplavih je umrlo kar pet ljudi. Začelo se je v Vipavi, kjer je hudourniška voda dobesedno drla skozi hiše, tudi del Ajdovščine je bil poplavljen. Prizaneslo ni niti Ljubljani, kjer sta Gradaščica in Mali graben poplavlila precejšen del Viča; pod vodo je bila Rožna dolina ... Še huje je bilo na Barju, kjer je Črna vas dobesedno plavala v vodi. Da je narava nepredvidljiva, se je pokazalo na delu reke Iške, ki je za nekaj dni izginila pod zemljo, zatem pa se zopet vrnila v svojo strugo. Pod vodo so bili v Dobropolju. Savinja je zalila Laško. Sava je prestopila bregove v spodnjem toku in med drugim zajezila izliv Krke, ki je poplavlila Krško-brežiško polje. Najhuje sta bili prizadeti Krška vas in Kostanjevica na Krki, kjer so bile pod vodo vse hiše s cerkvijo vred. Nevihte so poplavlale tudi ob obali, kjer je odneslo del ceste pri mejnem prehodu Dragonja. Poleg poplav so težave povzročali tudi plazovi. Številni gasilci, domačini, drugi prostovoljci in vojska so na prizadetih območjih najprej poskrbeli za hrano in druge najnujnejše potrebščine tistim, ki so ostali odrezani od sveta. Ko je voda otekla, je prišlo na vrsto čiščenje ... pohištvo in druga notranja oprema je bila marsikje samo še za na odpad.

LOKALNE VOLITVE 2010.

V Sloveniji so 10. oktobra potekale lokalne volitve, na katerih so državljani izbirali nove župane in občinske svete. Volili so v 208 občinah, saj je ustavno sodišče volitve v Kopru in Trebnjem zadržalo. Poleg občinskih svetnikov je bilo v prvem krogu izvoljenih 134 županov, v 74 občinah pa se bosta najuspešnejša kandidata

pomerila v drugem krogu. Podporo je dobilo največ neodvisnih kandidatov. Med strankami je bila na županskih volitvah najuspešnejša Slovenska ljudska stranka, na volitvah v občinske svete pa Slovenska demokratska stranka. Volilna udeležba je bila komaj 50 odstotna. V Ljubljani, Mariboru, Slovenj Gradcu, Celju in Murski Soboti so bili vnovič izvoljeni sedanji župani, v Velenju so dobili novega župana, v Kranju, Novi Gorici, Novem mestu in na Ptujju pa bo o zmagovalcu odločil drugi krog. V glavnem mestu je že drugič zapored slavil Zoran Jankovič, ki je dobil tudi večino v mestnem svetu. V Mariboru bo spet županoval Franc Kangler, v Celju pa Bojan Šrot. Novi župan Velenja je Bojan Kontič, Matjaž Zanoškar pa Slovenj Gradca. V Murski Soboti ostaja na županskem mestu Anton Štihec.

POSLOVIL SE JE STANKO JANEŽIČ.

Na praznik Marijinega rojstva, 8. septembra 2010, je v duhovniškem domu v Mariboru umrl ekumenski delavec, duhovnik in pesnik Stanko Janežič. Pokopali so ga v njegovi rojstni župniji Sveti Miklavž pri Ormožu. Nadškofu Marjanu Turnšku, ki je daroval mašo zadušnico in vodil pogreb, sta se pridružila škofa Peter Štumpf in Jožef Smej, evangeličanski škof Geza Erniša, številni duhovniki ter številni verniki. Stanko Janežič se je rodil 4. avgusta 1920. Bil je zadnji od štirinajstih otrok. Osnovno šolo je končal v domačem kraju. Gimnazijo je obiskoval v Mariboru in zatem stopil v bogoslovje, ki ga je končal v Italiji, kjer je bil leta 1945 posvečen v duhovnika. Študij je nadaljeval na Vzhodnem inštitutu v Rimu, kjer je doktoriral. Stanko Janežič je skoraj petindvajset duhovniških let posvetil zamejcem na Tržaškem, kjer se je uveljavil tudi kot pesnik in radijski pridigar. Tako so ga spoznali tudi številni rojaki po svetu. Po vrnitvi v domovino v letu 1970 je postal profesor ekumenske teologije na teološki fakulteti. Obenem je pomagal pri oživitvi ekumenskega gibanja v Sloveniji; med drugim je bil dolgoletni urednik zbornika 'V edinosti' ter pisec strokovnih in poljudnih prispevkov s tega področja. Več let je bil rektor mariborskega bogoslovja. Na kulturnem in leposlovnem področju je poleg obsežnega pesniškega opusa zapustil več zbirke pripovedne proze. Kot je večkrat povedal, ga je za ekumenizem navdušil profesor Grivec in po njegovem zgledu je vse svoje delo in življenje posvetil delu za edinost med kristjani. Kot takega so ga spoštovali in cenili tudi pripadniki drugih krščanskih Cerkva in skupnosti.

DRAGA 2010.

Na Opčinah pri Trstu so od 3. do 5. septembra potekali 45. študijski dnevi Draga 2010. Srečanje, ki je že v šestdesetih letih povežalo Slovence doma, v zamejstvu in na tujem, je tudi letos potekalo v tem duhu. Prvi del je bil posvečen izmenjavi pogledov na odnos

med generacijami, še zlasti v zamejstvu, kjer mladi slovenstvo pogosto doživljajo drugače kot starejše generacije. Kljub temu so med enimi in drugimi stične točke, ki jih je treba iskati, najti in negovati. V ospredju so bili tudi Koroški Slovenci 90 let po plebiscitu. Na okrogli mizi so skušali vsestransko osvetliti življenje te narodne skupnosti, ki se trudi za samostojnost na jezikovnem, šolskem, kulturnem gospodarskem in verskem področju. Čeprav skupnost številčno nazaduje, je v vseh omenjenih pogledih dokaj močna. To med drugim dokazuje 65 dvojezičnih šol in tri slovenske gimnazije. Posebnost so tudi župnije na dvojezičnem ozemlju, ki niso razdeljene, ampak skušajo biti ena skupnost, kjer vlada strpnost in se slišita oba jezika. Za sklep je zbrane nagovoril pisatelj Drago Jančar. Razmišljal je o tem, ali naj bo umetnik predan samo umetnosti ali pa naj kritično spremlja dogajanje v družbi in po potrebi sodeluje pri njenem oblikovanju. Pisatelji in tudi drugi umetniki so v času rojevanja samostojne Slovenije veliko prispevali k premikom v družbi. Bi morali tako ravnati tudi danes, ko prihodnost naroda krojita oblast in denar?

KONFERENCA SLOVENSkih GLASBENIKOV.

V Slovenj Gradcu in v Pliberku na avstrijskem Koroškem je v začetku septembra potekalo drugo srečanje slovenskih glasbenikov iz sveta in Slovenije. Na njem se je zbralo lepo število umetnikov od pevcev in dirigentov do organistov in skladateljev, med njimi akademik Lojze Lebič. Svetovni slovenski kongres je za to priložnost k sodelovanju privabil še Urad vlade za Slovence po svetu, Glasbeno matico Ljubljana, Društvo Hugo Wolf Slovenj Gradec ter Krščansko kulturno zvezo in Kulturno društvo Pliberk iz Avstrije. Udeleženci so razmišljali o značaju slovenske glasbe skozi zgodovino. Posebno pozornost so namenili slovenski operi na tujem; rojakom, ki nastopajo v svetovnih opernih hišah; slovenskih dirigentih doma in na tujem ter o možnostih njihovega izobraževanja. Del srečanja so namenili še raznim oblikam zborovskega ustvarjanja. Ob koncu so sprejeli protestno izjavo glede spremenjenega zakona o medijih, po katerem bi se obseg predvajanja slovenske glasbe vseh zvrsti zelo zmanjšal.

KOROŠKI PLEBISCIT.

Avstrijska zvezna dežela Koroška je v začetku oktobra praznovala 90. obletnico plebiscita, do katerega je prišlo v skladu s pariško mirovno pogodbo ob propadu monarhije in nastanku novih držav republike Avstrije in kraljevine Srbov, Hrvatov in Slovencev. Za plebiscit je mednarodna komisija Celovško kotlino, kjer so živeli Slovenci in Nemci, razdelila na dva dela: južnega s središčem v Velikovcu in severnega s središčem v Celovcu. Ker so se volivci v prvi coni, kjer je živel večinsko slovensko prebivalstvo, 10. oktobra 1920

odločili za Avstrijo in ne za kraljevino SHS, je glasovanje v drugi coni avtomatično odpadlo. Karavanke so postale del meje med državama, Slovenci pa narodna manjšina na avstrijskem Koroškem. Danes je koroški plebiscit dejstvo, ki ga ni mogoče zaobiti. V danih razmerah, ki so jih oblikovala desetletja, sta pomembni predvsem sedanost in prihodnost. To je bila glavna tema številnih prireditvev ob 90. obletnici plebiscita. Začele so se s cerkveno proslavo v celovški stolnici, kjer so slovensko in nemško govoreči verniki skupaj molili za svojo deželo. Celovški škof Alois Schwartz je zbranim dejal, da smejo biti ob jubileju plebiscita hvaležni, da je Koroška ostala domovina dveh narodov, ki sta ohranila bogato versko in duhovno dediščino. Slovincem je pri tem dejal: Zato ohranite vaš jezik in na ta način tudi zaklad vernosti, ki ste ga prejeli od svojih prednikov! Med drugimi prireditvami lahko omenimo še znanstveni simpozij o plebiscitu in njegovem vplivu na devet desetletji koroške zgodovine. V celovški dvorani grbov je bila slavnostna seja deželnega zbora na kateri je zbrane nagovoril predsednik Narodnega sveta Koroških Slovencev Valentin Inzko. Opozoril je na zgodovinske temelje koroške dežele, kritično ocenil nekatere pretekle dogodke in deželi skupaj s slovenskim narodnim življenjem zaželel boljšo prihodnost.

Prireditvev je vsebovala zahvalo, obžalovanje, pa tudi prošnjo za prihodnost. Molitvi so se pridružila pričevanja in pesmi. Pomenljiv je bil tudi nagovor škofa Aloisa Schwarza, ki je na začetku pridige pozdravil. Koroškim Slovincem je v nadaljevanju namenil naslednje besede: „Molitev že od nekdaj združuje ljudi v tej deželi, saj smo otroci istega Boga. Moliti pomeni, da pogledamo na svet z Njegovega zornega kota. Ob devetdesetletnici plebiscita smemo biti hvaležni, da je Koroška ostala domovina dveh narodov in da sta oba naroda do danes obrodila bogate sadove. Med te sadove štejem tudi versko in duhovno dediščino. S slovenskim jezikom in kulturo je povezana tudi posebna oblika vernosti, ki se izraža v pesmih, običajih in načinu, kako ljudje živijo svoj odnos do Boga. Zato ohranite vaš jezik in na ta način tudi zaklad vernosti, ki ste ga prejeli od svojih prednikov!

Skupna dvojezična priloga katoliškega tednika

Za nedeljo, ki je bila letos prav na obletnico plebiscita, so verniki dobili v roke dvojezično prilogo lista krške škofije Der Sontag oziroma Nedelja. Na spletni strani slovenskega tednika so zapisali, da je tokratna priloga Nedelje nekaj posebnega. Krška oziroma celovška škofija ima od leta 1945 dva cerkvena časopisa, prvič v povojni zgodovini pa imata časopisa zdaj skupno prilogo. Z njo uredništvi tudi navzven kažeta, kar sta v zadnjih mesecih sami doživljali pod vodstvom novega izdajatelja Jožeta Marketza, ki prihaja s strani Škofijskega dušnopastirskega urada.

Uredništvo Nedelje še dodaja, da skupna priloga ob plebiscitnem jubileju sporoča vsem njihovim bralcem od **Heiligenbluta do Labota**: „samo skupaj bomo lahko gradili boljšo prihodnost“. Krška škofija je verjetno ena izmed redkih na svetu, ki v celoti skrbi za svoj cerkveni list v nemščini in samostojen tednik v slovenščini. S tem kaže, da so slovensko govoreči verniki enakovredni in dobrodošel del krajevne Cerkve.

Vrh praznovanj ob 90. obletnici plebiscita

Za cerkveno proslavo v celovški stolnici se je na Koroškem v minulih dneh zvrstilo še več prireditev. V Musilovem inštitutu v Celovcu je potekal simpozij, ki je želel osvetliti vpliv plebiscita na Koroškem nekoč in danes. Slovenski znanstveni inštitut z Dunaja je nanj povabil avstrijske in slovenske zgodovinarje, znanstvenike ter publiciste. Sredi dneva so imeli v Celovcu slovesno sejo deželnega zbora. Na njej sta spregovorila deželni glavar **Gerhard Dörfler**, v imenu slovenske narodne skupnosti pa je zbrane nagovoril predsednik Narodnega sveta koroških Slovencev Valentin Inzko. Prireditelj je sooblikoval tudi zbor Slovenske gimnazije v Celovcu. Praznovanje je vrh doseglo z nedeljskim pohodom skozi mesto. Za to priložnost sta prišla v Celovec avstrijski predsednik **Heinz Fischer** in kancler **Werner Faymann**. V sprevedu

po celovških ulicah so se predstavile tudi nekatere dvojezične občine: Železna Kapla, Globasnica, Bilčovs in Bistrica nad Pliberkom. Pri tem so opozorile na svoja dvojezična imena.

Koroški Slovenci in Slovenija

Prebivalci na avstrijskem Koroškem so se na plebiscitu odločili za življenje v Avstriji. Ta je pred tem obljubljala varstvo slovenske manjšine, a obljuba tudi devetdeset let po določitvi meje na Karavankah še v celoti uresničena. Odnos avstrijskih oblasti do slovenske manjšine je stalno dvostransko vprašanje med Slovenijo in Avstrijo. Ministrstvo za zunanje zadeve v Ljubljani ob letošnjem jubileju pozdravlja pozitivne premike pri reševanju vprašanj, povezanih s pravicami slovenske manjšine, obenem pa pričakuje, da bo Avstrija čim prej uresničila preostale mednarodnopravne obveznosti. Gre tudi za 7. člen avstrijske državne pogodbe, ki podrobneje opredeljuje pravice slovenske narodne manjšine. O sodelovanju med državama so govorili tudi gospodarstveniki z obeh strani meje. Koroška gospodarska zbornica ob tem ocenjuje, da se sodelovanje na tej ravni krepi. Že zdaj je Avstrija za Slovenijo četrti najpomembnejši izvozni trg, pri uvozih pa je na tretjem mestu.

Tabuji titoizma in tranzicijska pravičnost

Jože Dežman

Tranzicijska pravičnost obsega državne ukrepe in družbena prizadevanja za preseganje zločinske dediščine zgodovine. Slovenija je med leti 1920 in 1991 v vlogi žrtve in storilca doživela strahote fašizma, nacionalsocializma in komunizma. Če so bili zločini prvih dveh obsojeni in večina njihovih žrtev odškodovanih, pa je bilo mnogo njihovih žrtev zamolčanih in preziranih tudi v titoizmu (predvsem mobiliziranci v okupatorske armade, izgnanci).

V demokratični samostojni Sloveniji je najbolj boleče soočanje z zločini titoizma. Ta proces zajema pravna dejanja (obredi in spomeniki), odkrivanje zgodovinske resnice, policijski in sodni pregon zločincev, različne oblike odškodovanja žrtev - omenimo zakone o denacionalizaciji, popravni krivic, žrtvah vojnega nasilja in vojnih grobiščih. Vse to razbija tabuje, laži, predsodke titoističnega sistema ohranjanja in razvijanja revolucionarnih izročil.

V javnosti najbolj odmeva odkrivanje prikritih morišč in grobišč.

Pomor več tisoč vojnih ujetnikov in civilistov med vojno in več kot 15.000 po vojni je bil največji zločin titoizma. Poleg tega je bilo v Sloveniji po koncu druge svetovne vojne pobitih več deset tisoč Hrvatov, Srbov, Črnogorcev, Nemcev in pripadnikov drugih narodov. Oznake tega zločina v črnih presežnikih so: največji zločin na Slovenskem vseh časov, največji pomor neoboroženih ljudi po drugi svetovni vojni v Evropi, največjih pomor neoboroženih Slovencev in Hrvatov v naši in njihovi zgodovini, Teharje in Šentvid sta najhujši uničevalni koncentracijski taborišči za Slovence v vseh treh totalitarnih režimih ...

Po pomoru so skušali čimbolj temeljito zakriti sledi tega zločina. Grobove so zravnali z zemljo, jih razstrelili, zasuli s smetmi, žrtev ni bilo dovoljeno javno omenjati, zločince so razglasili za narodne heroje.

Tabu so do konca titoizma skušali ohranjati s politično-policijskim nadzorom in nasiljem.

Pa vendar ni zdržal. O zločinih so pisali politični emigranti, njihova poročila so tihotapili v Slovenijo. V sedemdesetih in osemdesetih letih pa je bila razprava o tabuiziranih zločinih titoizma temeljna sestavina procesa demokratizacije in osamosvajanja Slovenije.

Že leta 1990 je začela delovati državna komisija, ki se je ukvarjala s prikritimi morišči in grobišči, veliko delo je opravila tudi t.i. Pučnikova parlamentarna preiskovalna komisija.

Akterji in dediči titoizma so detabuizaciji vseskozi trdovratno nasprotovali in ji še vedno nasprotujejo. Vendar tudi oni tabuja ne morejo ohraniti, obraniti.

V začetku t.i. pravnega procesa so bili največji poudarki na obrednih dejanjih in postavljanju spomenikov (Tezno, Rog, Teharje) in spominskih plošč (Nova slovenska zaveza postavi farne spomske plošče okoli 14.000 zamolčanim žrtvam). Ko pa se je po letu 2000 začela sistematična topografska raziskava morišč in grobišč, pa se je pokazalo, da to ni dovolj. Po letu 2005 pa smo v novoimenovani Komisiji Vlade RS za reševanje vprašanj prikritih grobišč določili strokovne standarde, ki so mednarodno primerljivi. Obsegajo zgodovinske, topografske in druge raziskave, arheološko sondiranje lokacij in izkop žrtev, antropološke in sodnomedicinske preiskave posmrtnih ostankov, identifikacijo žrtev, geodetsko odmero in ureditev lokacij, uvrstitev lokacij v register vojnih grobišč, razglasitev največjih lokacij za kulturne spomenike državnega pomena, mednarodno sodelovanje (zlasti Hrvaška, Srbija, Črna gora, Italija, Nemčija, Avstrija), kriminalistično preiskavo in sodni pregon zločincev.

Uresničitev teh ciljev ni sama po sebi umevna, ampak je v vsakem trenutku odvisna od političnega in javnomnenjskega razpoloženja in razmerja sil. Trenutno take razprave o odkupu in pokopu žrtev potekajo ob morišču in grobišču v rovu Sv. Barbare v Hudi Jami, prav tako še ni jasno, kako bo urejanje evropskega parka sprave v kompleksu pokopališča na Dobravi v

Mariboru (morišče in grobišče v tezenskem protitankovskem jarku) uvrščeno v program evropskega leta kulture 2012, prav tako se še odloča o sistematične čiščenju kraških brez in v okviru sanacije Krasa, preiskovalci skušajo pridobiti arhive (Srbija) itd. Razvoj v Sloveniji je bil toliko odmeven doma in mednarodno, da ga ni mogoče ustaviti, titoistični tabu razpada še naprej.

Razpad tega tabuja pa je šele začetni korak pri kritičnem soočanju z zločinsko dediščino titoizma. Poleg več deset tisoč smrtnih žrtev je titoizem odgovoren za preganjanje, zapore, suženjsko delo, rasistično diskriminacijo, oropanje tako družin umorjenih kot tudi številnih drugih žrtev verske in razredne vojne

(verniki, kmetje, podjetniki, meščani, demokrati ...). Število neposrednih žrtev in njihovih družinskih članov verjetno ni bilo manjše od polovice prebivalstva Slovenije.

Ta proces na zajema samo današnjih prebivalcev Slovenije, ampak več kot sto tisoč tistih, ki so morali pobegniti oz. so bili pregnani iz Slovenije (poleg Slovencev predvsem pripadniki nemške in italijanske manjšine). Prav tako so bile zaradi revolucijskega udara in izvoza revolucije prizadete slovenske manjšine v Italiji, Avstriji in na Madžarskem. Ker te vrstice pišem 15. oktobra ob koncu prelepega mavričnega potovanja po Avstraliji, med katerim sem opazoval tudi avstralsko soočenje z mračno kolonialno dediščino, naj sklenem z upanjem, da bo tudi slovenska država zmogla dovolj moči, da bo preseгла zločinsko dediščino totalitarnih režimov. Nacija, ki je v dramatičnem dvajsetem stoletju zmogla osvojiti ozemlje in vzpostaviti svojo državo, je dolžna obsoditi zločinsko preteklost v dobro svobodne in demokratične prihodnosti. Naše breme pa ni majhno, saj so totalitarni

režimi v Sloveniji samo v času svojega največjega divjanja v letih 1941-1955 zagrešili veliko več hudih zločinov kot so jih beli kolonizatorji v Avstraliji v dobrih dveh stoletjih. V Avstraliji se Slovenija lahko zgleduje predvsem po barvitosti civilno-družbenih iniciativ, ki so se in se še ukvarjajo z domorodskimi vprašanji, saj slovenska civilna družba še ni vzkllila po totalitarni pozebi.

77. svetovno prvenstvo v kolesarstvu Geelong in Melbourne: 28.09. – 03.10.2010

Letos je pripadla čast za pripravo 77. svetovnega prvenstva v kolesarstvu Avstraliji, državi, ki beleži največji vzpon kolesarstva, deželi poskočnih kengurujev in lenih koal. Avstralija je tudi dežela pričakovanj, prijaznih ljudi in prečudovite narave. Kolesarje je tokrat gostilo mesto Geelong, zadnji tekmovalni dan pa tudi Melbourne.

Vse to je bila dobra popotnica za naše kolesarje, vzbujalo nam je upanje po dobrem rezultatu, le še kanček sreče smo si želeli. S celoletnimi zelo dobrimi uspehi, z zmagami na prestižnih dirkah in nenazadnje z zmago članov v kategoriji do 23 let v prestižnem tekmovanju za Pokal narodov, so tudi člane slovenske kolesarske odprave uvrščalo med favorite za visoka mesta, celo za medalje.

Selektor slovenskih kolesarjev Martin Hvastija je v Melbourne pripotoval s številčno ekipo 13 kolesarjev in 1 kolesarko. V ekipi kolesarjev do let 23 so slovenske barve zastopali: Andi Bajc, Blaž Jarc, Jan Tratnik, Luka Mezgec, Blaž Furdi in Marko Kump. V ženski konkurenci je tekmovala primorska kolesarka Polona Batagelj, v kategoriji članov pa Gorazd Štangelj, Jure Kocjan, Grega Bole, Borut Božič, Simon Špilak, Kristjan Koren in Jani Brajkovič. V elitni konkurenci smo imeli glede na rezultate v sezoni pravico tekmovali z devetimi člani, vendar je bilo zaradi stroškov dogovorjeno, da tekmuje s sedmimi kolesarji, omejiti je bilo potrebno tudi dneve bivanja v Avstraliji, tako, da za pravo časovno in vremensko aklimatizacijo vsaj zadnji del odprave, ki je pripotoval v Geelong, ni imel. Spodbudo nam je dajala slovenska prijaznost naših ljudi, ki živijo v Avstraliji ter njihovi napotki za premostitev časovnih razlik. Udeleženci svetovnega prvenstva so bili večinoma nameščeni v Geelongu, nekateri pa smo se vozili iz čudovitega vele mesta Melbourne in koristili obmestni promet, ki je dobro prilagojen daljšim razdaljam in ne utruja potnikov.

Svetovno prvenstvo se je začelo s posamično vožnjo na čas. V kategoriji do 23 let nas je zastopal Blaž Jarc, ki je zasedel 18. mesto, nekoliko pod pričakovanji, vendar je opravičil svoj nastop. Samo tekmovalje so ovirali obmorski vetrovi, ki so poskrbeli, da tekmovalci niso imeli enakih pogojev in je bilo za vrhunsko uvrstitev potrebno tudi malo sreče. V kategoriji Elite nas je zastopal Jani Brajkovič, letošnji uspešni udeleženec dirke Tour de France, na kateri je osvojil 20. mesto.

Velika pričakovanja so bila v slovenskem taboru na petkovi dirki naših kolesarjev v kategoriji do 23 let. Proga je bila dolga 168 km, krog pa je bil konfiguracijsko zelo zahteven. Dva kratka, vendar zelo strma klanca, sta ustvarjala selekcijo in osip kolesarjev iz kroga v krog, med dirko pa se je poigraval veter, ki je dodatno redčil vrste kolesarjev. Samostojnega pobega proga ni dopuščala, zato je bilo pričakovati zaključni sprint in obračun za najboljša mesta. V zaključek je slovenska reprezentanca prišla s tremi kolesarji, vendar se je v zaključnem sprintu najbolj znašel domač tekmovalac in poskrbel za navdušenje Avstralcev.

Uvrstitve slovenskih kolesarjev so: 13. mesto Blaž Jarc, 32. Blaž Furdi, 36. Andi Bajc, ki so prišli v cilj v času zmagovalca. Dirko sta končala še Marko Kump in Luka Mezgec, Jan Tratnik pa je odstopil.

Med ženskami nas je razveselila Polona Batagelj, ki je uspešno opravila s težko progo in osvojila 44. mesto, kar nam vliva upanje, da se bo tudi ženski del kolesarstva razvil in prinašal podobne rezultate kot pri moških.

Pri Elite je bila proga nekoliko drugačna, start je bil namreč v centru Melbourne. Karavana kolesarjev se je vila po ulicah vele mesta, kar je privabilo ogromno obiskovalcev, potem pa je nadaljevala dirko po glavni cesti proti Geelongu, kjer se je z devetimi krogi razvil zaključek dirke. Dirka je bila dolga »dolgih« 270 km. Tudi vreme je služilo temu spektaklu in za spremembo poskrbelo za tople in prijeten zaključek. Tudi pri Elite kategoriji se je pričakoval zaključni sprint. S tremi kolesarji smo prišli v finalni del, kjer je v trenutkih že kazalo, da bomo blizu medalje, potem pa nam je v zaključku zmanjkalo sreče in moči in naš najbolje uvrščeni kolesar Grega Bole je končal na 11. mestu.

Boletovo 11. mesto je bilo tudi naša najboljša uvrstitev tega svetovnega prvenstva.

Kljub večjim pričakovanjem smo bili zadovoljni z razpletom svetovnega prvenstva v daljni Avstraliji. Fantje so se vrnilo polni lepih vtisov o deželi in

gostoljubnosti, ki so jo avstralski Slovenci nudili tekmovalcem, spremljevalcem in slovenskim navijačem tega svetovnega prvenstva. Predvsem jim je ostal v spominu sprejem, ki so jim ga pripravili v Slovenskem domu v Geelongu.

Egon Bajc

Dobrodošli doma 2011 Welcome Home 2011

Drage rojakinje in rojaki, drage Slovenke in Slovenci, v letu 2011 bo Slovenija praznovala dve desetletji samostojne poti, ki pomeni uresničitev stoletnih sanj po neodvisni državi. V dvajsetih letih je naša mlada država prestala številne pomembne preizkušnje, ki so jo pripeljale med gospodarsko najrazvitejše države sveta. Na to smo vsi Slovenci lahko upravičeno ponosni, saj je namreč vsak izmed nas prispeval svoj kamenček v mozaik te slovenske zgodbe o uspehu. Sedaj prihaja čas, da se vsi skupaj zberemo in proslavimo samostojnost Republike Slovenije, na praznovanje pa ste še posebej vabljeni Vi, rojakinje in rojaki, ki živite izven meja naše domovine.

Glavnino praznovanja 20. obletnice slovenske samostojnosti bodo zaznamovali številni vrhunski kulturni dogodki, razstave, koncerti in festivali, ki bodo v Slovenijo privabili ne samo slovenske rojake z vsega sveta, pač pa bodo zagotovo zanimivi tudi širši slovenski javnosti. Zato Vas vabimo, da v jubilejnem letu 2011 obiščete Slovenijo in skupaj s Slovenci iz vseh Slovenij praznujete ta pomemben praznik naše mlade države. Dobrodošli doma 2011!

In the year 2011, Slovenia celebrates two decades of its independent journey which represents hundreds of years of dreaming for an independent country. In the last twenty years, our young country went through many important trials. It has become amongst one of the most economically developed countries in the world. All of us Slovenians - we should be rightly proud, for each of us has contributed our pebble in the mosaic of Slovenia's success. It is now time for all of us to gather and celebrate the independence of the Republic of Slovenia. You the countrymen, especially those who live outside the borders of our homeland, are invited to attend this significant celebration.

The celebration will be marked with the best of Slovenian culture; performances, exhibitions, concerts and festivals. We therefore invite you to visit Slovenia for our jubilee year 2011. Let's celebrate together this important milestone of our young state.

Welcome Home 2011!

Further information can be obtained from:

www.homecoming.com

VAŠI DAROVI

ZA BERNARDOV SKLAD: \$70: L & B Brodnik, \$60: Ivan Pišotek, Pepi & Stella Rob. \$50: Ema & Lojze Kovačič. \$40: Marija Gorjan, Franci Payk. \$30: Danila Štolfa, Marjana Mencigar, S & M Osolnik. \$20: Alojz Semenič, Emil Fink, Luise Alise, Jože Lah, Anton Sircelj, Ivanka Krempelj. \$10: Milan Vran, Mariane & John Smith, Karl Bezjak, Katarina Horvat, Štefanija Vitez, Anica Poklar, Jože Košorok, Jerica Grželj, Jože Dekleva, Danica Petrič. \$5: Maria Urbas, Heidi Zavrl.

ZA LAČNE: \$100: N/N. \$70: Anton & Marija Brne. \$20: Alojzija Gosak. \$10: Marija Jaklič.

ZA MISIJONE: \$500: Tilka Lenko (za p. Hugota in p. Milana v Francoski Gvajani); \$400: Frank Rozman (za p. Stanka Rozmana v Malawiju), Marko Zitterschlager (za frančiškanske misijone). \$50: N/N (za frančiškanske misijone). \$20: N/N, Albina Konrad. **BOG POVRNI DOBROTNIKOM!**

SLOVENSKO SOCIALNO SKRBSTVO IN INFORMACIJSKI URAD Inc.

Telefon/Fax: 03 9853 7600

e-mail:

slovwelfare@slovenianwelfare.org.au

internetna stran:

www.slovenianwelfare.org.au

Urad je odprt vsako 1., 3. in 4. nedeljo
od 11.00 do 12.00 ure
in vsak prvi in tretji četrtek v mesecu
od 10.00 do 12.00 ure,
če se predhodno dogovorite po telefonu.

Naslov:

19 A'Beckett Street,
KEW VIC 3101

POROČILO O TERENSKEM RAZISKOVALNEM DELU MED SLOVENSKO SKUPNOSTJO V AVSTRALIJI

Miha Koderman, Univerza na Primorskem, Znanstveno-raziskovalno središče Koper

V okviru priprave doktorske disertacije z naslovom »Turizem iskanja korenin: Slovenci v Avstraliji« sem 24. marca 2010 pričel z raziskovalnim delom med slovensko izseljensko skupnostjo v Avstraliji. Po izkušnjah, ki sem jih pridobil ob prvem raziskovalnem obisku v Avstraliji leta 2006 in v sklopu katerega je nastalo diplomsko delo z naslovom »Slovenski izseljenci v Viktoriji«, sem se odločil s preučevanjem slovenske skupnosti pričeti v Melbournu, v zvezni državi Viktorija. Tu je namreč slovenska skupnost najštevilčnejša, zato sem za raziskovalno »bazo« izbral eno ključnih organizacij slovenskega izseljenskega življenja – Slovensko versko in kulturno središče sv. bratov Cirila in Metoda v Kew.

V Baragov dom v Kew sem prišel ravno v času praznovanja velikonočnih praznikov, kjer se ob slovenskih mašah in spremljajočih dogodkih zbere veliko število ljudi. To priložnost sem izkoristil za spoznavanje rojakov, opravljanje intervjujev s posamezniki ter razdeljevanje anketnih vprašalnikov, s katerimi sem poskušal zbrati vtise avstralskih Slovencev o potovanju v domovino Slovenijo.

Moje raziskovalno delo bi lahko v grobem strnil v naslednja področja:

- Pregled arhivskih dokumentov, gradiv in zapisnikov v vseh slovenskih društvih in verskih središčih v Avstraliji;
- izvajanje poglobljenih intervjujev s ključnimi posamezniki, ki znotraj izseljenske skupnosti izstopajo po svojih funkcijah in položajih;
- anketiranje slovenskih izseljencev, ki so v zadnjih dvajsetih letih turistično potovali v Slovenijo;
- pregledovanje turistične ponudbe avstralskih potovalnih agencij, ki v svoji ponudbi izpostavljajo tudi Slovenijo;

- pregledovanje relevantne literature s področja avstralskih migracijskih politik ter zgodovine priseljevanja in naselitve Slovencev v Avstraliji, v društvenih, občinskih in univerzitetnih knjižnicah.

Kmalu po prihodu Melbourne sem se pričel dogovarjati za sestanke s člani upravnih odborov v slovenskih društvih, v katerih sem nameraval izvesti anketiranje članov in opraviti pregled društvenih arhivov, v kolikor jih društva imajo. Vzporedno s tem sem raziskavo predstavil tudi v slovenskih oddajah na valovih radijev 3ZZZ in SBS, da bi rojake povabil k sodelovanju in se na društvih tudi sam srečal z njimi ter se seznanil z njihovimi izkušnjami življenja v Avstraliji.

Tako sem najprej obiskal Slovensko avstralsko socialno in športno društvo Jadran v Diggers Restu, kjer so imeli na velikonočni ponedeljek piknik. Sledila sta obiska v Slovenskem društvu Planica Springvale, kjer sem se oglasil na petkovem družabnem srečanju, in na prvem slovenskem društvu v Avstraliji – Slovenskem društvu Melbourne v Elthamu – kjer so imeli v času mojega obiska lovsko veselico. Tudi prvi in drugi vikend v maju sem preživel s Slovenci ob praznovanju materinskega dneva. Prvo nedeljo sem bil tako v Slovensko-avstralskem socialnem in športnem društvu St. Albans, drugo nedeljo pa v Avstralsko-slovenskem kulturnem in športnem društvu Ivan Cankar v Geelongu. Skupno sem v Melbournu in okolici preživel dva meseca.

Obisk društev in spoznavanje slovenskih skupnosti sem nadaljeval na meji med zveznima državama Viktorija in New South Wales, v somestju Albury-Wodonga, kjer je v času mojega obiska potekala seja Sveta slovenskih organizacij Viktorije. Kratek obisk tamkajšnjega društva sem sklenil še z ogledom nekdanjega priseljenskega taborišča Bonegilla. Sledil je enotedenski postanek v Canberri, med katerim sem se srečal z rojaki v Slovensko-avstralskem društvu Canberra in obiskal ambasado Republike Slovenije. S pomočjo odpravnika poslov sem zaprosil avstralsko vlado (natančneje Department for

V juliju so v Slovenskem društvu Perth ob praznovanju 32. obletnice obstoja društva priredili ples.

citizenship and migration) za posredovanje informacij o številu turističnih in bivalnih viz ter državljanstev, ki so bila izdana slovenskim državljanom v zadnjem desetletju.

Sledil je prihod v Sydney, kjer sem, podobno kot v Melbourne, bival v enem od glavnih središč slovenske skupnosti – Slovenskem verskem središču Sv. Rafael v Merrylands-u. Na istem naslovu se nahaja tudi arhiv HASA (Historical Archives for Slovenian Australians), ki v svojih arhivih hrani številna gradiva, povezana z zgodovino Slovencev v Avstraliji. Štiri tedne sem tako namenil pregledovanju arhiviranih publikacij, dokumentov in časopisov, med tem pa sem obiskal tudi obe slovenski društvi, ki delujeta v Sydneyju – Slovensko društvo Sydney in društvo Triglav Panthers. Na obeh sem opravil intervjuja z aktualnima dolgoletnima predsednikoma, na slednjem pa sem se udeležil tudi vsakoletne prireditve Slovenian of the Year Awards. Poleg tega sem obiskal tudi preostali društvi, ki delujeta v zvezni državi New South Wales, in sicer Avstralsko slovensko društvo Tivoli v Newcastleu ter Slovensko avstralsko društvo Planica v Wollongongu. Vse obiske in srečanja sem izkoristil za zbiranje gradiv in razdeljevanje anketnih vprašalnikov rojakom, ki so potovali v Slovenijo. Raziskavo sem predstavil tudi na slovenskem programu radija SBS.

Raziskovanje slovenske skupnosti sem nadaljeval v Queenslandu. Najprej sem rojakom poskušal predstaviti svoje delo preko slovenske oddaje na radiju 4EB in se nato udeležiti društvenih dogodkov na obeh slovenskih društvih v Queenslandu. Tako sem najprej obiskal najmlajše slovensko društvo v Avstraliji – Balinarsko društvo Lipa na Gold Coastu, ki je bilo ustanovljeno leta 1991, za tem pa še Slovensko društvo Planinka v Cornibii. V dvotedenskem obdobju sem dvakrat obiskal tudi Graduate School na University of Queensland, kjer sem se na konzultacijah srečal z dekanom fakultete, profesorjem dr. Zlatkom Skrbišem.

Za tem je sledil premik na zahodni del Avstralije, v Perth. V bližnjem pristanišču v Fremantlu se je precejšnje število priseljencev iz Evrope po dolgi plovbi prvič srečalo z avstralskim kontinentom in nemalo jih je tukaj tudi ostalo. V

V Slovenskem društvu Adelaide je 8. avgusta potekal letni sestanek, prisotne je nagovoril novi stari predsednik Danilo Kresevič.

Perthu in okolici živi manjša slovenska skupnost, ki se srečuje v Slovenskem društvu Perth. Obiskal sem jih ob njihovi obletnici društva, k sodelovanju pri raziskavi z anketnimi vprašalniki pa sem jih povabil tudi preko slovenske oddaje na radiu 6 EBA.

Sledil je še obisk slovenske skupnosti v Adelaide, kjer se Slovenci zbirajo v Slovenskem društvu Adelaide in verskem središču Sv. Družine. V cerkvi sem se udeležil nedeljske maše, v društvu pa je v času mojega obiska potekal letni sestanek, ki je pritegnil precejšnje število rojakov. Na obeh mestih sem rojake nagovoril in zaprosil za sodelovanje v raziskavi. Opravil sem intervju s predsednikom društva in naredil tudi pregled arhivskih gradiv.

Z obiskom Adelaide sem sklenil krog in obiskal vsa slovenska društva (skupno 15) ter verska središča (3) »pod Južnim križem«. Skupno sem opravil preko dvajset poglobljenih intervjujev s predstavniki slovenske skupnosti ter zbral 156 anketnih vprašalnikov – pričevanj avstralskih Slovencev o njihovih izkušnjah pri potovanju v Slovenijo. S terenskim raziskovanjem v Avstraliji sem zaključil 25. avgusta 2010, takoj po vrnitvi v Slovenijo pa sem pričel z delom za računalnikom. To bo v naslednjem letu zahtevalo mojo popolno zbranost in pozornost, saj bom poskušal vse zbrane vprašalnike in intervjuje, kakor tudi vso relevantno literaturo in arhivska gradiva ter druge dokumente in podatke, strniti v doktorsko disertacijo.

Na koncu tega kratkega poročila bi se želel vsem Slovenkam in Slovencem v Avstraliji, ki ste mi pri mojem delu kakorkoli pomagali, iz srca zahvaliti za vso vašo pomoč. Z vašo pomočjo sem prišel do dragocenih podatkov, katere nameravam po zaključku doktorskega študija tudi podrobneje predstaviti bodisi preko Stičišča avstralskih Slovencev bodisi preko člankov v Mislih ali celo v obliki tiskane publikacije. S tem želim prispevati k ohranitvi zgodovinskega spomina in pričevanj Slovencev v Avstraliji in se na takšen način vsaj delno zahvaliti za vašo gostoljubje in prijaznost, ki sem je bil v času bivanja med vami deležen.

Adelaide

p. Janez Tretjak OFM
HOLY FAMILY SLOVENIAN MISSION
 51 Young Avenue
WEST HINDMARSH SA 5007
 Tel.: 08 8121 3869; 08 8346 9674
 Mobile: 0458 504 122
 Email: tretjakj@bigpond.com

IZSELJENSKA NEDELJA, zadnja nedelja avgusta, 29.08.2010, nas je zbrala iz različnih etničnih skupnosti k sveti maši v cerkvi svetega Patrika. Somaševanje je vodil adelaidski nadškof Philip Wilson. Velika cerkev je bila za to priložnost polna. Iz naše skupnosti nas je bilo kar nekaj. Med pozdravom so iz različnih narodov prinesli simbole. Vsako leto iz druge skupnosti prinesejo Marijino podobo in podajo kratek zgodovinski opis podobe in kaj pomeni za izseljensko skupnost Marija. Naša skupnost je imela letos posebno čast: podobo Marije Pomagaj z Brezij sta okrašeno prinesla pred oltar na častno mesto v narodnih nošah Anita Polazer in Andrew Rushtu. Basha iz katoliškega urada za izseljence je prebrala kratko zgodovino brezjanske Marije Pomagaj in kakšen pomen ima Marija za Slovence v domovini in po svetu. Bila je lepa nedelja, posebej še za rojake iz slovenske skupnosti pod okriljem Marije Pomagaj z Brezij. Z velikim ponosom smo spremljali naš mladi par z Marijino podobo, ki je za kratek čas kraljevala v cerkvi svetega Patrika v Adelaidi.

OBISK MINISTRA: V soboto, 25. septembra 2010, nas je obiskal minister RS za Slovence v zamejstvu in posvetu dr. Boštjan Žekš in svetovallec z Urada Aleš Selan. Na letališču ga je pričakala skupina rojakov in narodne noše. Z letališču ju je pripeljal predsednik kluba najprej v naše versko in kulturno središče. Pri vходу v cerkev sem ga v imenu skupnosti pozdravil, ogledala sta si cerkev in se pogovarjala z vodilnimi pri gradnji naše cerkve: Janezom Zagorcem - velikim dobrotnikom naše cerkve in predsednikom gradbenega odbora Danilom Kresevičem ter mojstrom železa Tonetom Jesenkom. Ob tej priložnosti smo mu poklonili knjigo MIR IN DOBRO - zgodovino

naših verskih središč, kjer je opisano delovanje, oziroma pričetek in delo naših verskih središč. Gospod minister nam je poklonil knjigo o sakralni umetnosti slikarja Toneta Kralja. Po ogledu cerkve smo odšli še v našo dvoranico, kjer smo gosta postregli in v prijetnem ter sproščnem klepetu je čas hitro minil. Odšli smo v slovenski klub na kosilo. V klubu je bilo prijetno vzdušje. Minister mi je

podelil priznanje v zahvalo za 30-letno delovanje in trud med rojaki. Zahvalo je podelil Urad RS za Slovence v zamejstvu in po svetu. Srečanje v klubu bo opisal verjetno kdo iz slovenskega kluba.

POGREB

FRANC PRELC iz Penole je umrl 29.09.2010 v kliničnem centru v Adelaidi med kirurškim posegom. Franc je imel že nekaj časa težave s srcem in se je končno kljub letom odločil za operacijo, vendar je vmes za vedno zaspal. Gospodar življenja in smrti ga je poklical k sebi. Franc je prispel v Avstralijo 29. novembra 1949 na ladji Oxfordshire v Port Adelaido, imenovano Woodside. Pred tem je bil en mesec v taborišču v Italiji. Po petih tednih je odšel na jug h kmetom sekat drevesa in čistit zemljo. Po dveh letih, ko je odslužil, kar mu je posodila Avstralija, je odšel na delo h kmetu v Penolo. Po osmih letih dela na kmetiji si je Franc prihranil toliko denarja, da si je kupil zaraščeno zemljo in jo imenoval »KRASNI PARK«. Iz zapuščenega gozda je s pridnimi rokami in mnogimi žulji ustvaril lepo kmetijo in začel kmetovati. Leta 1961 je poročil dekle iz Italije, Mario Larosa. Žena je Francu rodila tri otroke: Jožeta, Julijo in Erika. Zaradi bolezni je Franc sam zgradil hišo, vzgajal otroke, kuhal, pekel kruh in težko delal na kmetiji. Otroci, še mali, so očetu pomagali pri kmečkem delu in tudi vzljubili kmečki stan. Oče pa je želel, da vsi otroci končajo šolo; tako je Jože postal inženir, Julija učiteljica, Eric pa se je specializiral za klasifikacijo volne in sedaj kmetuje na očetovi kmetiji. Leta 1983 je Francu umrla žena, ki je bila vsa leta bolna. Franc se je poročil z Marijo Polanec iz Adelaide. Na jesen življenja je pripeljal ženo, kot je sam rekel, je bila Marija zanj blagoslov z neba. Kakor je v prvem zakonu nosil težko breme bolezni, sta se z drugo ženo Marijo z roko v roki čudovito dopolnjevala in bila v oporo drug drugemu. Zadnjih nekaj let je Franc zelo pešal, vendar je z ljubeznijo žene Marije vse lažje prenašal. - Pogrebna maša je bila 6. oktobra v Penoli, kjer so se poslovili od njega otroci in prijatelji in še iz Adelaide smo se prišli zahvalit za dar njegovega življenja in ga pospremili k večnemu počitku. Naj bo Bog Francu bogat plačnik in milostljiv sodnik; naj se spočije pri Bogu od svojega trpljenja in najde večni mir. Ženi Mariji, otrokom in sorodnikom ter prijateljem izrekam iskreno sožalje, Franca pa priporočam v molitev. Ko smo se peljali iz iz Penole za Adelaido, smo se po dobrih 10 kilometrih iz Penole ustavili ob skulpturah, kjer je upodobljena sedaj že sveta Mary MacKillop z duhovnikom. Tam je prva cerkev, oltar v naravi pod avstralskimi evkaliptusi, kjer je duhovnik na

prostem maševal za farmarje in siromašne domorodce tistega kraja. Skulpture nagovarjajo mimoidoče zelo zgovorno, kako se je znala približati takratna mlada redovnica, ki je sama rasla v veliki revščini. Njen oče je finančno propadel in družina je živela v velikem pomanjkanju in uboštvu. Njena prva šola je bila stara pločevinasta uta, kjer so dobili prvo izobrazbo revni domorodci in tisti, ki so živeli v pomanjkanju. Ob teh skulpturah se je iz mojega srca dvignila molitev k Mary MacKillop, naj prosi pri Bogu za nas, da bi tudi v nas bilo tega duha uboštva in ljubezni do vseh, ki so izrinjeni na rob človeške družbe.

p. Janez

ČESTITAMO *patru JANEZU ob zasluženem prejemu Priznanja Urada RS za Slovence v zamejstvu in po svetu za njegovo 30-letno veliko delo med Slovenci v Južni Avstraliji in mu želimo še mnogo let pastoralnega, kulturnega in socialnega dela pod okriljem varstva Svete Družine v Adelaidi.*

FREE HOME LOAN HEALTH CHECK

We will find the best loan and the best interest rate to suit your needs

- Home Loans
- Land loans
- Construction
- Personal loans
- Commercial loans

PREMIUM LOANS. LOW RATES.

 133 455
CALL & ASK US HOW MUCH WE CAN SAVE YOU!

ROYAL
GUARDIAN
MORTGAGE CORPORATION

Head Office: 4 Railway Parade Burwood NSW 2134, 133 455, www.royalguardian.com.au. Royal Guardian Mortgage Corporation is a wholly independent Australian owned non-bank lender providing property loans around Australia. Royal Guardian is a member of the Mortgage Finance Association of Australia. *All loans subject to approval. Terms, fees and conditions apply to all loans.

Dom počitka matere Romane - slovenski dom za starejše Mother Romana Home - Slovenian Aged Care Facility

11-15 A'Beckett Street, Kew, Vic 3101, Phone 03 9853 1054, Fax: 03 9855 0811
E-mail: romanahome@optusnet.com.au

Dom počitka matere Romane je ustanova slovenskega misijona v Melbournu, ki nudi bivanje v domačem okolju ostarelim in vsem, ki potrebujejo nego.

V našem domu nudimo stanovalcu prijazno krščansko okolje, toplo sobo, domačo hrano, veselo družbo, popolno zdravniško nego in vso potrebno oskrbo. Do slovenske cerkve svetih bratov Cirila in Metoda je le dvajset metrov.

Pogoj za sprejem v Dom je takoimenovani "Aged Care Assessment Document" - sprejemni dokument, ki vam ga priskrbi vaš zdravnik. Osnovna tarifa je 85% od pokojnine.

Ste mogoče že razmišljali, kakšno bi bilo življenje v Domu?

Ali veste, da nudimo tudi kratkoročno nego 'Respite Care'.

Na primer, če želi družina za krajši čas na dopust, nudimo oskrbo do 63 dni v enem letu.

Življenje v domu matere Romane je kar prijetno, vsak dan se dogaja kaj novega.

Za vse dodatne podrobnosti pokličite upravnico gospo Sandro Krnel.

Gospa Krnel vam bo z veseljem dala prave odgovore na vsa druga vprašanja o življenju v Domu.

VELEPOSLANIŠTVO REPUBLIKE SLOVENIJE

Telefon: (+61) 2 6290 0000

Fax: (+61) 2 6290 0619

e-mail: vca@gov.si

Začasni odpravnik poslov: dr. Zvone Žigon

Embassy of the Republic of Slovenia
26 Arcame Circuit, O' Malley ACT 2606
PO BOX 284, Civic Square
Canberra ACT 2608

GENERALNI KONZULAT RS za NSW

Častni generalni konzul: Alfred Brežnik AM
78 Parramatta Road
Camperdown NSW 2050

Telefon: 02 9517 1591 Fax: 02 9519 8889
E-mail: slovcon@emona.com.au
PO BOX 188, COOGEE NSW 2034

ACTIVEMIGRATION.COM

Dr Tony Lenko

Registriran migracijski agent MARN 0214093

Svetovanje za vsa področja avstralskega migracijskega zakona.

Pridobivanje poklicnih, delovnih, poslovnih, družinskih in drugih viz.

Tel **07 5578 5155**
Email tony@activemigration.com
Web www.ActiveMigration.com

SLOVENIA
tel.: +386 1 234 9 130
fax: +386 1 234 9 140
www.cityhotel.si
info@cityhotel.si

full buffet breakfast
or breakfast "to go"

restaurant &
summer terrace

CONVENTION CENTRE
wi-fi & cyber cafe

DISABILITY FRIENDLY
pets welcome

free health assistance
free safety deposit box
free bike rental
free postcards

HOSPITALITY IN THE
 of the city

Krajc Hotels Ltd
dalmatinova 15
SI-1000 Ljubljana

TOBIN BROTHERS
FUNERALS

Leaders in Service and Care

**VIKTORIJSKIM SLOVENCEM
NA USLUGO V ČASU ŽALOVANJA**

**Funeral Advice Line
9500 0900**

www.tobinbrothers.com.au

Are your dentures more comfortable in a glass...? If so, for a free consultation contact:

KONFIDENT Pty. Ltd.

STAN KRNEL

dental prosthetist
specialising in dentures and mouthguards

391 Canterbury Road, Vermont VIC 3133

Bi radi imeli umetno zobovje v kozarcu...? Če ne, z zaupanjem pokličite za prvo brezplačno posvetovanje.

STANKO KRNEL

zobni tehnik

specialist
za umetno zobovje in zaščitne proteze

SPOROČILA FOTOGRAFIJ

NASLOVNA STRAN ZGORAJ:

Finale 36. slovenskega mladinskega koncerta v Merrylandsu, 02.10.2010.

NASLOVNA STRAN SPODAJ:

Bogastvo jeseni na slovenskem kmečkem dvorišču.

NOTRANJA STRAN OVITKA - STRAN 2:

Krst Maggie Catherine Krnel, Kew, 10.07.2010.

Krst Owen Wolf Ferra, Kew, 17.10.2010.

Poroka Jožice Žele in Staneta Petkovška, Kew, 09.10.2010.

Sklep praznovanja 50. obletnice delovanja Slomškove šole v Kew, 26.09.2010.

Minister dr. Žekš je podelil priznanja Mariji Oppelli, Dragi Gelt OAM, Metki McKean in Veronici Smrdel Roberts.

PREDZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 51:

Pestrost dogodkov in srečanj na koncertu v Sydneyu.

Spodnja fotografija prikazuje veselo srečanje Slovencev z ministrom in delegacijo v Slovenskem društvu v Canberri, 30.09.2010.

ZADNJA STRAN OVITKA - STRAN 52:

Plesalke Dekleta z Juga in mladi plesalci Slomškove šole v Kew za očetovski dan.

Krst Jaime Hvalica, Kew, 19.09.2010.

Veseli čas srečanj ob praznovanju 36. slovenskega mladinskega koncerta "Znova povezani" v Sydneyu, 1. in 2. oktobra 2010.

Palma in Lojze Ašenberger na praznovanju zlate poroke v Sloveniji.

Tončka in Andrej Vučko sta slavila zlato poroko v Kew s svojo družino.

FOTOGRAFIJE SO PRISPEVALI:

Dr. Zvone Žigon: naslovnica zgoraj, 8, 9, 28. Arhiv Misli: naslovnica spodaj. Sandra Krnel: 2. Marija Anžič: 2, 4, 5, 10, 14, 15, 16, 25, 26, 27, 28, 29, 34, 35, 51, 52. Palma Ašenberger: 4. Drago Zec: 11, 12, 13. Pater Darko: 17, 18, 20. Florjan Auser: 23, 24, 26, 27, 28. Štefan Šernek: 31. Martha Magajna: 32, 33. Mirko Cuderman: 34, 35, 36. Jože Dežman: 40, 41. Egon Bajc: 43. Miha Koderman: 44, 45. Pater Janez: 46, 47.

Misli Thoughts - Božje in človeške - Misli Thoughts - Božje in človeške

Religious and Cultural Bi-Monthly Magazine in Slovenian language. Informativna dvomesečna revija za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji | Ustanovljena (Established) leta 1952 | **Published by Slovenian Franciscan Fathers in Australia.** Izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji | **Glavni urednik in upravnik (Editor and Manager):** p. Ciril A. Božič OFM, Baraga House, 19 A'Beckett Street, KEW VIC 3101 | **Urednica (Production Editor) in računalniški prelom:** Marija Anžič, Kew | **Naročnina in naslovi:** Angelca Veedetz | **Stalni sodelavci:** Florjan Auser, Mirko Cuderman, Ana Marija Cek, Draga Gelt OAM, Tone Gorjup, Helena Leber, Marija Grosman, Martha Magajna, Štefan Šernek, Cilka Žagar. | **Skupina prostovoljcev v Kew,** ki pripravi Misli za na pošto. | **Naslov: MISLI, PO Box 197, KEW VIC 3101 | Tel.: 03 9853 7787 | Fax: 03 9853 6176 | E-mail: misli@bigpond.com | Naročnina za leto 2010** je 40 avstralskih dolarjev, zunaj Avstralije letalsko 80 dolarjev | Naročnina se plačuje vnaprej | **Bančni račun pri Commonwealth Bank v Kew, BSB: 06 3142.** Številka računa: 0090 1561 | **Poverjeništvu za MISLI** imajo vsa slovenska verska središča v Avstraliji | Rokopisov ne vračamo | Prispevkov brez podpisa ne objavljamo | Za objavljene članke odgovarja pisec sam | **Vnašanje in priprava strani (Typing and Lay-out):** MISLI, 19 A'Beckett Street, Kew VIC 3101 | **Tisk (Printing):** Distinction Printing Pty. Ltd., 164 Victoria Street, BRUNSWICK VIC 3056 | **Tel.: 03 9387 8488 | Fax: 03 9380 2141.** **Misli na internetu:** | Florjan Auser | <http://www.glasslovenije.com.au> - Tam kliknite na MISLI. | **ISSN 1443-8364**

